

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கல்வி — I

பாடல்

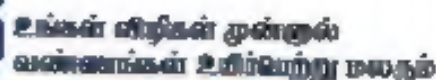
மாலை

கு. பி. சி.

கல்கி

பள்ளிக்கூடம்
நான் அந்நியன்;
பாசுதயிலும்
நடந்தந்நியன்!

ENFIELD

[illegible]

உ. தருமபிரகாசன் பி.சி.ஓ., 2019 புவியியல் அமைச்சர்
பெருநகரம், கிடைத்ததற்கு சிறப்பு அளிப்பதற்கு
உடனடியாகவே உத்தேசமாக துவக்கப்பட்டது. இ
தற்கு திட்டமிடப்பட்ட தனித்தனியான கார்டுகள் "புரட்சி
தேவியர் சேவா" (Bhakti Cleaning Society) அறி
வித்ததிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருவதற்கு
"தூதர்கள் சேவா" (Ummangam Society) அமைப்பு
தொகுதியை வணிக சேவையாக மாற்ற உத்தேசி
கிறது. பி.சி.ஓ.யின் சிபார்சு கண்டுபிடி
கப்பட்டதற்கு அன்புடன் "கிடைத்தது சிபார்சு"
(Nagathurai Sipparsu) என்று கருவத்திலும் பி.சி.ஓ.
யின் துணைப்புகள் கருவத்திலும் தொடர்ச்சியாக
கொடுத்து, திட்டமிட்ட பி.சி.ஓ.யின் சிபார்சுகள் பரஸ
பரமமாக செல்லும் "பி.சி.ஓ. சேவா-2019" (Bhakti
Cleaning Society) மூலம் அமைக்கப்படும் திட்டமிட்ட
புரட்சி துணைப்புகள் திட்டமாக பரிசீலிக்கும் அமைப்பு
அமைக்கப்படும். 2019 புவியியல் சிபார்சு அமைப்பின்
பி.சி.ஓ.யின் பி.சி.ஓ.யின் கருவத்திலும்

உயர்நீதிமன்றம் தலையாட்டி, மதுரைக்குட்பட்ட ஸ்ரீ குமாரகமல அரங்கியிலிருந்து ஐந்தெழுது உயர்நீதி மன்றமும் அங்கீகரிக்கிறது. 2002, ஏப்ரல் 1 (Economy) உள் ஆகும். இது காணாதி காணா காண்பதற்கு இது உயர்நீதிமன்றம் அங்கீகரிக்கிறது.

கீழ்க்கண்ட விவரங்கள் தற்போது தயாராக இல்லை. எனவே கருத்துக்களை வரை தரவில்லை.

ஆகவே, கருத் துறியை வளர்ப்பது என்பது முடிவெடுப்பதற்கு முன்பு உணர்வதற்கு உட்பட்ட பொருள். கருத் துறியை வளர்ப்பது என்பது கருத்தின் மூலம் உணர்வதற்கு உட்பட்ட பொருள். கருத் துறியை வளர்ப்பது என்பது கருத்தின் மூலம் உணர்வதற்கு உட்பட்ட பொருள்.

எண்.:பீஸ்ட் டிவி

read the
- [Google Doc](#)

96-4789 **INDEXING AND ABSTRACTING**. *See* **INDEXING AND ABSTRACTING**

* சென்னை, கரூர், கோயமுத்தூர், சேலம், திருச்சி, வேலூர், ஆரணம், கரையார் என்பனவே தமிழக அரசின் மருத்துவப் பள்ளிகள்.

• வி.கடன் ஆசிரியர்

கோட்டை மதில் கவரில் முரசடிப்பவன்:
“இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரியப்பது என்னவென்றால் அரசர் அரசியால் அமைச்சர் சேனாதிபதி பற்றி யாரும் ஜோக்கடிக்கக் கூடாது. மீறி ஜோக்கடித்தால் மூன்று மாதக் கடுங் காவல் தண்டனை விதிக்கப்படும்!”
— உ. ராஜாஜி

“சட்டமன்றத்தின் உரிமைகள் வளரயாதுக்கப் படவேண்டும்”

வி.கடன் ஆசிரியருக்குத் தமிழகச் சட்டமன்றம் வழங்கிய தண்டனை நாடளாவிய எதிர்ப்பைத் தோற்றுவித்ததன் விரை வாக, அவரைத் தமிழக முதல்வர் விடுவித்து விட்டார். ஆயினும் பிரச்சனை தீரவில்லை. வி.கடன் ஆசிரியர் மீது கமத்தப் பட்ட குற்றச்சாட்டும் தண்டனையும் அப்படியேதான் இருக் கின்றன. வாபஸ் பெறப்படவில்லை. இம்மாதிரி நிலைமை, எதிர் காலத்தில் பிறருக்கு ஏற்படாது என்ற உத்தரவாதமும் இல்லை. இந்தச் சூழலில் சுப்ரீம் கோர்ட் முன்னால் தீர்ப்பிடு வி. ஆர். கிருஷ்ணய்யர் ஓயிற்று தாவிதழுக்கு அளித்துள்ள பேட்டி நாம் கருத்துவந்திப் படித்துப் பண்பெற வேண்டிய ஒன்றுவென்று. கிருஷ்ணய்யர் கூறுகிறார்:

தனி மனிதன் சுதந்திரம் என்பது ஒவ் வொரு குடியரசுக்கும் அரசியல் சாசனம் அளித்திருக்கும் உரிமை. அதைப் பறிக்கச் சட்டமன்றத்துக்கோ, அதன் சபாநாயக ருக்கோ அதிகாரம் இடையாது. சட்டமன்றத் தின் அதிகாரங்கள் இந்த அடிப்படையை ஏற்று, இந்த வரம்புக்கு உட்பட்டுத்தான் செயல்பட வேண்டும். தனி மனிதன் சுதந்திரங்கள் என்பவை தன் உயிரைக் காத்துக் கொள்ளும் சுதந்திரம், பேச்சுக் சுதந்திரம், கருத்துக் சுதந்திரம், எழுத்துக் சுதந்திரம், சட்டத்துக்கு முன் அனைவரும் சமம் என்று

கருதப்படுகிற உரிமை முதுவியலற்றை உள்
எடக்கியது. இந்த அடிப்படையில் கத்திரியங்
களை மறுக்கிற விதமாக, யாரிடம் உள்ள
எந்த அதிகாரமும் செயல்படவே முடியாது.

சட்டசபை என்பது இந்தச் கத்திரியங்களை
மறிக்கவும் உட்பாற்றவும் ஏற்பட்டதென்றி,
இவற்றைப் பறிப்பதற்காக உருவானது
அல்ல. அவசரத் தீர்ப்பும் கொடிய தண்டனை
வும் சட்டமன்றத்தின் விதிமுறைகளின்படி
சட்டபூர்வமாகவே சரியாக இருக்கலாம்!
ஆனால் அந்தச் சட்டத்திலேயே பல மார்க்
கங்கள் உண்டு. தமிழக சபாநாயகர்
அவற்றுள் மிகவும் புதிரான, மர்மத்தில்
புதைந்துள்ளதான ஒரு மார்க்கத்தைத் தேர்ந்
தெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

சபாநாயகர் செய்ததில் தவறேதும்
இல்லை; சட்டத்துக்கு உட்பட்டே நடந்து
கொண்டார். தரப்பட்ட தண்டனை நியாய
மானது என்பதாக ஒப்புக் கொள்வோமே
யானால், அதே தண்டனையை ஒரு தமிழ் மனித
னின் விருப்பத்துக்கு இணங்கி, ரத்துச் செய்
வது என்பது சட்டத்துக்குப் புறம்பானதாக
வும், தான்தோன்றித்தனமானதாகவும் ஆகி
விடுகிறது அல்லவா? இது குடியரசு அல்லது
உதேச்சாதிகாரமா என்ற கேள்வியை இது
எழுப்புகிறது இல்லையா? மகாராஜாக்கள்

காலத்தில் அவர்கள் இப்படி நடந்துகொள்ள
லாம். ஆனால் சட்டத்தின் ஆட்சி இங்கு
நடப்பதாக நாம் கூறிக் கொள்ளும்போது,
இத்தகைய செயல்கள் அதனைப் பொய்யாக்கு
கின்றன.

எல்லாவற்றையும் விட, முக்கியமான
பிரச்சனை, மக்களுடைய கத்திரியங்கள், மக்க
ளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மக்களின் சார
்பில் ஆள்கிறவர்களின் விளைவாட்டுப்
பொருள்கள் ஆகிவிட்டன என்பதுதான்.
சட்டசபையின் அதிகாரங்கள், அவற்றின்
உரிமைகள் இவற்றை யாரைப்பற்றிச் செய்தாக
வேண்டும். அவர்கள் என்ன செய்தாலும்
யாரும் தட்டிக் கேட்க முடியாது என்ற
நிலையை மாற்றியாக வேண்டும். இவற்றை ஒரு
மாடெரூம் இயக்கம் நடத்தப்பட்டதாக வேண்
டும்.

பத்திரிகை கத்திரியம், கருத்துச் கத்திரியம்,
அதனை வெளியிடும் கத்திரியம் ஆகியவை,
ஜனநாயகத்தில் கண்ணோபால் காக்கப்பட
வேண்டியவை. எந்தச் சட்டமன்றமும்
இவற்றை எதிர்க்கப் போனால் மக்களின் நம்
பிக்கையை இழக்கும். மேலும் சட்டமன்றம்
என்பது மக்களின் மேலாதிக்கத்துக்கு உட்
பட்டதே. மக்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே
வழங்கிக் கொண்ட அரசியல் சாசனத்தில்

“விசுடன் மீதுள்ள
'உரு'வை நீக்குவது எப்படி?”
—வழக்கறிஞர் என்.டி.வானமாமலை

என்.டி.வானமாமலை

கூலி: சட்டமன்ற உரிமைகளை நெறி
முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்
படுகிறதே. அதைச் செய்ய வேண்டியவர்கள்
யார்? எப்படி?

பதில்: சட்டமன்றமே நெறிமுறைகளை
ஒரு மிகைதர வடிவில் கொண்டு வந்து நிறை
வேற்றி, மக்கிய அரசுக்கு அனுப்பி, ஜனாதிபதி
யில் அங்கீகாரம் பெற்றுச் சட்டவடிவம்
பெற வேண்டும். இதை ஆரம்பிக்க வேண்
டியவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே
தான். செல்லுபடியாக அளிக்கப் பாட்டுறையில்
'சர்க்கிளா' பத்திரிகை வழக்கில் சுப்ரீம்
கோர்ட் தீர்ப்புச் சொல்லும் போது, சட்ட
மன்ற விதிகள் முக்கியமாக உரிமைமீறல்கள்
பற்றியவை. நெறிமுறைப்படுத்தப்பட
வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறது. ஆனால்
எந்தச் சட்டமன்றமும் இதைச் செய்ய முன்
வரவில்லையே!

கூலி: இப்போது விசுடன் ஆலிரியர் விடு

முன்னுரையில் தங்கனது அடிப்படை உரிமைகளை அடைத்திலும் வேலானது. என்று கூறிவிருக்கிறார்கள்.

'சட்டத்தை மதிக்காத ஆணவம்' என்ற குற்றச் சாட்டுக்கு உள்ளாகாமல், எந்தச் சட்டமன்றமும் பத்திரிகைகளின் சுதந்திரத்தைப் பறிக்க முடியாது. 'விமர்சனம் பிடிக்கவில்லை' என்று கூறி, தங்கள் செயலை நிராயப்படுத்த முடியாது. விமர்சனம் இல்லை எனில் ஜனநாயகமே இல்லை. இது, மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு மட்டுமல்ல, நீதிபதிகளுக்கும் பொருந்தும். ஏனெனில் மக்களை விட உயர்ந்தவர்கள் என்று ஜனநாயகத்தில் யாருமே இல்லை. மக்களின் பிரதிநிதிகள், 'மக்களை விட ஒருதரமும் உயர்ந்தவர்களாகவிரிவட முடியாது.

மூன்று விஷயங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். 1. நமது ஜனநாயக அமைப்புகள், மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மதிக்கத் திறந்து கொள்ள வேண்டும். 2. நமது பிரதம மந்திரியோ முதல்வர்களோ நம் இஷ்டத்துக்கு ஒருவர்வத தண்டிக்கவோ முடிக்கவோ எண்ணக் கூடாது. அதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. 3. சட்டமன்றத்தின் உரிமைகள் வளரவழிக்கப்பட வேண்டும்.

நம் செயல்பட்டாலும் அவர் மீது கமத்திய குற்றச்சாட்டு அப்படியே இருக்கிறதே? அதைப் போக்க என்ன வழி?

பதில்: பாலகப்ரமணியன் தீமன்ந்தத்தை நாடலாம். அவருக்குப் பதிலாக வேறு யாராவது இறுதொடர்பாக தீமன்ந்தத்தை நாடலாமா என்பதைப் பற்றி யோசித்துக் கொள்கிறோம்.

கல்வி: பாலகப்ரமணியனின் பதிலைக் கப்ரீம் கோர்ட்டியல் நேரடியில் கார்பஸ் மறுநாக்கல் செய்தது பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

பதில்: அரசியல் சட்டம் 31 ஆம் பிரிவுப் படி தனி மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகளான பேச்சுச் சுதந்திரம், சுருத்துச் சுதந்திரம், எழுத்துச் சுதந்திரம் போன்றவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இந்த உரிமைகள் பாதிக்கப்படும்போது அரசியல் சட்டம் 32 வது பிரிவின்படி ஒருவர் கப்ரீம் கோர்ட்டை நாட முடியும். அதை அனுமதிப்பதா வேண்டாமா என்பது அந்த வழக்கின் முக்கியத்துவத்தை வைத்து கப்ரீம் கோர்ட்டு முடிவு செய்யும். 1965 ஆம் ஆண்டில் உ. பி. சபநாயகர் விதித்த ஒரு தண்டனை எதிர்த்து வழக்குத் தொடரப்பட்டது. உரிமை மீறல் வழக்குத் தான். இதில், கப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்புச் செய்தும்போது, அரசியல் சட்டம் 32 ஆம் பிரிவில் கீழ்தனி மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்படும் போது, தீமன்ந்தம் தீர்ப்பிட்டு ஆய்வு நடத்த உரிமை பெற்றிருக்கிறது என்று கூறிவிருக்கிறது.

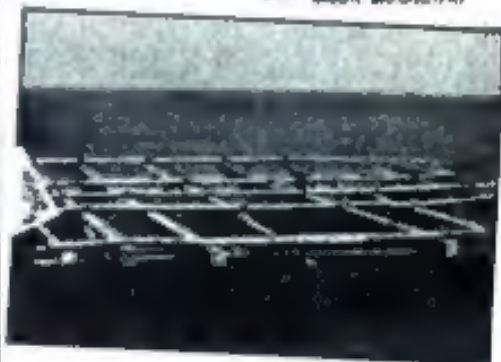
பாலகப்ரமணியன் கபா

சிடுத்த இதழ்...

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில்
கல்வி - 11

குப்பைக்குப் போன முத்தான திட்டம்

— கல்கட்டிப் பொட்டரி

மதுசூதனம் போக்க வழிகளா இல்லை?

— சிறப்புகட்டுமை

"இராமநாதபுரம் வறட்சிக்கும் திரத்தரத் தீர்வு காண முடியும்!"

— கல்கட்டிப் பொட்டரி

பள்ளிக்கூடம் நானாயேன்; பாதையிலும் நடந்தாயேன்!

நிலத்தால் சூழப்பட்ட நிலைதான் எங்காவது பார்த்திருக்கிறீர்கள்? நீர்த் திவுக்காவது படகு விட்டுப் பயணம் மேற்கொள்ளலாம். இந்த நிலத் தீவிற்கு எப்படிப் போவது?

இராமநாதபுரத்தில் அப்படி ஒரு நிலத் தீவைப் பார்த்தோம்.

"ஐயா, எங்கள் அனிக்கனேத்தலுக்குப் பாதையே கிடையாது. அந்த ஊரைக் கண்டுபிடிக்க தீங்கள் புறப்பட்டு வந்து, காட்டு வழியில் கிவி உங்களுக்கு ஏதாவது ஏற்பட்டால் அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பில்லை" என்று நமக்கவையையும், வேதனையும் ஊருருவிய கடித்ததால் வெகு வாகுப் பாதிக்கப்பட்டு, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குப் போய் அனிக்கனேத்தல் ஊருக்குப் போக வழி கேட்டால்....

அது எங்கிட்டு இருக்கு?"

"அனிக்கனேத்தலா அப்படி ஒரு கிராமமே கிடையாதுங்க...."

இந்த நிலத்தினால் மாவட்ட மக்கள் பதில் அளித்தார்கள். ஏறக்குறைய அறுததுக்காலத்திற்குள் திருவாடாணை பக்கத்தில் ஒரு மக்கடை ஆசாமி, "தீங்க அனிக்கனேதலச் சொந்தங்க போல.... இப்படியே மதுரை சூட்ட போய், காவுத்த குடிவிட்ட நிலத்து கெளுக்க, அங்கிட்டுச் சொல்வாங்க" என்று சொன்னபிறகு தான் அனிக்கனேத்தல் என்றொரு கிராமம் இங்கே இருக்கத்தான் செய்கிறது என்ற நம்பிக்கையை பிறத்தது.

இராமநாதபுரத்திலிருந்து ராஜசிங்க மக்கலம் வழியாக, திருவாடாணையைத் தொட்டு மதுரை செல்லும் பாதையில் ஒரு பத்து கி.மீ. பயணம் செய்தால் மொட்டை வெலியில் காவுத்தகுடி என்றொரு போக்கு தட்டுப்படுகிறது.

வெலியில் இரண்டு ஏறியிகள் ஆடு மேய்த்தார்கள். நுள்வாந்தில் வெலில் ஆடு, பிரதான சாணியிலிருந்து பிரித்த மண் தடம். அதில் உருண்டு சென்று அனிக்கனேத்தலுக்கு வழி கேட்டோம்.

"இப்படியே போங்க" என்று அந்த ஏறியி கைகாட்டி, அந்தப் பாதையில் கா எவிற எவிற செறிது தூரம் சென்றது. வந்தெடுக்க கஞ்சேயை மரங்கள், எருக்கெந்தெருக்கன், சப்பாத்திக் கன்னிக் காடுகள், எல்லாம் வெலியில் வேதனைப்பட்டன.

பாதை செறிது தூரம் சென்று தடாலென்று முடித்துவிட்ட. அங்கே காலை நிறுத்திவிட்டுத் திகைத்தோம்.

காலில் செருப்பணிவாத ஒரு கறுப்புக் கிராமப் பெண் வெள்ளைப் பல் வரிசை தெரிய எங்களைப் பார்த்தாள். பார்வை

* அனிக்கனேத்தல் கிராமம்

* அனிக்கனேத்தல் கிராமம்

வில் விவப்பு.
நட்பு, நிகைப்பு!
ஆம்மா,
அனிக்கிற போக
ஹம்...

"சிறு ஏறக்கி,
வயல்வ விழுந்து
போங்க. அது ஒரு
ஒன்றை மைல்
தூரத்தில் இருக்கு"
என்றான்.

வெயில் என்
ருள் என்ன என்று
எங்களுக்கு
உணர்த்திய பய
ணம் அது! சிறிது
தூரம் வரப்புகள்
அற்ற வறண்ட
வயல். காவலுக்கு
தின்ற ஸ்தலமாக
அப்பறம் சிறிது
தூரம் வரப்புகளு
டன் வயல்.
(வறண்ட வயல்
தான், சந்தேக
மென்ன?) அப்
பறம் ஒரு மண்
மாடு. மேட்டின்
மது இரண்டாள்
கைகொத்து நடக்
கக்கடிய ஒரு
பானை. புனித
மரங்கள் தன்
லிச்சை வாக
வளர்த்திருந்தன.
கைக்கெட்டும் உய
ரத்தில் கொத்துக்
கொத்தாய்ப் புனி
தக் காய்கள்.

சிறிது தூரம்
நடப்பதற்குள் தாக
வில் சுரம் உலர்ந்து
போனது. தாகம்
வாழிவிருந்து
வயிறு வரை நீர்

* அனிக்கிற போக ஹம், அனிக்கிற போக ஹம்
போகம் இரண்டாள்

டது. சுற்றிலும்
சுடி கைகளும்
கூடத்தென்படாத
போட்டம் காட்
டுப் பிரதேசம்.

அந்தப் பிர
தேசம் திரென்று
பொடி மணல்
பாதையாக மாறி
யது. அந்தப்பாதை
யின் குறுக்கில் அவ்
வங்கே கருவேல
மரங்கள் வயி
மறித்தன. வெயி

லுக்கு ஒதுங்க அடுத்த ஆளில் நிழல்
மட்டுமே திடத்த பிரதேசம் அது.

அந்த நீண்ட மணல் பாதையைத் (மாட்டு
வண்டி கூடச் செல்ல முடியாத பாறை)
தாண்டியவுடன் தான்கைத்து வீடுகள் வயல்
களுக்கு நடுவில் தெரித்தன. வெயிலுடன்
சேர்த்து மெனனலும் குழித்து கொண்
டிருந்த அந்த வீடுகளை நெருக்கியேனும்.

வீடுகள் என்றால் காங்கிரீட்டும், செங்
கல்லுமாய்க் கற்பனை செய்துவிடாதீர்கள்.
சின்னச் சின்னக் குடிசைகள். தப்பித் தவறி
ஒரே ஒரு கட்டடம் இருந்தது.

அந்தக் குடிசைகளின் திண்ணைகளில்

வில இள வயதில் பெண்கள் கண்களில் கணவுகளும் கவிதைகளும் மின்ன அமர்த்தி இருந்தார்கள்.

எங்களுடைய பாண்ட சட்டைகளைப் பார்த்துவிட்டுத் திச்சையம் திளைத்திருக்க வேண்டும். வெயிலில் வந்ததால் எங்களுடைய வியர்வை உப்புப் பூத்த முகங்களைப் பார்த்துப் பரிதாபப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

"யாரு வேணும்?"

"நாங்க பத்திரிகை. இந்த ஊரைப் பார்த்துவிட்டு...."

"இந்தக் கிராமத்தைவா.... ஊருக்குள்ள வாங்க...." என்று சொல்லிவிட்டு அந்தப் பெண், மாண் ஒட்டம் ஒடினாள்.

அந்தப் பெண் பக்கத்தில் இருந்த ஒரு சிறு குடிசைக்குள் புருந்து எங்கள் வரவைத் தெரியப்படுத்த அந்த வீட்டிலிருந்து ஒரு பெரியவள் வெளிப்பட்டார். எங்களைப் பார்த்தவுடன் சிரித்தார்.

"உள்ள வாங்க...." என்றார்.

சில்லென்ற தளரலில் அமர்த்தோம். வெளியே வெளியே போனதாலும் அந்த வீட்டு மண் தரை பெரியவரின் உள்ளம் போல் குளிர்ச்சி.

"உங்க பேருங்க...."

"கணபதி...." என்றார். "காளியம்மா, காப்பித் தண்ணி" என்று குரல் கொடுத்தார்.

"அதெல்லாம்...."

"வேணும்னு சொல்லக் கூடாது. வெயிலை வந்திருக்கீங்க...." என்று எங்கள் மறுப்பை உதாசினம் செய்தார்.

"பாருங்க.... எங்க கிராமத்துல நாப்பது வீடுங்க இருக்கு. இரு நூறு பேர் மொத்தமா இருக்கோம். நல்லது கெட்டது எது நடந்தாலும் எங்களுக்குள்ளதான்.

"உங்க ஊருக்கு வரதுக்கு ரொம்பக் கஷ்டப் படுவேண்டியிருக்கு!"

"அதையேன் கேக்கறீங்க. கலெக்டர் வரைக்கும் மனு கொடுத்துட்டோம். இது வரை பாதை வரலை. நடத்துதான் போகணும். உங்க கால்வ செருப்பு இருக்கு. முன்னுத் தைக்காம வந்திருப்பீங்க. நாங்க செருப்புப் போடாதவங்க. முன்னு மேலதான் நடந்து போகணும். ஒரு வண்டி கட்டினா கூட, பொறத்தே நாலு பேர் தன்னாங்க. பாதை

வில தொடி நெளைய இருக்கு. மூவாயிரம் கொடுத்து மாடு வாங்கி என்ன பிரயோசனம் சொல்லுங்க! இந்த அழகுல ஒட்டுப் போடக் கூட நாங்க திருவேகம்புத்துருக்குத்தான் போகணும்."

"உங்க பின்னங்க படிக்க ஸ்கூலெல்லாம் இருக்கா?"

"ம். இருக்கு. மாவட்டம் பூரா ஸ்கூல்தான். இந்த ஊர்வதான் இல்லை. அஞ்சாம் கிளாஸ் வரைக்கும் படிக்கணும்னு, மூன்று கிலோ மீட்டர் நடந்து காவுத்தருடிக்குப்

* கருப்பன்யன் அம்பலம்

போகணும். அதுக்கு மேலென்னு திருவேகம்புத்துருக்குப் போகணும். கடை கண்ணியா, ஆல்பத்திரிவா சினிமாவா, ஒண்ணு கடை யாது எங்க ஊர்ல."

"ஏன் இங்க இருக்கீங்க, வந்துட வேண்டி வந்துதானே வெளியிலே?"

"எங்கிட்டு? இங்கிட்டுதானே எங்க தெலம் இருக்கு. தேவக்கொட்டை தேவல் தான் தெலம் கொஞ்சம், எங்க சொந்த நிலம் கொஞ்சம், வீட்டுக்கு எங்க போயோம்?"

"ஏங்க...." என்று அவர் மீண்டும் காளி கம்மாள், காப்பித் தண்ணி கொண்டு வந்தார். புனை வாசனையும், வெல்லமும் திறைய அச்சும் கவரத் காப்பித் தண்ணி.

"எங்க ஊர் பையன்களுக்குப் பெண்ணு கொடுக்கறதுக்குக்கூட மத்தவங்களுக்கு யோசனைதான். காட்டுப் பய ஊருக்குப் பெண்ணு குடுக்கறது யாருன்னு கேட்பாங்க...." என்று காளியம்மாள் அவருடைய வகுத்ததை வெளிப்படுத்தினார்.

"பிரசவமெல்லாம்?"

"முன்னுடியே ஆல்பத்திரிக்குப் போயிட்டணும். அப்படி இல்லையா, இங்கேயேதான். எதுவும் முடியாமப்போற கேளாம் இருக்கு. வாங்க வெளியே போய் ஊரை ஒரு சுத்து கத்திட்டு வருவோம்."

வெளியில் வந்தோம். வீட்டு முகப்பில் பனைப் பாயில் என் அந்த வெளியில் காயத்

தது. எங்கேயும், எங்கள் காமிராக்களையும் பார்த்துவிட்டு ஒரு கூட்டம் யூலிப்போல்தான் டது. கண்மாய் மேடு வளர் தடுத்து சென் றோம். சில சிதிலமான குடிசைகள் இடர்ப் பட்டன.

கண்மாய் மேட்டில் கருவேல மரச் சுள்ளி கள் கட்டுகளாகக் கட்டப்பட்டிருந்தன. பக் கத்தில் வந்து கொண்டிருந்த கருப்பண்ண அம்பலம், எங்க ஊரில் இப்ப வகுமானம் இந்தக் கருவேலச் சுள்ளி வந்ததான். உலுக் குப் (பெணுக்கு) போய் வித்தா காக்காக, அரைக்காக கெடைக்கும். எங்க? மனை பேரு சாத்தாயே தண்ணி. தண்ணி இருந்தாத் தானே விலசாயம். பாருங்க. இதான் எங்க ஊரில் கண்மா."

அந்தக் கண்மாய் மிகப் பெரும் பரப்பை விரிவிடிருந்தது. களையை மோதிக் கொண்டு நீர், நீரில் மூளைத்தெழுந்த தாமரை, களையோரம் திறல் கொடுத்த மரங்கள், நீரில் வீணையாடிய மீன்கள், நீர்ப் பரப்பில் பறந்து சந்தோஷக் குரல் கொடுத்த கொக்குகள்....

எதுவுமே இல்லை!

வறண்ட கண்மாய், பட்டுப் போன மரங் கள், கருவேல முடிகள் திரம்பிய ஏழைமை யை வெளிப்படுத்தும் திறு மரங்கள். பிளந்த நிலப்பரப்பு. அவர்களுடைய கண்மாய் அந்தக் கண்மாயில் ஆடுகள் அரைந்தன. பனை ஒலிக் கூடையுடனும் அரிவாணுடனும் நாய்களாகப் பெண்கள் நின்று கொண்டு, தெரரட்டுக் குச்சியைக் கொண்டு, அவ் கிருந்த கருவேல மரத்துக் கிளைகளை உறுக் கிக் எய்க்களைச் சவசலத்து விழச் செய்தார் கள். ஆடுகள் அவற்றைத் தின்று கொண்டிருந்தன. அத்தனை பேரும் எழுந்து வாசனையே அறிமாத் பெண்கள், சூழ்நிலை முழக்கச் சொகம்தான்.

கருப்பண்ண அம்பலம் கழுத்தில் அணிந் திருந்த தாசில்துண்டை ஒருமுறை இறுக்கிக் கொண்டார். ஐயா, இந்தக் கண்மாய்ல ஓர் அடி குழாய் இருக்கு. பக்கத்து ஊர்களிலே யிருந்து ஏல்லாம் வந்து இங்கதான் தண்ணி எடுக்கறாங்க. தண்ணி ஓரளவுக்கு ரல்லா இருக்கும். இதுதான் எங்களுக்குக் குடி தண்ணி. குடி தண்ணி எல்லாம். அந்தக் கேணிக்கு ரெண்டொரு கறை போட்டாங் கன்னு, எப்பவாவது மீன் பேராக இந்தக் கண்மாய்ல காலளவு தண்ணி வரப்ப, கேணி அநில முழக்கம் இருக்கும். அதுக்குக் கைப் பிடிச் சுலர் கட்டிலன்னு அந்தக் கேணித் தண்ணி வரவிலயும் மண்ணுதான். அதுக் காலது ஏதாபு சொய்யுங்க என்னார்.

கணபதி, "எங்க ஊருக்கு மட்டும் பாளை இல்லாம இல்லைங்க. பக்கத்தில் வீரிகூர், கருப்பக்குடி, காரைக்குடி, உடையாவளம், இரவிய பாங்கலம் தெக்குக் குடிவிரும்புன்னு அஞ்சாறு ஊருக்குப் பாளை இல்லைங்க. எங் களுக்கு போய்ட்டோம் கூட ஒழுங்கா வர மாட்டாரு. மெயின் ரோடல் எங்க ஊரில் தாரங்க பாளையாவது பரத்தா அவங்க கிட்ட கொடுத்து விடுவாரு. பத்து நாளைக்கு

ஒருக்கா, பதினைஞ் நாளைக்கு ஒருக்கா போய்ட் வரும்... இந்தப் பாளையைப் போட்டா போதும். இந்தக் கேணிக்கு உறை வெடுத்தா போதும்..."

அந்த ஊர் மக்கள் தேவைகளைக் கேட்பதற் குக் கூடத் தயங்குகிறார்கள். கோரிக்கை களில் சிக்கலும் காட்டுகிறார்கள். நமக்குக் கண்களில் நீர் பொங்குகிறது. உன்மங் களில் துக்கம் பரவுகிறது. அண்ணலே காத்தி அடிகளே! இந்தியா அதன் கிராமங்களில் வாழ்கிறது" என்று சொன்னீர்களே, எந்த அர்த்தத்தில் ஐயா?

கணபதி மறுபடி வற்புறுத்தி அவர்கள் விட்டல் எங்களுக்கு மதில களவு அளித்தார். "இந்த வெயிலில் எங்க போய்ச் சாப்பிடு வீங்க?" என்று கேட்டு உபசரித்தார்.

முருங்கைக் குழம்பு, என்னுத் தொகையல், மிளகு, ரசம், மேர்சர், வெயிலில் காயப் போட்ட உப்பு ஊறுகள், கிணப் ஸ்டார் மரிவாளை அவர்கள் மனங்களில் திடத்த் தது. கையகம் இலைகளைக் கொத்து சாப்பிடும் அளவுக்கு இன்னொக்கி, ஊரைச் சுற்றிப் பார்த்து வருவதற்குள் சொறு கணம்தான்....

அந்த வெள்ளை கண்கள், இல்லைப் பாட்டுப் பாடாமல் சிரித்த முகங்களோடு முன்பின் அறிமாத் எங்களை உபசரித்தது வாழ்க்கையில் அவர்களுக்கு இருந்த பற்றை வெளிப்படுத்தியது.

புறப்பட்டுமே, வரும் வழியில் அந்தக் கண்கள் பெண்கள் களவுக் கண்களோடு அமர்ந்திருந்தார்கள். முட்பாளையில் நடத்து நடத்து காய்த்துப் போன பாதங்கள், எழுதப் படிக்கத் தெரிவாவிட்டாலும், சரம் தின்றிந்த நெஞ்சங்கள். அந்த அபிசாகவனத்துச் சிதை கள், மீட்டுச் செல்லு வரப்போகும் இராமர் களுக்குகாக் காத்திருக்கிறார்கள். (அட்டை யில் இருப்பவர் அந்தப் பெண்களில் ஒருவ ரான செல்லி காத்தி)

மறுபடி பழைய மண்பாளை, எங்களுக்கு அந்த ஊருக்குப் போனபோது இருந்த வறட்டு இல்லை. வியர்வை இல்லை. அந்த ஊரில் நாங்கள் விட்டு வந்த மனித முகங் கள்தான் எங்கள் நெஞ்சை நிறைத்திருந் தன. அவர்களின் நினை கொடுத்த சோர்வு தான் இருந்தது.

போகிற பாளையில் அணிக்கபென்தல் அடி குழாய்த் தண்ணீரைச் சுமந்து ஒரு பந்துப் பதிரைத்து பெண்கள் மிக லாகவ மாக நடந்தார்கள். பேச்சும், சிரிப்பும் கெட்டாடி கெட்டாடி அவர்கள் பயணம் தொடர்ந் தது.

மற்றும் குடிக்கத் தண்ணீரில்லை; படிக்கப் பள்ளியில்லை. நடக்கப் பாளையில்லை.... இந்த அவலங்களை எழுத இனி எதிர்காலத் தில் பத்திரிகைக் கத்திரிமும் இருக்காதோ என்னவோ, யார் கண்டது?

— கபா

மேல்கட்டை வண்ணப்படமும், இராம நாற்புரம் தொடர்பான மற்ற புனைப் படங்களும்: கே.வி. ஆனந்த்

கல்கி

1987 ஏப்ரல் 19
மலர் 43 இதழ் 38
பிரபல சித்திரை

படுதலம் சுகுமாரா! பவே ஆளய்யா!

ஒரே ஒரு ஜோக் எழுதி கால்கிர் முதல் கன்னியாகுமரி வரை தாட்டியே ஒரு கல்கி கல்கிய படுதலம் சுகுமாரா, தீர் எங்கிருந்தாலும் வாழ்க! உம்முடைய ஒரே ஒரு ஜோக், எத்தனை சாதனைகளைப் புரித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது, உமக்கு ஒரு பாரத ரத்னவே வழங்கலாம் போலிருக்கிறது! என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது அந்த ஜோக்? பட்டியல் போட்டுப் பார்ப்போமா?

வாரோ முகம் தெரியாத ஊர் பேர் இல்லாத ஓர் எம். எல். ஏ. வையும் வாரோ முகம் தெரியாத ஊர் பேர் இல்லாத ஒரு மத்தியிலையும் தீர் கிண்டல் பண்ணப் போக, அது தங்கள் எவ்வோரையுமே குறிப்பதாகவும் தங்கள் எவ்வோரையுமே அவமானப்படுத்துவதாகவும் தமிழக அமைச்சர்கள் பலரும் எம். எல். ஏ.க்கள் பலரும் துள்ளிக் குதித்ததானது, 'அப்பன் குதிக்குள் இல்லை' என்று அத்தை பாட்டிக் கதையை நினைத்துட்டி, அதை நாம் மறக்காமலிருக்க உதவியது.

நகைச்சுவை உணர்வு என்பது எவ்வோருக்குமே இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாததாம்; எனவே, அந்தக் குற்றமற்ற ஜோக்கை ரசனைக் குறைவானது என்று கருதுவார் யோனாதுல் அனதர் கட்டிக் காட்டி, பாரம்பரியப் பெருமைமிக்க விகடன் பத்திரிகையில் முடிவுக்குக் இவ்விஷயத்தை விட்டு விடுவோம்' என்று கறுவதுடன், சட்டசபையினர் தின்றிருந்தால், எவ்வளவு கெடவளமாக இருந்திருக்கும்? ஆனால், செய்வாத குற்றத்துக்கு மன்னிப்புக் கேட்குமாறு வற்புறுத்தி, அதற்கு விகடன் ஆசிரியர் மரியாதையோடு, கடுமை யான, அநீதியான தண்டனையை வழங்கியதன் மூலம், அந்த ஜோக்கினால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய அபபீர்த்தியை விடப் பலமடங்கு அதிகமான அபபீர்த்தியைத் தங்களுக்குத் தாங்களே தருவித்துக் கொண்டார்கள்! இவ்வளவு சாமர்த்தியம் அவர்களுக்கு உண்டு என்பதை நாம் உணர உதவியது உமது ஜோக்கே அல்லவா!

சட்டமன்றத்தின் மரபுகளை மதிக்காமலும் குற்றம் புரிந்ததாகக் கருதப்படுகிறவர் தம் சார்பில் வாதாட ஒரு வாய்ப்புத் தராமலும் சபாநாயகர் நடந்து கொள்ள முடியும் என்பதை இன்று புரிந்து கொள்ளுகுக்கிறோம்.

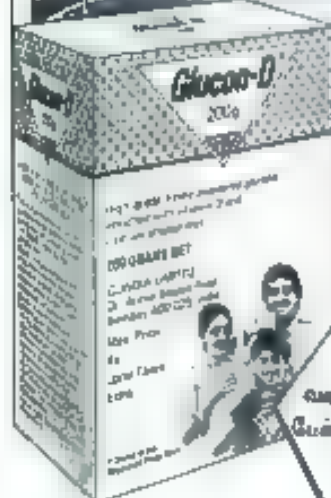
பத்திரிகை கதந்திரம் என்பது பொறுப்புணர்வுடன் இளைத்து செயல்பட வேண்டும்' என்று அறிவுரை வழங்கும் ஆட்சித் தலைவர்கள், 'அதிகாரத்தைப் பெருந்தன்மையுடன் பயன்படுத்த வேண்டும்' என்ற பாலபாடத்தை எளிதாக மறந்துவிடக் கூடும் என்பதை நாம் இப்போது தெரிந்து கொள்ளுகுக்கிறோம்.

பொதுவாகவே நாம் உண்டு தமது பத்திரிகைப் பணி உண்டு என்று ஒதுக்கி

க்ளுகோன்-டி ஸுவிப்பர்ஹீரோ.

களைப்பூட்டும்
வெய்யிலிலும்
களிப்பூட்டும்
சக்திப்பெருக்கு

புதிய, அசல்,
வணக்கத்திற்குரிய
பேக்கைப் பார்த்து
காங்குலி.

களைப்பூட்டும் வெய்யில் நாளிலே
உங்கள் குழந்தைக்குத் தேவையான
கோன்-டி: க்ளுகோன், விட்டமின்-டி,
கால்சியம் பொருட்களை
அடங்கிய உடைவு சக்தியானது.

மறச்சல், நெஞ்சு, காலி அய்ந்து
தளர்ச்சி கலந்து அருந்த, குடும்
பத்தினர் அனைவர்களுக்கும் புத்துணர்ச்சி
தரும் பானமாக அமைகிறது. 100,
200, 500 கிராம் பேக்கெட்டுகளில்
கிடைக்கிறது.

க்ளுகோன்-டி

காங்குலி: சிவகிராமம் சக்தியானது.

உளர் இரண்டுபட்டது; பள்ளிக்கூடம் பாழானது!

இராமனுதபுரம் - காயங்குடி நெடுஞ் சாலை சமீபமாக ஓர் ஊர், மேலச் செல்வ னார், பஞ்சாயத்து முன்றில் இரண்டு பங்கும், கிராமம் மீதியைப் போட்டுள் செலவு செய்து ஒரு துவக்கப் பள்ளியை ஆரம்பித்தார்கள். கவனியுங்கள், மருத்துவக் கல்லூரி இல்லை வெறுத்துவக்கப்பள்ளிதான். ஆனால் அளதக் கூட லார் நிரவகிப்பது என்பதில் குடுமிய் பிடிச் சண்டை: கோஷ்டிகள். நெருங்கிய உறவினர்களே எதிரெதிராய்க் குற்றப் சொல்லும் அவஸ்தைகள். மல்லா மாகச் சேர்ந்து இத்தக் கூட்டுறையின் கடைசி பாராகளில் ஒரு கீழ்பாக்கியே விறுவிறுப் பையே கொண்டு வந்துவிட்டன என்றால் பாருங்களேன்!

நாங்கள் போனபோது பள்ளிக்கூடத் திறந்த லேடி விட்டிருந்தார்கள் கட்டடத்தைப்

ருங்க வேலை பார்க்கிற ஊர் தொடக்கப் பள்ளியா இருந்த ஸ்கூலு இப்போ மூணை மூணு ஆசிரியர்களோட தாள் செயல்படுத்து. ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் முருகையாத் தேவரி புலம்பினார்.

"ஏன் அப்படி?"
"எல்லாம் கோஷ்டி சண்டைதான். கிராமத்தில் பதிமூணு மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து கமிட்டி அமைப்போம். அந்தக் கமிட்டியை இப்ப குழும்பம். சேரண்டு கோஷ்டியாப் பிரிஞ்சிடுச்சு. வாத்தியாருங்க எல்லாமே டெஸ்ட் மாட்டா. எட்டரா ஆட்டினும்து ஆளையிட்டா எப்படிங்க? கோர்ட் வரைக்கும் போய்த் தங்க சாமி தேர்வைதான் மேலே தூர்ந்து தீர்ப்

* இதுதான் சத்துணவுக் கூடம்

பாவிடுச்சு. அந்தக் கோஷ்டியோட மகனில் அவர் வெணும் பொங்கம் மாநிரி. இப்ப எட்டரம் கொல்ல படிக்கிறது ஒரே மாணவன் தான்."

"அது எப்படிங்க? பிடிக்கல்லன்னு கமிட்டியை மாத்தி அமைக்கக் கிராமத்திலே இருக்கிறவர்களுக்கு உரிமை இருக்கே?"

"எப்படியோ போக" இம்மூதாய்கள்லாம் ஒதுங்கிப் போம். எங்க பிள்ளைக்களையே இப்போ வெளியூர் ஸ்கூலுக்களுக்குத்தான் அனுப்பிட்டிருக்கோம். அரசாங்கத்தில கொடுக்கிற உதவிப் பணத்தையெல்லாம் விறுங்கிட்டிருக்காங்க. பதினைந்து வருஷங்கள்!"

"பதினைந்து வருஷங்களா நீங்க அந்த கமிட்டியையாலேவா தேர்ந்தெடுக்கீங்க?"

"நாங்கதான் யாப்புக்கே போறதில்லீங்களை சத்துணவுசமைக்கிறீ. தின இரந்த மரச் சாயாசெல்லாம் எடுத்து அவங்க டீட்டி வச்சப்புறம்கூட நாங்க தகராறு பண்ணும் கழகமாப் போகத்தான் இஷ்டப்படலோம்" என்கிறாச் சத்துணவு அளையப் பாளர் தக்கோர்.

"அது மட்டுமில்லீங்க. அனுபத்தஞ்சடி ஆதத்துக்கு பேரரிப் போட்டு நல்ல தண்ணீர் வர ஏற்பாடு பண்ணியிருந்தது அந்தக் குழும்ப ஸ்கூல் ஸமதானத்தில் இருக்கிறதை விழுங்காமல் அதுக்குள்ளே பண்ணும் போட்டு

* க.க.ச.ச.ச.ச.

* முருகையாத் தேவர்

பார்க்காலே போதும். ஏராள விழுப்புண்கள்.

சத்துணவு சமையல் கூட மால் இருந்தது. இப்போது கூட இல்லாமல் ஒரு ராட்சச ஹம்புப் புற்று போல வானத்தைப் பார்த்துத் திறந்து போட்டுக் கொக்கிறது. ஜன்னல்கள், கதவுகளே இழந்திருக்கின்றன.

"புகட்டுவான் முத்திராமலிங்கத் தேவர் திறந்து வச்ச ஸ்கூலுங்க இது. ஒரு கரவத்திலை எங்க கொய்ததை மாநிரி கிராமம் பாறாட்டி அறிவிச்சாங்க. எட்டு ஆசிரிய

முடிவாகட்டாங்க, பாகுங்க..."

இவர்கள் தர்ப்பில் நிபாயமிருக்கிறதோ இல்லையோ இன்னும் கொஞ்சம் பொறுப்பாக, "நாங்க என்னங்க செய்யறது?" என்ற தழுபும் மணப் போக்கிலிருந்து மாறலாம் என்று தோன்றுகிறது.

அடுத்த தர்ப்பு?

கமிட்டித் தலைவர் உலக சேர்வைகளைச் சந்தித்தோம்.

"வாத்யாருங்க எல்லாம் தலைவாங்க, கிராமத்தில இருக்கிறவங்கதான் இந்த ஸ்கூலை முழுது முட்டினுங்க பாக்கறங்க. மேனேஜ்மெண்ட் ஸ்கூலைப் பஞ்சாயத்து ஸ்கூலா மாத்திட்டினுங்கு துடிக்கிறுங்க. ஆனுகோட்டில - ஒரு கோர்ட் இயல், மூன்று கோர்ட்டுல எங்க பக்கம்தான் திரிப்பாறிருக்கு."

"பால்வாடி கட்டறதுக்கு அரசாங்கம் மூன்வந்து அஸ்திலாரம் போட்டிருக்கறாப், கட்டக் கூடாதுன்னு தடை உத்தரவு வாய்விட்டிருக்காளாமே?"

"ஆமா, வாய்விட்டோம். ஸ்கூலைச் சேர்த்த எடத்தில ஏன் கட்டினும்?"

"சரிங்க, நீங்க எத்தனை வருஷமா இங்கே தலைவரா இருக்கீங்க?"

"பதினேழு வருஷமா..."

"அரசாங்க உதவிப் பணம் எவ்வளவு வருது?"

"அதெவ்வாம் எனக்குத் தெரிவாது..."

"அதில் ஏதோ நிவறுமுல்லுன்னு சொல்றாங்க, எவ்வளவு பணம்னு கூடலா தெரிவாது? பதினேழு வருஷமா இருக்கீங்க!"

"அப்படித் தெருங்க" என்று பின்னாலிருந்து ஒரு குரல் கேட்டது. அது முதலிகோஷ்டியின் குரல். அவ்வளவுதான் உலக சேர்வையின் முகம் சிவந்து போனது.

"நீங்க கலாட்டாய் பண்ணத்தான் வந்திருக்கீங்க..." என்று எங்கனியே குற்றம்.

சாட்டினார். "நான் மேற்கொண்டு எந்தக் கேள்விக்கும் பதில் சொல்வது தவாராவில்லை." என்றுகொபழுக்கத்தோடுவிட்டதவாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

நாங்கள் மேலே பேசுமூலம் இந்தப் பக்கமிருந்து சில செருப்புக்கள் அந்தப் பக்கம் விசப்பட்டன. அந்த டைலிருந்து, கழிகள், கம்புகள் ஏந்திய கைகள் பாய்ந்து வந்தன. சட்டைகள் பற்றப் பட்டன. எங்கள் சமாதானம் எடுபடாமல் ஓர் அவசர புத்தமே ஆரம்பமாகிற்று. ஓர் ஆள் எங்களை அணுமினார்.

"இங்க இப்படித்தான் நடக்கும். இனி உங்களால் ஏதும் செய்ய முடியாது. விபரீதமாகும் தந்திரம். நீங்க இடத்தைக் காண்பண்ணுங்க. இல்லாட்டித்தான் ஏதாவது எசுது சோகாய் போகிறும்..." என்று எச்சரித்தார். வாய்க்கக் காரின் டிரைவர் ஓரேயாய்ச் சைலில் சீட்டில் போய் உட்கார்த்தார்.

வேறுபுறமின்னி நாங்கள் புறப்பட்டோம். போகிற வழியில்கிழை செல்வனார் போலீஸ்ஸ்பிடி வலியுறுத்து கலாட்டாய் பற்றிக் கொள்ளபோது, அது கடலாடி எல்லாங்க. நீங்க அங்கதான் போய்ப் புகார் பண்ணணும்" என்றுகூட போலீஸார்.

பாரி பக்கம் நிவாயம்? என்னதான் அநியாயம் நடக்கிறது இந்தத் துடிக்கப் பள்ளிவீல்? உள்ளூரில் நோய்வாய்ப்பட்ட பள்ளியை எவ்வுத்துக் கொண்டுள்ளோகளை வெளியிருக்கு அனுப்பிப் படிக்க மனப்பது கேவலமில்லையா? நிவாயத்தை விசாரிக்கச் சென்ற நம் முன்னோடிகள் உணர்ச்சியுசெப்பட்டு அடித்துக் கொள்ளும் அந்த மக்கள், அறிவுபூர்வமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தாலொழிய விடோசனமில்லை.

— கரேஷ் — பாலா

மாதம் ஒரு மாவட்டம்

நினைவுபடுத்துகிறோம்.

மறுபடியும் கன்னியாகுமரி, தருமபுரி, அண்ணாமாவட்டங்கள்...

சென்ற ஆண்டு துன், துன், ஆகஸ்டு மாதம் கனிய கன்னியாகுமரி, தருமபுரி, அண்ணாமாவட்டங்களில்தாம் விசிட் செய்து பிரக்னைகளை வெளியிட்டிருத்தோமல்லவா! அவற்றுக்கெல்லாம் தீர்வு காணப்பட்டிருக்கின்றனவா, இல்லையா? தீர்வு காணப்பட்டதையும் எழுதுங்கள், தீர்வு காணப்படாததையும் எழுதுங்கள். நமது நிகுபர்கள் ரீ-விசிட் செய்ய வருகிறார்கள்.

கடிதங்கள் வந்து சேர வேண்டிய கடைசி தேதி: 30.4.87.

உடனடியாக எழுதி அனுப்புங்கள்!

— ஆமிரியர்

பிறகு பிறகு மாவட்டம் பற்றிய அறிவிப்பு வரும் மே முதல் வாரக் க்கி இடத்தில் வெளியாகும்.

**லாபம் அதிகரிக்க
ஒரு மோசமான
மோசனை!**

தம். டி. மின்
அறை -

நன்றி!

காங்கிரஸு
பிரதீபம்! இருதாறு
மேர் போட்டியிட்ட
தெரெஸ்டரியல் குத்
ஜனியர் பதவி உங்க
எங்குத்தான் கிடைத்
திருக்கு!

கதை:

எம். பாவத்தூண்டல்

நன்றியையும்.. உங்க
திறமையைக் காட்டுங்க!
மோல் மொடக்ஷன் வேலைச்
சுற்றிப் பார்த்துட்டு,
சாயங்காலத்துக்குள்ள
ஒரு லாபகரமான
மோசனை சொல்லுங்க!

ஜீயூர் சார்!

கவனத்துடன் சுற்றிப்
பார்த்தான் பிரதீபம் -

பாக்கிங் பதித்தீ
வந்த மோசனம் -

ஐடியா?

மனவசிக்காரன்

இதயாணி சரத்பாபு சொத்துக்களை விற்க முடிவெடுத்தவுடன், அதைத் தடுப்பதற்காக மாற்றத் திட்டம் ஒன்றைப் போட்டுச் சொல்படுத்து விடுவோர்தனிகாந்த்-முத்தையத்தனம் என்றும், வீரசுமம், தீங்கும் இல்லாத கலகவநகைச்சுவை என்பதனால் பாராட்டலாம்.

இராமத்து ராண்கோல் தாத்தா வி. கே. ராம சாயியை விட சீபாநின் ரிட்டர் ஸ்டீ. வி. கே. ராம சாயி ஜோர்.

தொட்டில் பாடப்படுகிற அந்த அந்தாதிப் பாட்டு, தாயகியை அறிமுகம் செய்யும் பாட்டு. இத்தனை தான் பார்க்காத ஒரு வித்தியாசமான அமலாவை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார் டைரக்டர். மேக்கப் கூட ஒரு காரணமாயிருக்கலாம்.

'எனக்காக அவர் காத்திருப்பீர்' இருப்பார் என்று வெடிகுண்டு ஒன்றை விசிலிட்டு அமலா போய்விட, ரஜினிகாந்த் இனகத்து அமலாவைத் தொடர்ந்து போய் ஒரு டிக்ஷன் டிஷன் செய்ய விட்டு அமலா சொன்ன 'அவர்' அமலாவின் அண்ணன் என்று தெரிந்ததும், 'அண்ணனா, அண்ணனா' என்று கேட்டுக்கேட்டு கலுதி செய்து கொள்ளும் இடம் புன்முறுவலை வரலாளுக்குமே இடம்.

ரஜினிகாந்தும், அமலாவிற்கும் இடையில் மெல்ல மெல்ல மலரும் காதலில் மென்மை, இதம், கிணறுப்பு எல்லாம் இருக்கின்றன.

பே. ஆர். விஜயாபாடம்முழுக்கப் பளபளவென்று இருக்கிறார், என்னவோ தெரியவில்லை, அவர் விடுகிற கண்ணீர்தும், சிரிக்கிற சிரிப்பிலும் செயற்கைத் தன்மைதான் நிறைய இருக்கிறது.

பலர் மனமுக்கு இடையில் ரஜினிவும் ஆகாரமும் 'இவ' புரிகிறது சீனில் காசிரா விஜயாபாடி இருக்கிறது. பாட்டுப் ரசிக்கக் கூடிய பாட்டுத்தான்.

சரத்பாபு பரவலில்லை. கீதையா கல்பதான் சரியான கண்ணாழ்ச்சி ஆட்டம். இவர் கைவில் துப்பாக்கி, அவர் கைவில் கந்தி இதோ முடித்து விட்டது. இதோ முடித்து விட்டது என்று சொல்லிச் சொல்லியே இருக்கப் படும் துயல் விட்டால்.

அவகம்பே சண்டை இருக்கிறது. பாட்டு இருக்கிறது. காயிராக் கார செத்தில் இருக்கிறார் (சொல்லப் தெரம்).

கதைதான்..... அதைப் பற்றிப் பிபி அனுவசியமாக மூடாக் கொடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமா, என்ன?

— ஜெயமங்கதன்

254 துணி டிரைப் சித்திரம் 6-ஆம்

கார்னேசன் ஜுவல்லர்ஸ் கடைகளில் கந்தல்
மாலைகள் சிறப்பு விலை திட்டம்
தாமதமாக உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது

விலை	பரிசுதரமானம்	விலை	பரிசுதரமானம்
100	ரூ. 2,500	ரூ. 350	ரூ. 2,850

பரிசுதரமானம்: 100 ரூ. விலைக்கு ரூ. 2,500
பரிசுதரமானம்: 350 ரூ. விலைக்கு ரூ. 2,850 ஆகிய
பரிசுதரமானம்: 100 ரூ. விலைக்கு ரூ. 2,500
பரிசுதரமானம்: 350 ரூ. விலைக்கு ரூ. 2,850
பரிசுதரமானம்: 100 ரூ. விலைக்கு ரூ. 2,500
பரிசுதரமானம்: 350 ரூ. விலைக்கு ரூ. 2,850

கார்னேசன் ஜுவல்லர்ஸ் கடைகளில் கந்தல்
மாலைகள் சிறப்பு விலை திட்டம்
தாமதமாக உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது

கார்னேசன் ஜுவல்லர்ஸ் கடைகளில் கந்தல் மாலைகள் சிறப்பு விலை திட்டம் தாமதமாக உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது

கார்னேசன் ஜுவல்லர்ஸ்

புதுவைகளில் கந்தல் மாலைகள் சிறப்பு விலை திட்டம் தாமதமாக உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது

— கார்னேசன்

நிபந்தனையற்ற தோற்றம்

மின்மினி

பொழுது போக்கு வா! இது
ஒவ்வொரு இதழிலும்
இன்னமும் இவ்வளவு
புகைக் கூப்பன்

72 பக்கங்கள் விடையூர்

மின்மினி, 2. புது ஆண்டி சாலை, சென்னை-600 010.

மனநிலை பவமாயப் பெய்து கொண்டிருந்த ஒரு நாள் இரவு. குரல்கள் அவன் மனத்தில் ஊதினதும் தங்கள் வீட்டு ஊரில் சிறிதளவு கந்திதும் இவ் வாயில் ஒரு கைகண்ட கடையன் சென்று கொண்டிருந்தான். பத்து வருடத் தான்பத்தியத் துக்கும் பிறகு எடுக்கப்பட்டு இந்த முடிவை அவர் களுடைய இரண்டு குழந்தைகளின் தாய் கருதி காரதிய, உலகநியச் செய்து மேலாடாம் கைப்பதித் திருவருக்கும் உடன்பாடு. காதலு பவமாய வீடு, மின்சாரம் துண்டிக்கப்படுகிறது.....

-2-

"இடித்துப் பறப்பதக் கூடாது!"
"மாணி" - அம்மா, மடியில் கருண்டு ஒண்டிக் கொண்டிருந்த பிள்ளையை தெருவி அடிக் துக் கொண்டான்.

மின்னல் சிறிந்து, தெருவை தச்சென்று அந்தியது. இடி உடனடித்து இறங்கிற்று. பிள்ளை இன்னும் தெருவக் ஒண்டிக் கொண்டான்.

"அர்ஜுன அர்ஜுன அர்ஜுனத்து சொல்லு."

சொன்னான்.

மெல்லிய மீசையும் கூர்மையான நாகியும் சின்னக்கிரட்டமும் கலசமும் கையில் காண்டப முமாய் உருவம் கொண்ட இளை குள்ள நினைத் துக் கொண்டு "அர்ஜுன அர்ஜுன" என்று முனவிறான். மனக்கத்துள் எக்கப்படுகான்.

மனநிலை பவமாயப் பெய்தத் துவங்கிற்று. அம்மா ஜன்னல் கதவுகளைச் சாத்திவிட்டு வந்தாள். சமைமலையில் ஒழுக்கும் இடங்க ளுக்குப் பாத்திரங்கள் வைத்தாள். மீண்டும் மின்னல் பெய்து இடித்தது.

"அம்மா, அர்ஜுனனுக்கு இடிவந்து பறப் படுமையா?"

"இவ்ளே, தாங்கு."

"அர்ஜுனன் கதை சொல்வான்."

குனிவாக்கு இதமாய்ப் போர்வைக்குள் ளிருந்தபடி அம்மா அவைக் கட்டிக் கொண்டு, கதை சொல்வேன்" என்று கெஞ்சினான்.

"ஒருநாள் வானத்துவ புருஷனும் பெண் டாட்டியுமா இரண்டு கத்தர்வர்கள் பறந்து போயின்திருந்தா..."

"கத்தர்வர்கள்னு யாரு?"

"அப்பறம் சொல்றேன். இப்பக் கதை கேளு. பொண்டாட்டியோட சிச்சுப் பேசின்கு பறத்தின்திருந்த கத்தர்வன். வாயில் போட்டுண்டிருந்த வெத்தலை பாக் கைக் கீழே துப்பினான்."

"கத்தர்வர்கள் கூட வெத்தலை பாக்கு இப்பாட்டுப்பாளா?"

"கதை கேளு!"

"அப்படித்துப்பின் எச்சில், கீழேதூதத்தங் களையில் ஜபம் கன்னிண்டிருந்த கிருஷ்ணர் கையில் விழுந்தது. கிருஷ்ணர் கையில் அக்கடி லுவம். துவத்தில் கத்தாட்கள் துப்பின் எச்சில், கிருஷ்ணர் நிமிர்ந்து..."

நுழைந்து
நுழைந்து
நுழைந்து

புலகுமாரன்

தார்.
"மந்திரம் படவா... உனக்கு அத்தனை நிமிரா? உன்னை என்ன பன்றேன் பார்... இன்னிக்குச் சாயத்திரத்துக்குள்ளே உன் தலை என் கால்வ வந்து விழவே, தான் கிருஷ் ணர் இவ்வேன்று சபதம் பண்ணினார்..."

அச்சச்சொ...

"கத்தர்வனுக்குக் கிருஷ்ணர் சபதம் தெரிஞ்சு போச்சு. பறத்துட்டான். கிருஷ் ணர் கைவலம்விண்டுவிட்டுக்குள்ளேபோயிட டார், கத்தர்வனுக்கு என்ன பன்றதுன்னு தெரிவது. அவன் பொண்டாட்டி ஒன்று அழ ஆரம்பிக்கட்டா."

கத்தர்வன் தேரே சிவன்கிட்டே போனான். இந்த மாதிரி தான் ஒரு தப்பிப் பண்ணிட்டேன். கிருஷ்ணர் என் தலைவைச் சாயத்திரத்துக்குள்ளே லாங்கிடுவேன்னு சபதம் பண்ணிட்டார். என்னை எப்படியா வதுகாப்பாத்துங்கோன்னு அழுதான். சிவன்

என்னும் முடியாது' என்றுட்டார். பிரம்மா கிட்டே போனான். 'சிவனே முடியாது என்று நான் என்ன பண்ணி முடியும்?' எனக்குச் சண்டை போட்டுப் பழக்கமில்லை. அதுவும் கிருஷ்ணதேவ சண்டை போட்டு யார தெரிவிக்கிறது? உன் அந்தி அவ்வளவுதான்' டுட்டார்.

"கந்தர்வனுக்கு ஒண்ணும் புரிவதில்லை. புருஷ னும் பொண்டாட்டியும் ஒன்று கட்டிண்டு அது ஆரம்பிக்கட்டா அப்போ அந்தப் பக் கமா நாரதர் வந்தார். நடந்த சண்டையைக் கேட்டார். 'அப்பா, உன்னை இந்த ஆபத்தி வேர்ந்து யாரும் காப்பாத்தி ரடியாது' - ல்லி ருந்ததிலைத் தலிர்ன்னா, யாருன்னு கேட்டான் கந்தர்வன். அர்ஜுனன் ஒதுக்கத் தான் கிருஷ்ணன் எதிர்த்துச் சண்டை போட முடியும். அவன் கிட்டே போய்க் கேளு. நீ போகாதே. உன் பொண்டாட்டியை அனுப்பிக் காப்பாத்தச் சொல்லு' ன்னர். கந்தர்வன் பொண்டாட்டி ரு போ அர்ஜுனன் கிட்டே போனான். அர்ஜுனன் வீட்டுக்குள்ளே ஓடியுப்பத்தோட சந்தோஷமா உட்கார்ந்திருந்தார். கந்தர்வ் போய் நமஸ் காரம் பண்ணினான். 'தீர்க்க கமல்களில் பவ' என்று சொல்லு அர்ஜுனன். 'தப்பாத் சொல்லாதீங்கோ' - ன்று கந்தர்வ். 'என் அப்படிச் சொல்றே' ன்னர் அர்ஜுனன்.

"இவ்விடத்துச் சாவத்தரத்துக்குள்ள என் புருஷன் சாகப் போறான். எப்படி நான் தீர்க்ககமல்களையா திருக்க முடியும்' ன்று கேட்டான் பதிலுக்கு.

"பிரம்மா என்ன நடத்து' என்று கேட்டார் அர்ஜுனன்.

நடந்தது நட. தப்படி சொன்னான் உன் புருஷனைக் கூப்பிடு' என்று அர்ஜுனன் சொல்ல, கந்தர்வன் வந்து வாகட்டி நின்று, 'தெரியாமக்கூட பண்ணினியா, இப்பே தெரிவதே துப்பினியா கிருஷ்ணன் மென' என்று அதி இன்னான் அர்ஜுனன். 'தெரிவத பண்ணிட்டேன்' ன்று கந்தர்வன் - ன்று.

"சரி, பிரா, என் வீட்டுக்குள்ளே போய் இருங்கோ' என்று அர்ஜுனன் அவனுக்கு அவசரமாய் சொல்கிறார்.

இதன்மேல் இவர்களுள்ளே விவரம் எடுத்த வந்து கந்தர்வனைத் தேட ஆரம்பிக்கார். கந்தர்வன் அர்ஜுனன் வீட்டுக்குள்ளே இருக்கிறதைத் தெரிந்தான். 'ஹ், அர்ஜுனா, அவரே வெளியே அனுப்பு, அவரேக் கொல் வனு' என்று சபதம் போட்டிருக்கேன்' ன்னர் கிருஷ்ணர் 'மன்னிக்கணும். அனுப்ப முடியாது. நான் அவனைக் காப்பாத்தறத் வர்க்குக் குடுத்துட்டேன்' ன்ர் அர்ஜுனன்.

"நான் கொல்லப் போறேன்னு தெரிஞ்சு பிறகுமா' ன்னர் கிருஷ்ணர்.

"ஆயர்' ன்னர் அர்ஜுனன்.

"அப்படியா? முடிஞ்சா காப்பாத்து' என்று வில் வளைச் அம்பு போட ஆரம்பிக்கார். அர்ஜுனனுட காண்மபயம் வளைச்சல் சண்டை போட்டார். தின்னச் சண்டையா ஆரம்பிக்கது பெரிய அஸ்திரங்கள் வரைக்

குமா போக்க. உரர தெருப்புப் புடிச்ச எரிஞ் சுது. னுங்குகள் தளிக்க ஆரம்பிக்கார்.

நாரதர் ஒடிவந்தார். 'எதுக்குச் சண்டை, எதுக்குச் சண்டை? கொஞ்ச நேரம் நிறுத் துங்கோ' ன்று கத்தினார். சண்டை நின்றது. காரணம் கேட்டார். 'இரண்டு பேரும் அவரவர்கள் கட்சியைச் சொன்னு.

"இவ்வளவுதானே... இந்தக் கந்தர்வன் நான் நல்ல காலம் விழுறான். அன்வளவு தானே. 'ஹ், இங்க வாடா' ன்று கந்தர்வனைக் கூப்பிட்டார். பந்தப்படி கந்தர்வன் வந்தான்.

"போய் கிருஷ்ணர் காலம் விழு' ன்று சொன்னார். விழுந்தான்.

"இப்ப அவன் தலை உங்க கால்லே விழுந்து இது பொறுமா' ன்னர் நாரதர்.

கிருஷ்ணர், 'பொறும்' ன்ர்.

னுங்குகளுக்கெல்லாம் அப்பாடா ன்று நிம்மதியாய்விடுதது.

"எதுக்கு இந்தச் சண்டை அவ ஆரம்பிக்கே ன்று' ன்று சாதிதவன் கேட்டான்.

"அர்ஜுனன் போய் நல்லவன் ன்று கருக் கூடாட ன்றுக்கும், ஹ் போய் யுத்தம் வரப் போகிறதே அதுக்கு அர்ஜுனன் தயாரா இருக்கானு' ன்று தெரிந்தக்கறவுக்கும் சொல் தின்' ன்ர், கிருஷ்ணர்.

"என்ன தெரிந்தது இப்ப' ன்று கேட் டான் சந்தோஷம்.

அர்ஜுனன் ரொம்ப நல்லவன். யார் அழுது உதவி கேட்டாலும் மனசு பொறுக் காது சரி' ன்றுடுவான். அதே சமயம் என் னைய எதிர்த்துத் திணற அடிக்கிற சக்தி இருக்கறவன்' ன்ர் கிருஷ்ணர்.

எல்லா ஜனங்களும் அர்ஜுனனைத் தலைவில் வைக்கப் பாராட்டினு.

கந்தர்வர்கள் இரண்டு பேரும் கிருஷ் ணனுடும் அர்ஜுனனுடும் தமக்காரம் பண் ணிட்டுப் பறந்து போயிடா. கதை முடித் தது...'' அம்மாம் பின்னையை உறுக்கினான்.

"கந்தரிககார் காய்த்தது பின்னா முவகிச் சொல்லி விட்டுத் தூங்கிப் போய்ந்று. உவவில அர்ஜுனனைத் தேடிந்று.

"வலிமையும் வீரமும் தளபதும் உன்ன புருஷனே என்னைக் காப்பாவாக, என் மரணப்பயத்தைத் தீர்க்கவாயாக, என் அச்சத்தை உன் தான் ஒலி கொண்டு தீக்குவாயாக... அர்ஜுனா. குத்தியிள், எமந்தனை..." என்று கலோகம் சொல்லிந்று.

அன்று சொன்ன பிரார்த்தனாதான் இன் றும் மனத்தில் இருந்தது. எதற்கு அர்ஜுனன் என்று கேட்கத் தெரியாமல் என் னில் எங்கே என்று தெடாமல் என் பயத்தை நானே போக்குவனம் என்று யோசிக்கத் தெரியா மல் சங்கடப் வந்தபோதெல்லாம் சரண் அடை ய ஆன் தேடிந்று.

முரளி அம்மா வளர்த்த பிள்ளை. விதையை வளர்த்த குழந்தை.

"வில வளங்கித்த மாட்டேன். கண்ணைக் குத்து' அம்மா ஓரே வளர்க்கையில் அடக்கி விடுவான், ரொம்ப அழுத பிறகு நெட்டியில் செய்து எகிறுகிற சேவல் வாங்கிக் கொருத் தான்.

மயிலாப்புர அறுபத்து மூவர் உற்சவத்தில் கண்ட ஷிட்டால் விறும் செவனும் சிவப்பு மிட்டாயும் வாங்கி வந்த முரளி இவ்வுழும் மனத்தில் இருக்கினும், சிவக் கிஷக் என்று அந்த நெட்டிச் சேவல் எவையும், ஒரே நுச்சியில் எவிறி எவிறி விழுபு. சேவல்மரம் கண்ட நெட்டிச் சேவல் ஆச்சியின் உச்சியில் தரகக் காதித் திமித்து தளையில் வந்து விழுந்தது.

"அரைநாழிலகை சகாயகா... உங்களுக்கு இனி ஒண்ணும் வாங்கித் தரலாம்... அம்மா இரைந்தான். அந்த நெட்டிச் சேவல் வெகுநாள் களையிட்டுவந்துக்கு அருகில் இருந்தது. அப்பறம் தரி. வேறு. உடல் வேறுகப் பிடிந்து விடக் குப்பைக்குப் போயிற்று.

இன்னொருத்தானும் ஒரு நெட்டிச் சேவல் பொம்மைதான், வலிதா கண்ட ஷிட்டக் கண்ட ஷிட்டக் குதித்துக் கொண்டிருந்தவன்தான். கண்டு சுவகமாய்ப் போய்விட நெட்டிச் சேவல் காதித் திமித்து தளரக்கு வந்துவிட்டது.

அம்மா... அம்மா... எனக்கு ஏன் வில் வாங்கித் தராமல் போயே... விலைக்கக் குறி பார்த்து, பத்து வகைப் எப்பன் ஏன் அம்ம அடிக்கக் கூடாது என்று சொல்யே?

யார் காலியாவது விழை கதை... துள்ளிக் குதிக்கிற நெட்டிப் பொம்மை... இப்படி ஏன் வளர்த்தே...?

வளர்த்தது கூடப் பிசகில்லை. வளர்த்த பிள்ளையா வகை தெரியாமல் திருமணம் செய்து கொடுத்ததுதான் பிசகு.

அம்மாவுக்குத் தெரியவில்லை, என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை.

"என் பேரு சங்கரன். உங்க எப்பனை என் பொண்ணுக்குக் கொடு வந்திருக்கேன்."

"யாரென்றே தெரியலையே."

"மேஜர் சங்கரன் ஒரு கலாப்பாத்தில் எல்லாரும் சொல்லிடுவர். விட்டிரிகப் பாராது. எனக்கு தூதகம் பிடிக்கிறதுவே நாய்களை இல்லை. பிடிக்கு இருக்கலாம். அதனால் கொண்டு வந்திருக்கேன். இது

தூதகம். பெண் பார்க்க வரேனா?"

"மேஜர்னு..."

"மிலிட்டரி உத்தியோகம். பிரிட்டிஷ் காரல் மிலிட்டரி உத்தியோகம். அந்த மிலிட்டரியே வேறே... இப்ப இருக்கிற மாதிரி தொத்தல் இல்லை.

அம்மாவுக்கு எதுவும் புரியவில்லை. பிராமம்முள்ளையே... குழந்தையாகக் கேள்வி கேட்டான்.

வத்தவா சென்று விழுங்கினார். என்னடா என்பதைப் போல் முரளியைப் பார்த்தார்.

"ஆமாம்மா... திருநெல்வேலி பூர்னி கம்."

"எங்களுக்குத் தந்தை பூர்னிகம்." அம்மா சம்பந்தமில்லாமல் பதில் சொன்னாள்.

"இருக்கட்டும். னரை முக்கியம். நான் திருநெல்வேலி பார்த்து நாற்பது வருஷம் ஆச்சு. ஊராய், குமளியாள்னு உலகம் பூரார் கத்தினவன். ஊர்ப் பரசமே விட்டுப் போச்சு. பரம்பலகொஞ்ச நாள் இருத்தேன். ரிளையான பிறகு மெட்ராஸ் வந்தேன். ஒரே பெண். பெர் வலிதா. பெண் பார்க்க வரேனா...?"

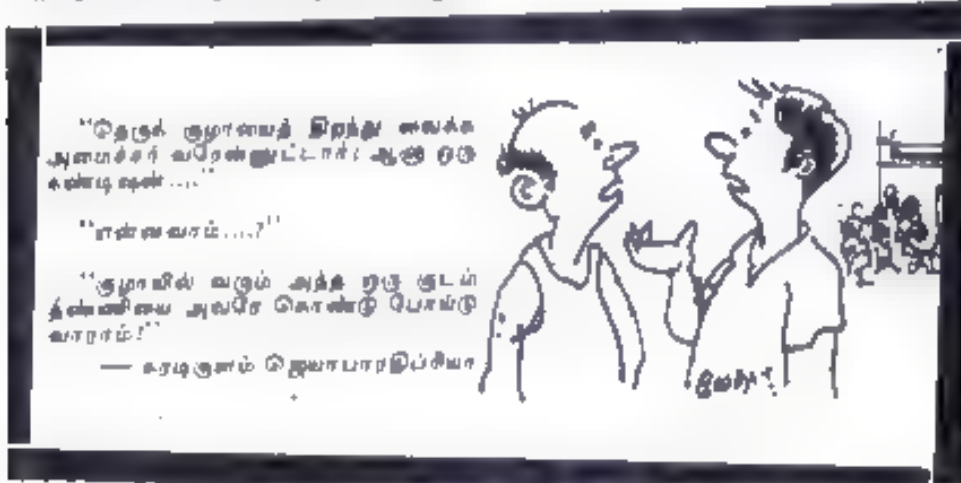
"ஊராய் போயிருக்கேனா சார்...?" வந்த வரை உற்சாகப்படுத்த முரளி கேள்வி கேட்டான்.

"ஒ என்... பெர்வ ஊர்பர் கேள்விப்பட்டிருக்கியா. என்மன் ஃபார்ட்டி ஒன்... இப்பான் குண்டு போட்டு நாசம் பண்ணச்சே நான் பெர்வ ஊர்பர்லே இருத்தேன். டிசம்பர் மாதம் ஏழாம் தேதி. ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து நாற்பத்தி ஒண்ணு... பெண் பார்க்கிற யோசனை பறந்து இரண்டாவது உலக யுத்தக் கதை ஆரம்பித்தது.

முரளி அவர் சொல்வதை வியப்பிபாடு கொடுக்கொண்டிருந்தான்.

அம்மா கவலைப்பட்டாள்.

(தொடரும்)

"தெருக் குழாயைத் திறந்து எவகை அளவச்சர் வரேன்னுட்டார். ஆனா ஒரு கண்டிஷன்..."

"என்னவாம்...?"

"குழாயில் வரும் அந்த ஒரு குடம் தண்ணியை அவரே கொண்டு போய்டு வாராம்!"

— கரடிமுனம் தொயாபாரதியியா

ஒருத்தரைப் போல் ஒருத்தர் சிறம் இருந்தல் இல்லை.

பொருத்தமளிக்க உமக்கென்றே 3வித வண்ணச் சாயல்களில் வறுவது லக்மே காலமான் ஒன்றே.

நெச்சரம்
—யாதே
மேனிபருக்கு

இடம்
—சிகப்பு
மேனிபருக்கு

கோட்டு
—செவ்வாள்
மேனிபருக்கு

மக்கள் வாங்கும் ஒரு நாள்
முடிந்த உணர்வுச் சாயல்களில்
கோணமாய் வருவது.
கோணம், இடம், கோட்டு, இதில்
உமக்கென்றே சேர்த்தி,
ஒருத்தரைப் போல இருக்கிற
வண்ண மேனிபரு திரும்பிவிடுதல்
உணர்வுதே மக்கள், இம்மையுடன்
கொண்டிருக்கிறாய் நிகழும்
எங்கே காணாமல் —தனித்த
உணர்வுகளைத் தருவது உமக்கு,
பல்காலத்தின் பேக்காவும்
கிடைத்துப் பதல்பாக்கி வாழியாம்

**லக்மே
காலமான்**

சுமம் வண்ணம் எவ்வண்ணம்
சாப்பாண்டு அங் வண்ணம்.

“எப்படி முன்னேறவும் உங்கள் மாவட்டம்?”

இந்த மாவட்டச் சுற்றுப் பவணத்தின்போது, இராமநாதபுரம் தொகுதி எம்.எல்.ஏ.வும் வணிக வரித் துறை அமைச்சருமான டி. இராமசாமிநாத இராமநாதபுரத்திலுள்ள அவரது இல்லத்தில் சந்தித்தோம்.....

“கேட்க! ஒரு வார காவமாக நாங்கள் உங்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பவணம் செய்கிறோம். எங்கு பார்க்கும் வறட்சியில் தீவிர தாண்டவம். கிராம லிட்டிங் எண்ணக் கூடிய ஒரு கிட இடங்களில் தவிர மற்ற இடங்களில் கிடைக்கும் குடிநீரைக் குடிக்கவே முடியவில்லை. ஏதோ நேரடியாகக் கூடத் தண்ணீரைக் குடிப்பது போல்தான் இருக்கிறது. அப்படியென்றே உப்பு நீங்கள் எப்படிச் சமைக்கிறீர்கள்?”

“என்ன செய்வது? நாங்கள் இந்த மாவட்டத்திலேயே பிறந்துவிட்டோம். வேறு வழி? எங்களுக்குப் பழகிப் போனது.”

“இருக்கலாம். இருந்தாலும் இந்த மாவட்ட மக்களுக்கு உடல் தகுதி வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதில், உங்களுக்கும் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறோம்...”

“உண்மை. இந்த ஆண்டுதான் வறட்சியின் கொடுமை அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தவெல்லாம் புரட்சித் தலைவர் அரசு சமாளித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது.”

“வறட்சி என்பது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை கூடப் பிறத்த மாநில ஆகிவிட்டது. எனவே, ஒரு தீவிரத் தீர்வுக்கு வழி காண வேண்டாமா?”

“அதற்காகத்தான் வேறு எந்த அரசும் செய்யாத ஏன்ரை - இராமநாதபுரம் மாவட்ட

டத்தைத் தனியாகப் பிரித்ததைப் புரட்சித் தலைவர் செய்கிறார்களா?”

“மாவட்ட எல்லைக் களைப்பிடுப்பது மட்டுமே அந்த மாவட்டங்களின் வளர்ச்சியாகிவிட முடியாது.”

“மதனிக் பிரிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு தானே வளர்ச்சியடைவது முடியும்! இப்போது பிரிக்கப்பட ஒலிட்டது. இனி வளர்ச்சியடைவது...”

“இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பிரிக்கப் பட்டு மூன்றாண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இந்த மூன்றாண்டு காலத்தில் அளபுத வளர்ச்சி என்னவென்று சொல்ல முடியுமா?”

“இராமநாதபுரத்தில் வி. சி. மனைகளின் வீலைகளைக் கேட்டுப் பாருங்கள். முன்பிருந்ததைவிட இப்போது அதிகமாகிவிட்டன. இது வளர்ச்சியல்லவா?”

“ஒரே மாவட்டத் தலைநகராகும்போது ஏற்படும் சாதாரண வீலைவுதான் இந்த வீட்டு மனைகளின் வீலை உயர்வு என்பது. சரியான குடிநீர் வசதி கூட இல்லாமல் என்பதுதான் பெரிய கேள்வி.”

“பக்கத்திலிருக்கும் பொட்டிக்கட்டி, இரு சேலி, ஆகிய இடங்களிலிருந்து இராமநாதபுரம் நகருக்குக் குடிநீர் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். எத்திட்டம் முழுமைவாக முடிவடைந்தது? எம் இராமநாதபுரம் நகர் துறையில் பிரச்சனை தீர்த்துவிடும்.”

“மாவட்டம் முழுமைக்கும் என்ன

செய்யப் போகிறீர்கள்? சாட்டிஸ்ட் மூலம் எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்களிலிருந்து இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள முதுகுளத்தார், கழுதி போன்ற பகுதிகளில் நிலவ நிலத்தடி தீர் கிடைக்க வாய்ப்பிருப்பதாக நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்களே, அது பற்றி ஏதாவது திட்டங்கள் உள்ளனவா?

“சாட்டிஸ்ட் படங்கள் பற்றிய விஷயங்கள் ஏதும் எனக்குத் தெரியாது.”

“இராமநாதபுரம் மாவட்ட வறட்சி எஃப்.பு. உலகநிலை விஷயம், இத்திலியில் அம்மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும்படியான பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஏதும் இல்லைவோ? இதை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும்?”

“காங்கிரஸ் காலத்திலேயே மண்டபம் பகுதியில் ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அமைக்கும் திட்டம் இருந்தது. ஆனால், மக்களோ சிமெண்ட் தொழிற்சாலைப் பணம் வரல் தென்னை மரங்கள் பாதிக்கப்படும் என்று நடுத்தலிட்டார்கள். என்ன செய்வது?”

“சிமெண்ட் தொழிற்சாலை போகட்டும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அதிகம்விளையும் தென்னை, பனை தொடர்பான தொழில் சாலைவாங்கு பெருமளவில் அபிவிருத்தி செய்யவாயில்லைவா?”

“என்ன செய்யலாம் என்கிறீர்கள்?”

“உதாரணமாக, இப்போது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள பல பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்கள், பனை ஒலைகளைக் கொண்டு பாய் முடைத்து விற்றுத்தான் தீவனம் செய்து கொண்டுள்ளார்கள். அந்த ஒலைகள் வெயில்லம், கருவாடு போன்றவற்றைப் பார்சல் செய்யப் பயன்படுகின்றன. டெக்ஸ்டைல் மில்களிலும் துணிகளைப் பார்சல் செய்வதற்கும் பயன்படுத்துகிறார்கள். இதைக் கைக்குறித்தால் இன்னும் பல மக்கள் பயன்டைவார்கள். ஆனால் அரசு என்ன செய்கிறது? அரசு சம்பந்தப்பட்ட டெக்ஸ்டைல் மில்களில் கூட இப்போது பனை ஒலைகளில் பார்சல் செய்வதை விரிவுபடுத்தும் பாசனிலே பேப்பர்களில் செய்கிறார்கள். இதை மாற்றலாமோ? அப்படி மாற்றினால் இன்னும் சில லட்ச ரூபாய்களுக்குப் பனை ஒலை விற்பனை அதிகரிக்கும் என்கிறார்கள்!”

“இந்த விஷயம் இதுவரை எங்குத் தெரியவில்லை. இப்போதுதான் தெரிகிறது.”

“இதேபோல்தான் தென்னை மட்டும் கனம் இங்குள்ள தென்னை மட்டும் களை வெளி மாவட்டங்களிலுள்ளவர்கள் வாங்கிச் சென்று கவிற்றுத் தொழிற்சாலைகளுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.”

“இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அம்மக்கள் சில ஆயிரம், 20000 வாங்கிக் கொடுத்தால்...”

“இது பற்றியும் எனக்கு அல்லவா வாகத் தெரியாது. நிச்சயம் புரட்சித் தலைவர் அரசு மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்யும் திட்டங்களைப் வகுக்கும். நான் ஆரம்ப காலத்தி

லிருந்தே புரட்சித் தலைவரின் தொண்டன்.”

“இருங்கள். ஆனால் குறைந்தபட்சம் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கிடைக்கும் மூலம் பொருள் களைமெல்லாம் மாவட்டத்துக்குள்ளேயே முழுமையாகப் பயன்படுத்தும் திட்டங்களைத் தீட்டலாம் அல்லவா? அதைக் கூடச் செய்யாதபோது, மக்களுக்கு எப்படி அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை வரும்?”

“புரட்சித் தலைவர் கண்டிப்பாகச் செய்வார். இன்னும் இரண்டே ஆண்டுகளில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பொங்கொழிக்கும் புதியாகப் போகாததுப் பார்க்கத்தான் போகிறீர்கள்...”

“இப்போது என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் கேள்வி?”

“மண்டபம் பகுதியில் பாலையண்டர் தொழிற்சாலை ஒன்று தொடங்கப்படவுள்ளது. நூற்புது வர்சம் ரூபாய் எவ்வூசி, உடனுதலியுடன் குடிதீர்த்த திட்டம் ஒன்று செயல்படப் போகிறது. இருபத்து நான்கு லட்சம் செலவில் மண்டபம் பூனியலில் மலினைக் குடொடர்பான ஆராய்ச்சி மையம் ஒன்று தொடங்கப்படவுள்ளது...”

“எல்லாவற்றுக்கும் நாம் திட்டங்கள் வைத்திருப்பதென்னவோ நன்மைதான். ஆனால் அமைமெல்லாம் செயல்படுத்தப்பட வேண்டாமா?”

“நிச்சயம் செயல்படுத்தப்படும். இன்னும் இரண்டாண்டுகளில் வந்து பாருங்கள்...”

“கண்டிப்பாக வந்து பார்ப்போம். ஆனால், மாவட்டம் பிரிக்கப்பட்ட மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே மூன்று கலெக்டர்கள் மாற்றப்பட்டு, இப்போது நான்காவது கலெக்டரும் வரப் போகிறார். இது மாவட்ட வளர்ச்சிக்குத் தடை அல்லவா?”

“ஒருபோதும் இல்லை. கலெக்டர் மாறுவதால் எந்த வேலையும் பாதிக்கப்படாது.”

“ஒரு கலெக்டர், அந்த மாவட்டத்திலுள்ள முழுமையும் அறிந்து கொண்டு, மக்களைப் புரிந்து கொண்டு சொல்பாக்குறைத்தபட்சம் ஓராண்டு காலமாகவு ஆகும். இத்திலியில் ஓராண்டுக்குள்ளாகவே அவர் மாற்றப்பட்டால், வேறொருவர் வந்து அங்கு வேலைகளைத் தொடரத் தாமதமானால் ஆகும்? மக்களும் இதைத்தான் சொல்கிறார்கள். இவ்விஷயத்தில் இராமநாதபுரம் மாவட்ட மக்கள் அரசின்மேல் மிகவும் அநிருபத்தியடைந்திருக்கிறார்கள்....”

“.....”

“.....”

“.....”

“.....”

“.....”

“.....”

“.....”

“.....”

பட்சம் மூன்றாண்டு காலமாகவு மாற்றமில் இருந்தால்தான் அம்மாவட்ட மக்கள் அவர் மூலம் பயன் பெற முடியும் என்பதை அரசு புரிந்து கொள்வது நல்லது. அதுவும் இப்போதைக்கு கலெக்டரான திபேந்திரநாத் சாரங்கி பற்றி மாவட்ட மக்கள் மிக நல்ல அபிப்பிராயம் வைத்திருக்கிறார்கள். இத்திலையில் அவர் மாற்றப்பட்டதில் மக்கள் மட்டுமல்ல, அ.இ.அ.தி.மு.க.வினர்களிடமிருந்தும் தான் தெரிவிக்கிறார்கள். சரி, மண்டபம் இலங்கைத் தமிழர் அகதிகள் முகாமில் வழங்கப்படும் ரேஷன் அளவுகள் சரி வர இல்லை என்பதற்குக் காரணம்...?"

"முன்பு சிலர் அப்படிச் செய்தது உண்மையானது. அவர்களைக் கண்டு பிடித்துத் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இப்போது அப்படி இல்லை."

"இப்போதும் அப்படித்தான் வழங்கப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள்..."

"நிச்சயமாக இல்லை. எல்லாம் சரியான அளவுகளில்தான் வழங்கப்படுகின்றன."

எல்லாம் சரியாக இருக்கும் ஒரு நிலையில், எதற்காகப் பத்திரிகையாளர்களின் மண்டபம் முகாமுக்குள் அனுமதிக்க மறுக்கவேண்டும்?

"சில பத்திரிகையாளர்கள் வேண்டுமென்றே புரட்சித் தலைவர் அரசின் மேல்களங்கம் சுற்றித்து எழுதத் துடிக்கின்றனர். அதற்காகத்தான் நாங்கள் பத்திரிகையாளர்களை அனுமதிப்பதில்லை."

"அப்படியானால் முன்பு மண்டபம் மூலம் பற்றிப்பத்திரிகைகளில் எழுதப்பட்ட குறைகளைல்லாம் பொய்தான் என்பதற்கானா?"

"நான் எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் அப்படிச் சொல்லவில்லை. திறமான குறைகளுக்குத் தீர்வு கண்டுவிட்டோம். இப்போது ஒரு பிரச்சினையும் இல்லை."

"ரேஷன் அளவுகளில் இப்போதும் குறைகள் இருப்பதாகத்தான் சொல்கிறார்கள்."

அதை அவ்வப்போது சரி பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம்."

"இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், மாணிக்கவாசகரால் பாடல் பெற்ற தலமான திருவத்திரகோச மங்கை, இராமபிரான் தரிப்ப சபனம் கொண்டிருக்கும் திருப்பூல் லாணி, இராமர் வழி பட்டதாகச் சொல்லப்படும் நப பாஷாணச் சிவகளைக் கொண்ட தேவிப்பட்டினம், திருவந்தாணி, நதினார் கோவில், ஏர்வாடி தீர்த்தா என்று பல புண்ணியத் தலங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இராமேஸ்வரத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவமும் விளம்பரமும் மற்றவற்றுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. மற்றவற்றின் சிறப்புக்களையும் பிரபலப்படுத்தினால் பத்தர்களைக் கவரலாம் அல்லவா?"

"செய்யத்தான் போகிறோம். அந்தர்காலத்தானே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாவட்டத்தைப் பிரித்தார்."

கடைசியாக ஒன்று. மிகவும் வறட்சியான - பின்தங்கிய மாவட்டமான இராமநாதபுரத்தைச் சேர்த்தவர் என்கிற முறையில், மாவட்ட வளர்ச்சிக்கு நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்?"

"மக்களுக்கு நல்லது செய்வ வேண்டும் என்பதற்காக ஏற்பட்டதுதான் புரட்சித் தலைவர் அரசு. அதில் நான் ஆரம்பத்திலிருந்தே, புரட்சித் தலைவரின் தொண்டாக இருக்கிறேன். நான் மறுபடியும் சொல்கிறேன், இன்னும் இரண்டாண்டுகள் கழித்து வந்து பாருங்கள். அப்போது இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பொன் கொழிக்கும் பூமியாக இருக்கிறதா இல்லையா என்று!"

"கண்டிப்பாக வந்து பார்க்கத்தான் போகிறோம். அப்போது நீங்கள் அமைச்சராக இருக்காலும் இல்லாமல் போனாலும் உங்களையும் வந்து சந்திக்கத்தான் போகிறோம். தன் தி. வணக்கம்."

சந்திப்பு: இளங்கோவன்

"அந்த தடிதையைப் பற்றி நாம் கிசு கிசு போட்டதுக்குத் திட்டிட்டுப் போருங்கனாமே, ஏன்?"

"அவங்கபேரரொம்பச் சுத்திவந்ததுப் போட்டுட்டோமாம். அதுக்குத் தான்."

— கிழை அ. சுதிர்வேல்

"பொருட் காட்டுக்குப் போனேனே என்ன தெரிஞ்சுக்கிட்டேன்?"

"வெளியில் இருக்கும் விசுவாசிகளுக்கும் அவ்வளவு யோசனையில்லாது தெரிஞ்சுக்கிட்டேன்!"

— சுரேசுரன் தொய்யாரத்திப்பிரா

விஸ்ப்ரம்

உயிர் உணவு

நீரிழிவுக்காரர்களுக்கென்றே பிரத்யோகமாக
வடிவமைக்கப்பட்டது.

சோர்வை நீக்கி, சக்தியை கொடுத்து
தேம்பை ஊட்டுகின்றது

கொழுப்புச் சத்து சிறிதும் இல்லாதது

முழுவதும் தானிய, பருப்பு வகைகளால் ஆனது

செயற்கை வண்ணமே, மணமோ, நுகியோ
சேர்க்கப்படாதது இயற்கை தந்த பாதுகாப்புடன்
அளிக்கப்படுகிறது

ஸ்பென்ஸர்ஸ், செந்தாமணி, நீலகிரிஸ் மற்றும் எல்லா மருத்துக் கடைகளி
லும், கபாசுட்மெண்டல் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

யெபான்னியன்

அத்தியாயம் 32

பரிசோதனை

சி

வழிப்படுவெட்டி நரையரைக் கண்டதும் வந்தியத் தேவன் சண்டையை நிறுத்தி விட்டு அவரை நோக்கி நடந்தான். காவலர்கள் எழுந்து ஒடி வந்து அவனைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அவர்களை அவன் சிறிதும் இலட்சியம் செய்யாமல் தாலு அடி முன்னும் நடத்து வந்து, "தளபதி! நல்ல சமயத்தில் தாங்கள் வந்து சேர்ந்தீர்கள். இந்தப் பக்காத் திருடர்கள் என்னுடைய உடைமைகளைத் திருடிக்கொண்டதுமல்லாமல், என்னையும் கொல்லப் பார்த்தார்கள்! விருத்தானியை இப்படித்தானா நடத்துவது?

இதுவாதஞ்சாலூர்சம்பிரதாயம்? நான் தங்களுக்கு மட்டும் விருத்தானியல்ல; சக்கரவர்த்திக்கும் விருத்தானி; சக்கரவர்த்தினி சொன்னதைத்தான் தாங்களும் கேட்டீர்களே! பட்டத்து இளவரசரிடமிருந்து ஒலை கொண்டு வந்த தூதன், அப்படிப்பட்ட என்னை இந்தப் பாடுபடுத்துகிறவர்கள் மற்றவர்களை என்ன செய்துவிட்டாட்டார்கள்! இப்படிப்பட்ட திருடர்களைத் தங்கள் பணி ஆட்களாக வைத்துக் கொண்டிருப்

பது பற்றி ஆச்சரியப்படுகிறேன். எங்கள் தொண்டை மண்டலத்தில் இப்படிப்பட்ட திருடர்களை உடனே கழுலில் ஏற்றி விட்டு மறுகாரியம் பார்ப்போம்!" என்று சரமாரியாய்ப் பொழிந்தான்.

மூன்று வீரர்களை ஏக காலத்தில் எதிர்த்துப் புரட்டிக்கீழேதள்ளியவாவினுடைய வீரச் செயலைப் பற்றிய விவரம் இன்னும் பழு

அமரர்
கஸ்கி

செல்வன்

வேட்டையரின் மனத்தை விட்ட கவ
லியில். இத்தகைய வீரன் நாம் நமது
காவற்படை விட்டுச் சென்றுக் கொள்ள வேண்
டும் என்னும் ஆசை அவருக்கு அதிக
மாகிற்று. எனவே, அவர் சாத்தியாக ந
லில் "பொறு! தம்பி! பொறு! அப்படி
யெல்லாம் இவர்கள் செய்தி நுப்பார்கள்
என்றுதான் நினைக்கிறேன்!" என்று.

"நான் கோருவதும் அதுதான்! இவ்
ர்களை விசாரிப்பதும்! விசாரித்துத் தீர்வு
கூறும்! என்னுடைய உடையும் உடைமையும்
என்னிடம் இருப்பி வசூலிக்கும் ஏற்
பாடு செய்யுங்கள்!" என்று வல்ல
வரையன்.

"அடே! அந்தப் பிள்ளையை விட்டு
விட்டு இப்படி
வாருங்கள்! நான்
சொன்னது என்ன?
நீங்கள் செய்தது
என்ன? இவன் மீது
ஏன் எனையதீர்
கள்?" என்று கோப
மாகக் கேட்டார்
கோட்டைத் தள
பதி.

"எதுமாயினால்
தாங்கக் கொண்
ந்து கொள்ளப்படி
வே செய்தோம்.
இவரை என்னென்
முழுக்காட்டிப்
புதிய ஆடைகளை
யும் ஆபரணங்களை
யும் அணிவித்
தோம். அறுகவை
உண்டி அணித்
தோம். சித்திர மண்
ட பத்துக்கும்
அழைத்து வந்
தோம்! இவர் சிறிது
நேரம் சித்திரமண்ட
பத்தில் உள்ள சித்
திரங்களைப் பாரித்
துக் கொண்டிருந்

தார். திடீரென்று திணைத்துக் கொண்டு இவருடைய பழைய உடைகளைக் கேட்டார். உடனே எங்களைத் தாக்கவும் ஆரம்பித்தார்!" என்றான் அவ்வீரர்களில் ஒருவன்.

"ஒரு சிறு பிள்ளைவிட மா மூன்று தடியர்கள் அடிப்படு விழுந்தீர்கள்?" என்று கூறி இரத்தக் கவல் வீச விழித்துப் பார்த்தார்.

"எதுமான்! அரண்மனை விருந்தாளியாகிறேன் என்று யோசித்தோம். இப்போது சுற்று அறுமதி கொடுங்கள்; இவனை உடனே வேலை தீர்த்து விடுகிறோம்."

"போதும் உங்கள் வீரப் பிரதாபம்! நிறுத்துங்கள்! தம்பி...! நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?"

"இவர்களுக்கு அறுமதி கொடுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். எனக்கும் அறுமதி கொடுங்கள். சோழகுலத்துப் பனகலர்களோடு போராடிக் கொஞ்ச நாள் ஆயிற்று. தோன்கள் தினவெடுக்கின்றன. அரண்மனை விருந்தாளிகளை எப்படி நடத்த வேண்டுமென்று இவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்கிறேன்!" என்றான் நமது வீரன்!

சிவனப் பழுவேட்டரையர் புன்னகை புரிந்து, "தம்பி! உன் தோள் தினையைத் தீர்த்துக் கொள்வதைச் சோழப் பனகலர்களோடேயே வைத்துக் கொள்! சக்கரவர்த்தி நோய்ப் பட்டிருக்கும் நிலையில் தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் இவ்விதச் சண்டை, சந்தடி ஒன்றும் உதவாது என்று கட்டளை!" என்று சொன்னார்.

"அப்படியானால் என்னுடைய உடைகளையும் உடைமைகளையும் உடனே கொண்டு வந்து கொடுக்கச் சொல்லுங்கள்!"

"எங்கேடா அவை?"

"எதுமான்! தங்கள் கட்டளைப்படி பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கிறோம்."

"தளபதி! இவர்கள் எப்படியுள்ளதுகிறார்கள், பாருங்கள்! சுற்றுமூன் உடைகளை வெண்குக்கப் போட்டிருப்பதாய்ச் சொன்னார்கள். இப்போது தாங்கள் 'பத்திரப்படுத்தி' வைக்கச் சொன்னதாகக் கூறுகிறார்கள். சற்றுப் போனால் தங்களுக்குத் திருட்டுப்பட்டம் கூடக்கூட்டி விடுவார்

கள்!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

எப்படி காவலர்களைப் பார்த்து, "முட்டர்கள் களா! இந்தப் பிள்ளைக்குப் புது உடைகள் கொடுக்கும்படி மட்டுத்தாயே சொன்னேன்? பழையவகளைப் பற்றி நான் ஒன்றுமே சொல்லவில்லையே....?"

இந்த முட்டர்கள் என்னவோ என்று கிறார்கள். தம்பி! போனால் போகட்டும்; பழைய உடை எய்யப் பற்றி எதற்காக இவ்வளவு கவலைப்படுகிறாய்? அதற்குள் ஏதாவது உயிர்த்த பொருள் வைத்திருந்தாயோ?" என்று கேட்டார்.

"ஆம்; வழிநடைச் செலவுக்காகப் பொற்காசுகள் வைத்திருந்தேன்..." என்று வந்தியத் தேவன் சொல்வதற்குள், "அதற்காக நீ கவலையுடைய வேண்டாம். எனக்கு வழிச் செலவுக்கு எவ்வளவு பொன் வேண்டுமோ அவ்வளவு தருகிறேன்!" என்றார் பழுவேட்டரையர்.

"தளபதி! நான் இளவரசர் கரி காலருடைய தூதன், நிறரிடம் கை நீட்டிப் பணம் பெறும் வழக்கம் என்னிடம் கிடையாது...."

"அப்படியானால், உன்னுடைய உடைகளையும் அதற்குள்ளிருந்த பொற்காசுகளையும் திருப்பி என்னிடம் சேர்ப்பிக்கச் செய்கிறேன். கவலைப்படாதே! உன் உடையில் வேறு பொருள் ஒன்றும் இல்லையல்லவா?"

வல்லவரையன் ஒருகணம் யோசித்தான். அந்தத் தயக்கத்தைச் சிவனப் பழுவேட்டரையரும் பார்த்துக் கொண்டார்.

"வேறொரு முக்கியமான பொருளும் என் அளர்ச் சுற்று ஆடையில் இருக்கிறது. அதை உங்கள் ஆட்கள் தொட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தொட்டிருந்தால் அவர்கள் தொலைந்தார்கள்...."

"ஆகா! எனக்கு எத்தனை கொபம் வருகிறது? எங்கே, யாரிடத்தில் பேசுகிறோம் என்பதை மறந்துவிட்டே பேசுகிறாய். சிறு பிள்ளையாகிறேன் என்று மன்னித்து விடுகிறேன். அப்படிப்பட்ட பொருள் என்ன?"

"தளபதி! அதைச் சொல்வதற்கு இல்லை. அது அந்தரங்க விஷயம்!"

"தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் எண்குத் தெரியாத அந்தரங்கம் ஒன்றும் இருக்க முடியாது!"

"இளவரசர் கரிகாலர் என்னிடம் ஒப்புவித்த அந்தரங்க விஷயம்."

"இளவரசர் வடதிசையில் மாதண்ட நாயகர். அவருடைய அதிகாரம் பாலாற்றுக்கு வடக்கே செல்லும். இங்கே சக்கரவர்த்தியின் அதிகாரத்தான் செல்லும்!"

"தளபதி! புலிக் கொடி பறக்கும் இடமெல்லாம் சக்கரவர்த்தியின் அதிகாரந்தான். அதில் என்ன சந்தேகம்?"

"ஆகையினால்தான். இந்தக் கோட்டைக்குள்ளே எண்குத் தெரியாத அந்தரங்கம் எதுவும் இருக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறேன். சக்கரவர்த்தியின் ஷேமத்தைக் கருதித்தான்!"

"தளபதி! சக்கரவர்த்தியைக் கண்ணால் கருத்துமாய்க் காப்பாற்றி வருவதற்காகத் தங்களுக்குப் பெரிய பழுவெட்டையையுக்கும் சோழ சாம்ராஜ்யம் நன்றிக் கடன் பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குச் சக்கரவர்த்தி தங்களைப் பாராட்டியதும் என் காதில் விழுந்தது. தங்களுக்குப் பயந்து கொண்டு தான் யமன் தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் புருத்து வராமல் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறான் என்று சக்கரவர்த்தி சொன்னாரே? அது எய்வளவு பொருள் பொதிந்த வார்த்தை!"

"ஆம். தம்பி! பழையாறையினிருந்து சக்கரவர்த்தியை நாங்கள் இங்கே அழைத்து வந்து கட்டுக் காவலுக்குள் வைத்திராவிட்டால், இத்தனை நாளும் என்ன விபரீதம் நடத்திக்குமோ, தெரியாது. பாண்டிய நாட்டுச் சதிகாரர்களின் நோக்கம் திறைவேறி விழுந்தாலும் இருக்கலாம்."

"ஆ! நாங்கள் கூட அய்வதமே சொல்கிறீர்களே! அப்படியானால் நாங்கள் விடப்பட்டது உண்மையாகத் தான் இருக்க வேண்டும்."

"என்ன கேள்விப்பட்டாய்?"

"சக்கரவர்த்திக்கு விரோதமாக ஒரு சதி நடக்கிறதென்றும் சக்கரவர்த்தியின் திருக் குமாரர்களுக்கு விரோதமாக இன்னொரு சதி நடக்கிறதென்றும் கேள்விப்பட்டேன்."

வணப் பழுவெட்டையார் தம்வஜ்ஜரப் பற்களினால் உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டார். இந்தச் சிறு அறியாப் பையனுடன் பேச்சுக்

கொடுத்ததில் தமக்கே இத்தனை நேரமும் தோல்வி என்பதை உணர்ந்தார். ஏறக்குறைய அவனுடைய குற்றச் சாட்டுகளுக்குத் தாம்பதில் சொல்லிச் சமாளிக்கும் நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது! எனவே, பேச்சை அத்துடன் வெட்டி விட விரும்பினார்.

"உனக்கென்ன அதைப் பற்றிக் கவலை? எல்லாச் சதிகளையும் உடைத்துச் சோழ குலத்தைப் பாதுகாக்க நாங்கள் இருக்கிறோம். உன்னுடைய கோரிக்கையைச் சொல்லு. உன் பழைய ஆடைகள் உனக்கு வேண்டும்; அல்லவாவுதானே!" என்றார்.

"என் பழைய ஆடைகளும் வேண்டும்; அவற்றுக்குள் இருந்த பொருள் களும் வேண்டும்."

"என்ன பொருள்கள் என்று இன்னமும் நீ சொல்லவில்லையே?"

"சொல்லத்தான் வேண்டுமானால் சொல்லுகிறேன். அதன் பொறுப்பு தங்களைச் சார்ந்தது. இளவரசர் சக்கரவர்த்திக்குக் கொடுத்திருந்த ஓலைவைத் தவிர இன்னொரு ஓலையும் என்னிடம் கொடுத்திருந்தார்...."

"இன்னொரு ஓலையா! யாருக்கு? நீ சொல்லவே இல்லையே!"

"அந்தரங்கமான படியால் சொல்லவில்லை; நீங்கள் இப்போது வற்புறுத்துகிற படியால் சொல்லுகிறேன். பழையாறையிலுள்ள இளைய பிராட்டி குத்தவை தேவிக்கு இளவரசர் ஓலை ஒன்று கொடுத்தார்...."

"ஓஹோ! அப்படியானால், நாளைக்குச் சக்கரவர்த்தி கொடுக்கும் திரு முகத்தை நீ உடனே எடுத்துக் கொண்டு காஞ்சிக்குப் போக முடியாது. இளைய பிராட்டிக்கு இளவரசர் ஓலை அனுப்பும்படி இப்போது என்ன அவசரம் தேர்ந்ததோ?"

"தளபதி! நான் பிறகுக்கு எழுதப்படும் ஓலைவைப் படிப்பதில்லை. சக்கரவர்த்தியின் ஓலைவைப் படித்தது போல இதையும் நீங்கள் படிப்பதில் எனக்கு

ஒன்றும் ஆட்சேபம் இடையாது. அந்தப் பொறுப்பு தங்களுடையது. என் உடையிலிருந்த பொன்னும் ஒலையும் களவு போகாமல் என்னிடம் திரும்பி வந்தால் போதும்."

"அதைப் பற்றிப் பயம் வேண்டாம். நானே பார்த்து எடுத்து வருகிறேன்" என்று சின்னப் பழுவேட்டரைவர் நடந்தார். அவர் பின்னோடு வந்தியத் தேவனும் தொடர்ந்தான். அதை யறிந்த கோட்டைத் தளபதி கண்களிலூல் சமிக்ஞை செய்யவே ஐந்தாறு வேல் பிடித்த வீரர்கள் வந்து வாசற் படியண்டே குறுக்கே நின்றார்கள். அவர்களுடன் சண்டை பிடிப்பதில் அனுசலம் ஒன்றுமில்லையென்று கருதி வந்தியத்தேவன் அங்கேயே நின்றான். சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் சின்னப் பழுவேட்டரைவர் திரும்பி வந்தார். அவருக்குப் பின்னால் ஒருவன் ஒரு தட்டில் சீர் வரிசை ஏந்திக் கொண்டு வருவது போல் வந்தியத்தேவனு டைய பழைய ஆடைகளை எடுத்து வந்தான்.

"தம்பி! இதோ உன் ஆடைகள் பத்திரமாகிடுக்கின்றன. தன்ருகச் சோதனை செய்து பார்த்துக் கொள்" என்றார் கோட்டைத் தளபதி.

அவ்விதமே வந்தியத் தேவன் சோதனை செய்து பார்த்தான். அரைச் சுற்றுச் சுருளில் அவன் வைந்திருத் ததைக் கட்டிலும் அடுவமாகப் பொற் காககள் இருந்தன. குத்தவை தேவி விடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டிய ஒலையும் இருந்தது. அதிக பொற்காககள் எப்படி வந்தன? முதலில் அவன் தேடிப் பார்த்தபோது இல்லாத ஒலி இப்போது எப்படி வந்தது? சின்னப் பழுவேட்டரைவரிடம் அது அகப்பட் டிருக்க வேண்டும். அதைப் பார்த்து விட்டு இப்போது திரும்பி வந்த பிறகு அவர் அந்த ஒலியைத் திரும்பச் செருகிவிடுக்க வேண்டும்! எதற்காக இப்படிச் செய்திருக்கிறார்? பொற் காககள் எதற்காக அதிகம் வைத்திருக் கிறார்? பொல்வாத மனிதர் இவர்! இன்னும் எப்படியெல்லாம் தன்னைச் சோதிக்கப் போகிறாரோ, தெரியாது! இவரிடம் சர்வ ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஏமாந்து போகக் கூடாது!

"எல்லாம் சரியாகிடுக்கிறதா, தம்பி! நீ கொண்டு வந்த பொன், பொருள் எல்லாம்?" என்று சின்னப் பழுவேட்டரைவர் கேட்டார்.

"இதோ பார்த்துச் சொல்கிறேன்" என்று கூறி வந்தியத்தேவன் பொற் காககளை எண்ணினான். அதிகப்படி காககளை எடுத்துத் தனியாகப் பழுவேட்டரைவர் முன்பு வைத்துவிட்டு. "தளபதி! வாணர் குவத்தில் பிறத்த வன் தான்; ஆதித்த கரிகாலரின் துதன்; பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப் படுவதில்லை!" என்றான்.

"உன்னுடைய நேர்மையை மிக மெச்சுகிறேன். ஆயினும் உன்னுடைய வழிச் செலவுக்கு இதை நீ வைத்துக் கொள்ளலாம்! எப்போது புறப்பட விரும்புகிறாய்? இங்குதேயே புறப்படு கிறாயா? அல்லது இன்றிரவு தங்கி இளைப்பாறிவிட்டு, பெரியவரையும் பார்த்துவிட்டுப் போகிறாயா?" என்று கேட்டார் தளபதி.

"அவசியம் இன்றிரவு இங்கே தங்கிப் பெரிய பழுவேட்டரையரை யும் தரிசித்து விட்டுத்தான் போக எண்ணுகிறேன். ஆனால் உங் கள் ஆட்களிடம் மட்டும் கொஞ்சம் சொல்லி வைப்புகள்; என் பொருள் களில் கை வைக்க வேண்டாம் என்று!" - இவ்விதம் சொல் லிக் கொண்டே அதிகப்படியா றிருத்த பொற்காககளையும் வந் தியத்தேவன் எடுத்துத் துணிச் சுருளில் பத்திரப்படுத்திக் கொண்டான்.

"மிக்க சத்தோஷம். உனக்கு இங்கே எத்தனிதமான இடைஞ் சலங்களும் இனிமேல் இராது. உனக்கு என்ன வேண்டுமோ, தாராளமாகக் கேட்டுப் பெற் றுக் கொள்ளலாம்."

"தளபதி! இந்தத் தஞ்சை தகரைச் சுற்றிப் பார்க்க வேண் டும் என்று எனக்கு ஆசையா லிருக்கிறது. பார்க்கலாம் அல்லவா?"

"தாராளமாகப் பார்க் கலாம். இதோ இவர்கள் இ ரு வ ரு ம் உன்னோடு

வந்த கோட்
டைக்குள் எல்லா
இடங்களையும்
காட்டுவார்கள்.
கோட்டைக்கு
வெளியில் மட்டும்
போக வேண்டாம்.
சாயங்காலம்கோட்
டைக் கதவுகளைத்
சாத்தி விடுவார்
கள்! வெளியில்
போய் விட்டால்
திரும்பி இரவு வர
முடியாது. கோட்
டைக்குள்ளே உன்
விரும்பப்படி கத்தி
அடையலாம்!" -
இவ்விதம் கூறி
விட்டு இரண்டு
புதிய ஆட்களைச்
சின்னப் பழுலேட்
டரையர் தன் அரு
கில் அழைத்து அவர்
களிடம் மெதுவாக
ஏதோ சொன்னார்.
அவர் சொன்னது
என்னவாயிருக்கும்
என்று வந்தியத்
தேவன் ஒருவாறு
ஊகித்துத் தெரித்
து கொண்டான்.

அத்தியாயம் 33 மரத்தில் ஒரு மங்கை

கோ

ட்டைத் தனபதி
யின் இரு ஆட்
களும் தன்
இரண்டு பக்கத்
தில் வர, வந்
தியத் தேவன்

தஞ்சைக் கோட்டையைச் சுற்றிப் பார்க்கப் புறப்பட்டான். தான் தப்பித்து ஒடிவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளவே அவர்கள் தன்னுடன் வருகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி அவனுக்குச் சந்தேகம் இருக்கவில்லை. கோட்டைவாசல் வழியாக வெளியே யாளையும் பேர்க விடாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் படி கட்டளை பிறத்திருக்கும் என்பதிலும் ஐயமில்லை. ஆனாலும் அவன் அன்று முன்னிரவுக்குள் தப்பித்துச் சென்றே தீர வேண்டும். பெரிய பழு வேட்டையாள் வந்துவிட்டால், பிறகு தப்பிச் செல்வது இயலாத காரியம்! உயிர் பிழைத்திருப்பதே முடியாத காரியமாகிவிடும்!

ஆகவே, தஞ்சைலுர்க் கோட்டைக்குள் வந்தியத் தேவன் அங்குமிங்கும் அலைந்து வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது அவனுடைய மனம் தப்பிச் செல்லும் வழிகளைப் பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டேயிருந்தது. முதலில் இந்த யம திங்கரர்களிடமிருந்து தப்ப வேண்டும்; பின்னர், கோட்டையிலிருந்து தப்பிச் செல்ல வேண்டும். எப்படித் தப்புவது? அது தான் தெரியவில்லை.

பார்க்கப் போனால் இவர்களிடமிருந்து தப்புவது பெரிய காரியமில்லை. இரண்டு பேரையும் ஒரு விநாடி நேரத்தில் நாகிக்கிட்டுத் தள்ளிவிட்டு ஒடிவிடலாம். ஆனால் எங்கே ஓடுவது? தஞ்சைக் கோட்டையைப் பழுவேட்டையர்கள் எவ்வளவு பலப்படுத்திக் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பது நாடறிந்த செய்தி. அவர்களுடைய அலுவலியின்றித் தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் காற்றுக் கூட நுழைய முடியாது

என்று துணங்கள் சொல்லுவார்கள். யமனும் வரமுடியாது என்று சக்கரவர்த்தியே இன்று காலையில் சொன்னார். அத்தகைய கோட்டையிலிருந்து எப்படிச் செல்வது? இந்த இருவரையும் தொட வேண்டியதுதான்; அவர்கள் உடனே கூச்சலிளப்பி விடுவார்கள். அடுத்த கணத்தில் தான் பாதாளச் சிறைக்குப் போக நேரிடும். அல்லது உயிரிழக்க நேரிடும். இவர்களைத் தாக்குவதில் பயனில்லை; தாக்காமல் தத்திரத்தினாலேயே தப்பிக்க வேண்டும். அப்படித் தப்பித்த பிறகு கோட்டையிலிருந்து வெளியேற வழி தேட வேண்டும். எவ்வளவு பலமான கோட்டையாயிருந்தாலும் இரகசியச் சுரங்க வழி இல்லாமற் போகாது. அதை எப்படிக் கண்டு பிடிப்பது? அது யாருக்குத் தெரிந்திருக்கும்? தெரிந்தவர்கள், யாரேனும் இருந்தாலும், தனக்குச் சொல்வார்களா?

இப்படிப் பலவகையாகச் சித்தித்துக் கொண்டே நடந்தபோது, சட்டென்று பழுலூர் இளைய ராணியின் நினைவு வந்தது. ஆகா! அந்தக் கோட்டைக்குள் யாராவது தனக்கு உதவி செய்வதாயிருந்தால், அந்த மாதரசி தான் செய்யக்கூடும். அதுவும் சந்தேகத்தான். ஆனால் ஆழ்வார்க்கடியானின் பெயரைச் சொல்லி ஏதேனும் தத்திர மந்திரம் செய்து பார்க்கலாம். அப்படிப் பார்ப்பதற்கு முதலில் பெரிய பழுவேட்டையரின் அரண்மனையைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். கண்டு பிடித்தாலும், தான் அங்கே ராணியைப் பார்க்கச் செல்வது இந்தத் தடியர்களுக்குத் தெரியக் கூடாது. தெரிந்தால் இவர்கள் பேர்ப்ச்சின்னப் பழுவேட்டையரிடம் சொல்லி விடுவார்கள். அதிலிருந்து என்ன விபரீதம் நேருமோ, யார் கண்டது? ஒருவேளை, பெரிய பழுவேட்டையர் அரண்மனையில் இருக்கும்போது அவரே வந்து விட்டால் என்ன செய்வது? சிங்கத்

தின் குணக்குள் நாமாகச் சென்று
தலையைக் கொடுப்பது போல ஆகுமே?

வ

ந்தியத் தேவனுடைய
மனம், சித்தித்துக்
கொண்டிருந்தபோது
அவனுடைய வாயும்
கண்களும் கம்மா
இருந்து விடவில்லை.

பின்னோடு வந்தவர்களை, "அது
என்ன? இது என்ன?" "அது யார்
அரண்மனை?" "இது யார் யானை?"
"இது என்ன கூட்டம்?" "அது என்ன
கொடியம்?" என்றெல்லாம் அவன்
வாய் கேட்டுக் கொண்டே யிருந்தது.
அவனுடைய காதுகள் "இது பெரிய
பழுவோட்ட ஈரையர் அரண்மனை"
அல்லது, "பழுவூர் இளைய ராணி
அரண்மனை" என்ற மறுமொழி வரு
கிறதா என்று கூர்ந்து கவனித்துக்
கொண்டே யிருந்தன. அவனுடைய
கண்களோ, அப்படிமும் இப்படிமும்
நாஸாபுறமும் கவனமாகப் பார்த்துக்
கொண்டு வந்தன. அப்படிப் பார்த்து
வந்தபோது ஒரு விஷயம் அவன் கண்
கள் வழியாக மனத்தில் நன்கு பதிந்
தது. கோட்டைக்குள்ளே பிரதான
வீதிகள் விசாலமாயும் துன்பப்போக்கு
வரவு நிறைந்ததாயும் இருந்தபோதி
லும் சந்து பொந்துகளும் ஏராளமா
யிருந்தன. பரம்பர்த்த தோட்டங்
களும் அதிகமாயிருந்தன. அந்தச்
சந்து பொந்துகளின் வழியாகச்
சென்று அசந்த தோட்டங்களுக்
குள் புதுத்து மறைந்து கொள்வது
அசாதத்தியமான காரியம் அல்ல. ஒரு
நாள், இரண்டு நாள் கூடத் தலைமறை
வாக இருப்பது சாத்தியந்தான். ஆனால்
யாரும் பாராத சமயத்தில் மறைந்து
கொள்ள வேண்டும்; யாரும் தொடர
லும் இருக்க வேண்டும். சின்னப் பழ
வோட்ட ஈரையர் அவனுடைய கண்க்கற்ற
ஆட்களைத் தேடுவதற்கு ஏவி விட்
ட பாலமறைந்திருப்பது சாத்தியமல்ல.
அல்லது யாருடைய விட்டுக்குள்ளா
வது புதுத்து அடைக்கலம் பெற வேண்
டும். அம்மாதிரி தஞ்சைக் கோட்டைக்
குள் தங்குது அடைக்கலம் யார்
கொடுப்பார்கள்? பழுவூர் ராணி
கொடுத்தாள்தான் கொடுத்தது. நன்

னுடைய கற்பனா சக்தியையெல்லாம்
பிரயோகித்து அவளிடம் கதை கட்டிச்
சொல்லி நம்பும்படி செய்ய வேண்
டும். அதற்கு முதலில், இவர்களிட
மிருந்து தப்பித்து நழுவ வேண்டும்...
ஆகா! இது என்ன கோஷம்?
இது என்ன ஆர்ப்பாட்டம்? - ஓ! இவ்
வளவு கூட்டமாகப் போகிறார்களே
இவர்கள் யார்? தெய்வமோ நீ என்
பக்கத்தில் இருக்கிறாய் என்பதில் சந்
தேகமில்லை. இதோ ஒரு வழி புலப்
படுகிறது! இதோ ஒரு துணிவுதோன்று
கிறது....!

குறுக்கு வீதியில் ஒரு திருப்பத்
துக்கு வந்ததும், பிரதான வீதி வழி
யாக ஒரு பெரிய சும்பல் வாத்திய
கோஷ த்ரய கோஷ முழக்கங்களுடன்
போய்க் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து
வந்தியத் தேவன் மேற்கண்டவாறு
நினைத்தான். அந்தக் கும்பலில் சென்ற
வர்கள் வேளக்காரப் படைவீரர் என்
பதைத் தெரிந்து கொண்டான். வழக்
கம் போல் மகாராஜாளைவத் தரிசனம்
செய்துவிட்டு அவர்கள் கோட்டை எய
விட்டு வெளியேறுகின்றார்கள்
போலும்! இந்தக் கூட்டத்தில் தா
கலந்துவிட்டால்...? ஆகா! தாபு
வதற்கு இதைக் காட்டிலும் வேறு
சிறந்த மாயம் என்ன?

பின்னோடு வருகிறவர்கள் அங்
வளவு கவனத்தில் தன்னை விட்டுவிட்
மாட்டார்கள். தான் கூட்டத்தில் கலந்
தால் அவர்களும் கூடத் தொடர்ந்து
வருவார்கள். கோட்டை வாசல் வழி
மாக வெளியேறவும் எளிதாயிரது!
வாசற்காவல் செய்வோர் அவ்வளவு
ஏமாந்தவர்களாக இருந்து விடுவார்
களா? தன்னைக் கண்டு பிடித்துத்

கடுத்து நிறுத்தி விட மாட்டார்களா...? ஆயினும் ஒரு பிரயத்தனம் செய்து பார்க்க வேண்டியதுதான். வேறு வழி யில்லை. கடவுளே பார்த்துக் காட்டி யிருக்கும் இந்த வழியை கப்பியாகித் துக் கொள்ளாவிட்டால் தன்னைப் போன்ற மூடக் வேறு யாரும் இல்லை.

வழக்கம்போல், பின்புறகு வந்த வர்களைப் பார்த்து, "இது என்ன கூட்டம்?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்: "வேளக்காரப் படை" என்று சொன்னதும், அந்தப் படை யைப் பற்றிய விவரங்களைக் கேட்க வானான். அத்தனைய வீரப் படையில் தானும் செர்த்துவிட விரும்புவதாகவும், ஆளகவால் நெருங்கிப் பார்க்க வேண்டுமென்றும் சொன்னான். இப் புழியெவ்வளாம் பேசிக் கொண்டே வேளக்காரப்படைகை அனுமினான். சிறிது நேரத்தில் "முன்னால் தரை தப்பட்டை முழக்குவிறவர்களைப் பார்க்கவேண்டும்" என்று சொல்லிக் கொண்டே வேளக்காரப் படைக் கூட்டத்தில் வலத்துவிட்டான்.

கூட்டம் மேலே போகப் போக, இவனும் ஒரே இடத்தில் நில்லாமல் மேலும் மேலும் அப்பாலும் இப்பாலும் நகர்ந்து கொண்டிருந்தான். வேளக் காரப் படை வீரர்களைக் காட்டிலும் அதிக உற்சாகத்துடன் கோஷங்களைச் செய்தான். அவ்வீரர்களில் சிலர் இவனை உற்று உற்றுப் பார்த்தார்கள். "இவன் யார் வைத்தியக்காரன்?" என்ற பாவனையில் சிலர் பார்த்தார்கள். "மிதமிஞ்சி மதுபானம் செய்த வன்போலிருக்கிறது!" என்ற பாவனையில் சிலர் பார்த்தார்கள். ஆனால் யாரும் அவனைத் தடுக்கவோ, அப்புறப் படுத்தவோ முயலவில்லை.

அவனுடன் வந்த சின்னப் பழு யேட்டரையின் ஆட்களோ, வேளக் காரப் படைக்குள் நுழைந்த துணிய விலகம். "எப்படியும் அவன் வெளியில் வருவான். அப்போது யீண்டுப் பற்றிக் கொள்ளலாம்" என்ற நம்பிக்கையுடன் வேளக்காரப் படையில் ஓரமாகச் சற்று விவகியை அவர்கள் சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

அச்சமயம் விதிவிக் எதிர்ப்புறமாகத் தவிரக் கூடாட்டான் வந்து கொண்டிருந்த ஒருவந்திரவேளக்காரப்

படைக்கு ஒருவங்கி ஒருசத்தில் தின்றான். அந்த வீரர்களில் ஒருவன், "அம்மா! தாகமாவிருக்கிறது; கொஞ்சம் தவிர தருகிறாயா?" என்று கேட்டான். அந்தப் பெண் துடுக்காக, "தவிர இல்லை; கன்னத்திக் இரண்டு அறை வேண்டுமா எனத் தருகிறேன்!" என்றாள்.

அனதக் கேட்ட ஒருவரன், "ஒகோ! அனதத்தான் கொடுத்துவிட்டுப் போ!" என்று அந்தப் பெண்ணை அணுகிச் சென்றான். தவிரக்காரப் பெண் பலத்து ஓடினாள். வீரன் அவளைத் தொடர்ந்து ஓடினான். அவளைப் பிடித்துக் கொண்டு வருவதற்ாக இன்னும் இரண்டு வீரர்கள் ஓடினார்கள். ஓடியவர்கள் அவ்வளவும் தலைக்குத் தலை ஒவ்வொரு விதமாகக் கூச்சக் போட்டுக் கொண்டு ஓடிய பழுவால் விஷமம் என்ன வென்பபிதையாருக்கும் தெரிவவில்லை. ஏதோ தயாஷ் என்று மட்டும் எல்லாரும் எண்ணினார்கள்.

இதைவெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் வல்லவறையன். அந்த ஒரு கணத்தில் அவன் மனத்திற்குள் தீர்மானத்துக்கு வந்துவிட்டான். தீர்மானிப்பதும் தீர்மானத்தைக் காரிப்பதில் நிறைவேற்றுவதும் வந்தியத்தேவனுக்கு ஒன்றுதான் என்பதை நாம் ஏற்கெனவே பல முறை பார்த்திருக்கிறோம். தீர்மானித்த பிறகு தயங்குதல் தென்பது அவனுடைய இயற்கைக்கு விரோதமானது. எனவே, "ஓடு! ஓடு!" "ஓடி! ஓடி!" என்று கூவிக் கொண்டே வந்தியத்தேவனும், தவிரக்காரப் பெண்ணைத் துரத்திக் கொண்டு ஓடியவர்களைத் தொடர்ந்து தானும் ஓடினான். அந்தப் பெண் சற்றுத் தூரம் ஓடி ஒரு குறுவியை சத்தில் திரும்பினாள். பின் தொடர்ந்து ஓடியவர்கள் அங்கே போய்விட்ட பார்த்து தவிரக்காரப்பெண்ணைக் காணவில்லை. மாயமாய் மறைந்து விட்டாள்! துரத்தி வந்த வீரர்களும் அவளைப் பற்றி அப்புறம் கவனிப்பதில்லை; திரும்பி விட்டார்கள். வந்தியத்தேவன் மட்டும் திரும்பவில்லை. அந்தப் பெண் புகுத்து சென்ற சத்து வழியாகவே மேலும் ஓடினான். இன்னும் இரண்டு முன்று சத்துகள் புகுந்து திரும்பிய பிறகே ஓட்டத்தை நிறுத்தி மெதுவாக

வே

னக்காரப் படை
சா தா ர ண
மாகக் கோட்டை
விருந்து வெளி
யேறும் நேரம் சூரி
யாஸ்தமன நேரம்
அல்லவா? வந்தியத்

தேவன் இப்போது புருந்து சென்ற
சந்துகளில் ஏற்கெனவே இருள்
குழிந்து விட்டது. இருபுறமும் சில
இடங்களில் மதில் கவராகிவிட்டது.
சில இடங்களில் செடி கொடிகள்
அடர்ந்த வேலியாகிவிட்டது. வந்தியத்
தேவன் எங்கும் நிற்காமல் போய்க்
கொண்டேயிருந்தான். திசையைப்
பற்றி அவன் கவலைப்படவில்லை.
பெரிய வீதிகளில் புகாமல் சந்து
பொந்துகளின் வழியாகப் புருந்து
போனால் எப்படியும் கோட்டை
வெளிச் கவரை அடைந்தே தீரவேண்
டும். கோட்டை வெளிச் கவரை
அடைந்த பிறகு என்ன செய்வது என்
பதைப் பிறகு தீர்மானித்துக் கொள்ள
லாம். யோசித்து யுத்திகள் கண்டு
பிடிப்பதற்குத்தான் இரவெல்லாம்
நேரம் இருக்கிறதே!

சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் நன்றாக
இருட்டி விட்டது. அவன் சென்ற
பாதை கடைசியில் ஒரு மதில் கவரில்
வந்து முடிந்தது. இருட்டில் நடந்து
வந்த வந்தியத் தேவன் அச்
சுவரின் மேல் இலேசாக மோதித்
கொண்டான். சுவர் என்று மட்டும்
தெரிந்தது. அது என்ன சுவர், எங்
வளவு உயரமான சுவர் என்பது
தன்மும் தெரியவில்லை. அநேகமாக
அது கோட்டை மதில் கவராகவே
இருக்கலாம். அப்படியானால் இங்
கேயே உட்கார்ந்து விடுவதுதான் சரி.
சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் சத்திர
உதயம் ஆகும். அப்போது பார்த்துத்
தெரிந்து கொள்ளலாம். அதுவரை
ஒளித்திருப்பதற்கு இதை காட்டி
லும் நல்ல இடம் இருக்க முடியாது.
இத்தனை நேரம் சின்னப் பழுவேட்
டரையின் ஆட்கள் திரும்பிப்போய்ச்
சொல்லியிருப்பார்கள். கோட்டைத்
தளபதி தன்னுடைய ஆட்களை நாவா
புறமும் எவ்விருப்பார், ஒருவேளை

வேனக்காரப் படைபுடன்தான் வெளி
யேறியிருக்கலாம் என்றும் சந்தேகித்
திருப்பார். கோட்டைக்கு உள்ளேயும்
வெளியிலேயும் தன்னைத் தேடிச்
கொண்டிருப்பார்கள். தேட்டும்;
தேட்டும்; தன்னாய்த் தேட்டும்.
அவர்களைப் பல்லாம் ஏமாற்றிவிட்டு
தான் இக்கோட்டையை விட்டுத் தப்
பித்துச் செல்லாவிட்டால் நான்
வானம் குலத்தவன் அல்ல! என்
பெயரும் வந்தியத்தேவன் அல்ல!

ஆனால் சத்திரன் உதயமாகி நிலா
அடிக்கத் தொடங்கிவிட்டால் பழு
வேட்டரைப் பூட்டிவிடும். மாதிரியா
கப்போய்விடும். தன்னைத் தேடி இங்கே
வந்தாலும் வந்துவிடுவார்கள். வந்துய்
வரட்டும்; தாராளமாய் வரட்டும்;
இந்த அடர்ந்த தோப்புகளுக்குள்
ஒளிந்துகொண்டால் யார்தான் தேடிச்
செல்லிவிடக்க முடியும்?.....

இப்படி என்னிடம் கொண்டே
சுவரின் மீது சாய்ந்து கொண்டு,
வந்தியத் தேவன் உட்கார்ந்தான்.
இளம்பிள்ளையாதலாலும் பகலெல்
லாம் அடைந்துகொண்டிருந்தபடியாலும்
கண்ணைக் கழற்றிக் கொண்டு தூக்கம்
வந்தது. மேலக்காற்றில் மரக்கிளைகள்
அடி ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து

உண்டாக்கிய சத்தம் தூலாட்டுப் பாடலைப்போல் மயக்கத்தை உண்டு பண்ணியது. அப்படியே தூங்கிவிட்டான்.

அவன் தூக்கம் நீங்கிக் கண்ணிழித்த போது சந்திரன் உதயமாகிக் கீழ்வாயத்தில் சிறிது தூரம் மேலே வந்திருந்தது. அடர்ந்த மரக்கிளைகளின் வழியாக நிலா வெளிச்சம் வந்து சுற்றுப்புறக் காட்சிகளை அளரகுறைவாக அலுத்துக் காட்டியது. நனது நிலா என்னவென்பதை வந்தியத்தேவன் நோக்கப்படுத்திக் கொண்டான். கவரில் சாய்ந்தபடி தான் தூங்கிவிட்டது அலுத்து வியப்பை அளித்தது. அதைக் காட்டிலும் துவில் நீங்கி விழித்துக் கொண்டது ஆச்சரியம். அளித்தது. கண்ணுடைய துயில் நீக்கி விழிக்கச் செய்த காரணம் யாது? ஏதோ ஒரு குரல் கேட்டது போல் தோன்றியதே? அது மனிதக் குரலா? அல்லது விலங்கின் குரலா? அல்லது இரவில் விழித்திருக்கும் பறவையின் குரலா? — நான் கேட்டது தான் உண்மையா?

வந்தியத்தேவன் அண்ணாபுது பார்த்தான். அளரகுறையான நிலா வெளிச்சத்தில் செங்குத்தான கவர் தெரிந்தது. ஆ! இது கோட்டைக் கவரங்களுக்கு

முடியாது. கோட்டைக் கவர் இன்னும் உயரமாகிருக்கும். ஒருவேளை வெளிக் கோட்டைக் கவருக்குள் போ இன் னொருகிறியகோட்டைக் கவராக இருக்குமோ? அல்லது பெரியதொரு அரண்மனைத் தோட்டத்தின் மதில் கவரோ?

அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டே வந்தியத்தேவன் எழுந்தான். ஒரு கணம் அலுத்துப் படுத்துவதற்குப் பதிலு் போய்ற்று. கண்ணிலுள்ள குடல் மேலே பார்ப்பது மட்டும் விம்மி வந்து அணுகிற்று. அவ்வளவு படு உண்டாயிற்று. அதோ அந்த மதில் கவருக்கு மேலேயுள்ள மரக்கிளையில் இருப்பது என்ன? மரங்களில் வசிக் கும் வேதாளம் என்னும் பிசாணசப் பற்றி அவன் கேட்டிருந்த கதைகள் பலவும் நினைவுக்கு வந்தன.

ஆனால் வேதாளம் பேசுமா? மனிதக் குரலில் பேசுமா? அதுவும் பெண்ணின் குரலில் பேசுமா? இந்த வேதாளம் அவ்வாறு பேசுகிறதே? என்ன சொல்கிறது என்று கேட்கலாம்.

“என்ன ஐயா! கவரில் சாய்ந்தபடி தூங்கிவிட்டாயா? எத்தனை தடவை கூப்பிடுகிறது?”

ஆ! இது வேதாளம் அல்ல. மனித குலத்துப் பெண் மனிதான் பேசுகிறாள். மரக்கிளையில் பீது உட்கார்ந்திருப்பவள் ஒரு பெண் மனிதான்! இது என்ன கனவா? அல்லது உண்மையில் நடப்பதா?

“அழகுதான்! இன்னும் தூக்கம் கவரவில்லை போலிருக்கிறது. இதோ வனிபை வைக்கிறேன். தூக்கிரதையாக ஏறி வா! கீழே விழுந்து தோலைக் காது!”

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே அப்பெண் கவரின் உட்புறத்திலிருந்து மேல்நிலா தூங்கினால் ஆள் வனிபை ஏறித்து வெளிப்புறத்தில் கவர் ஓடாங்க வைத்தான்.

வந்தியத் தேவனுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை தான்! ஆனாலும் இப்படிப்பட்ட அரிய சந்தர்ப்பத்தை — தன்னைத் தேடி வரும் சந்தர்ப்பத்தை அவன் விட்டு விடுவானா?

வருகிறது வரட்டும்; பிறகு நடப்பது நடக்கட்டும். இப்போது இந்த வனியில் ஏறலாம்; கவரின் உச்சியை அடைந்த பிறகு மற்ற விவரங்கள் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

வனியில் முக்கால் பங்கு அவன் ஏறியபோது அந்தப் பெண் மறுபடியும், “நல்லதாமதக்காரன் நீ! அங்கே இளைப் பரணியம்மாள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! இங்கே நீ பதில் கவரில் சாய்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாய்!” என்றாள். அப்போது ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியினால் வந்தியத்தேவன் வனியிலிருந்து நழுவி விழுந்துவிட இருந்தான். நல்லவேளை யாக. அங்கே கவரில் நீட்டிக் கொண்டிருந்த கலலைப் பிடித்துக் கொண்டு சமாளித்தான்.

இளையராணி என்றால், பழைய இளையராணியாகத்தான் இருக்கும்? தான் இங்கே வந்து உட்கார்ந்திருப்பது

அவளுக்கு எப்படித் தெரிந்தது? மாய மந்திரம் ஏதோ அவள், அறிந்திருக்க வேண்டும்! தன்னைப் பார்ப்பதில் அவளுக்கு இவ்வளவு சிரத்தை ஏற்படக்காரணம் என்ன? ஒருவேளை — ஒருவேளை, — வேறுஎவனுக்காகவோ வைத்த ஏனியில் நான் ஏறிவிட்டேனோ! எப்படியிருந்தாலும் இருக்கட்டும்! மூன் வைத்த காலைப் பின் வைக்க முடியாது! எல்லாம் சற்று நேரத்தில் தெரிந்து போய்விடுகிறது.

கவரின் உச்சியருகில் வந்ததும் அவனுடைய கையைப் பிடித்து அந்தப் பெண் தூக்கிவிட்டாள். அப்போது நிலா வெளிச்சம் அவள் முகத்தில் அடித்தது. இதற்குள் ஆச்சரியப் படும் சக்தியையே வந்தியத்தேவன் இழந்து விட்டான். அதனால்தான் அவனுடைய முகம், வேளக்காரப் பண்டினர் தூரத்திய தவிர்க்குடைக் காரியின் முகம் போலத் தோன்றியும், அவள் கவரிலிருந்து தவறிவிழவில்லை. இன்றிரவு இதற்குமேல் என்னென்ன வியப்பான நிகழ்ச்சிகள் நடந்தாலும் வியப்படைவதற்கு இடமில்லைதான்.

“ஊம்! ஏன் விழித்துக் கொண்டு கவர்மேலே உட்கார்ந்திருக்கிறாய்? ஏனியை எடுத்து உள்ளே இறக்கி விட்டுக் குதி சீக்கிரம்!” என்று சொல்லிக் கொண்டே அந்தப் பெண் சரசரவென்று மறக்கின்றனிலிருந்து கீழே இறங்கினாள்.

வந்தியத்தேவன் அவள் கூறிய வார்த்தை செய்தான். அவள் இறங்கிய இடம் ஒரு விஸ்தாரமான தோட்டம் என்று தெரிந்தது. சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு பெரிய அரண்மனையின் மாடகூட கோபுரங்களும் சிகரங்களும் மங்கிய நிலா வெளிச்சத்தில் சொப்பன உலகக் காட்சியைப் போல்தோன்றின.

அது யானுடைய அரண்மனை என்று கேட்பதற்காக, வந்தியத்தேவன் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டான். உடனே அந்தப் பெண், “உஷ்!” என்று சொல்லி உதட்டில் விரலை வைத்து எச்சரித்துவிட்டு மூன்றால் நடந்தான். வந்தியத்தேவன் அவளைத் தொடர்ந்து சென்றான்.

(தொடரும்)

கல்கி

வீரமுறை

மலர் 1987

* அமரர் கல்வி

எழுதிய இலங்கைப் பயணக் காட்டுரை

* காதலாடி ராமமூர்த்தி

தயாரிப்பில் மேனா நா.கம்

* புஷ்பா தங்கதுரை

வழங்கும் மரியாதை

* வண்ணத்தில் மினி ரும் —

மாவே தீவுகள்
செனிமா நட்சத்திரங்கள்
அரசியல் தலைவர்கள்
இளை வயதுவர்கள்
விளையாட்டு வீரர்கள்
விண்வெளி சாகசங்கள்

* மந்தும் —

கோதுவம் பக்கங்கள்,
சிறுகதைகள், கவிதைகள், நகை
கதை அம்சங்கள், ஆன்மீக
அற்புதங்கள்

* 320 பக்கங்கள் :: விலை ரூ 10/-

ரூ 10-க் தேதி எவ்வாறு கல்வி ஏடுகளுக்குள்ளிட
முன் விடப்படும். உங்கள் பிரதிக்கு உடனே பதிவு
செய்து கொள்ளுங்கள். சிதம்பரம் தபால் பெற
ரூ 10/- அனுப்பவும்.

காற்றுக்கு முச்சுத் திணறல்!

கூர்ந்து பாருங்கள்! காற்றுக்கு ஏன்
இந்த முச்சுத் திணறல்? எங்களுக்கு
சந்தக் காற்றைத் தடுத்து வாழ
வைக்கும் இயற்கைக்கு எம் தரும்
கைம்மாறு இந்த தண்டனையா?

தூய காற்று மட்டும் இல்லாவிட்டால்
இந்த அழகிய உலகில் எம் உயிர்
வாழவே முடியாது. எம் இந்த தூய
காற்றைப் பெற இயற்கையுடன்,
மரங்களும், காடுகளும் உதவு
கின்றன.

ஆனால் மனிதன்...தன் சுயலாபத்திற்
காக காடுகளை அழித்தான். மரங்
களை வெட்டினான்! ஆனால் மனிதன்
டும் காடுகளை உருவாக்கவில்லை.
விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் வேகத்தை
அறிகிறதான்.

பலப்பல தொழிற்சாலைகளை
கிறுவினான்!

பல மரடி கட்டிடங்களை...
வாக்கினான்!

வெளியிலேயே:

கற்றுப்புறத் தூய்மைக் கட்டுப்பாடுத் துறை
சென்னை 500 009

வேகமாகச் செல்ல ஊர்திகளை
அனுமதிதான்!

ஆனால் அவற்றால் ஏற்பட்ட
அசுத்த நீர், அசுத்த காற்றை
தூய்மைப்படுத்தத் தவறிவிட்டான்.
அதன் பலன்? காற்றிலே அச்சப்
பொருட்கள் கலந்தன! தூய
நீர் அசுத்த நீராக மாறியது! தூய
காற்றிலே மாசு கலந்தது! அசுத்த காற்
றில் உலகம் வாழ முடியுமா?
சிந்தித்துப் பாருங்கள்!

அச்சக் காற்று பரவினால்... மரங்கள்
பட்டு கிடும்! மழை குறையும்.
பெய்யும் மழையிலும் அஞ்சு கலக்கக்
கூடும். எனவே எம் மூன்றோர்கள்
போல, நாமும் இயற்கையில் காவலர்
களாக இருந்தால்தான், நாம் வாழ
முடியும்; உமது வருங்கால சந்ததியும்
வாழ முடியும் என்ற உண்மையை
உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும்.

இன்று பலர் இதை உணர்ந்துள்ள
னர், போனது போக, இருப்பதைக்
காத்து, காடுகளையும் மரங்களையும்
பாதுகாக்க முன் வந்துள்ளனர்.
இப்பணிகளுக்கு நீங்களும் உங்களுது
முழு ஒத்துழைப்பைத் தாருங்கள்

சிந்தியீர்! செயல்படுவர்!

மரங்களை வளர்ப்பீர்!

மண்வளத்தை பாதுகாப்பீர்!

நீர் மாகப்படுத்தாதீர்!

கற்றுப்புறத் தூய்மையைப் பாது
காப்பீர்!

இதுவே எமது குதிகளோடாக
அனுமையுடும்.

தொழிற்சாலைகளிலிருந்து
மாசு உண்டாக்கும் கழிவு
நீரையும் அச்சப் புதைவைய
யும் பொது இடங்களில்
கலக்கவிடுவது சட்டப்படி
குற்றமாகும்.

அம்மாள்படிச் சம்மதித்தாள்?

மும்தாஜ் பாசீன்

கூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். துடித்தாள். எங்கள் தந்தைக்குத் துன்பம், சந்தர்ப்பம் கொண்டு. கைகளைக் காணாததால் தான். அந்தக் கால அப்பாவின் தந்தையின் பண்புக்கு தமக்குச் சந்தர்ப்பம். தமது பெயருக்குத் தகுந்த. கனது உணர்வுகளை எடுத்துக் கொள்ளும் போதுதான் தெரிந்தது - அம்மாவும் கூட. கை காப்போவது.

“நான் உமக்குத் தகுந்தவன்” என்று சொல்லிவிட்டது. அம்மா? அப்பா வந்து என்ன பண்ணுவான்? “இதையா நான் சொல்ல பார்க்கப் போற ஆய்க்” - பக்கலில் சொல்லி

போது காட்டலாம். இரட்டை மாடி பிரம்மாண்டத்தை. கண்ணாடிச் சுவரை, வண்ணப் பூஞ்செடிகளை, சில்லென்றவாசனைக்காற்றை நெருக்குவது வாங்கி அதிசயிக்க வைக்கலாம். உன்னை அழைத்துப் போக முடியுமா? ஆச்சரியம் விலகி, "நடித் தடியா இந்தக் கிணை ஆம்பினைக்கா?" என்ற விசம்பம் தான் தெரியும் அவளுக்கு. "என்னடி... பெற பொண்ணுகளை காட்டுறம். நீ ஒருத்தி தானா?" என்ற கேள்விதான் எழும்பும். மடியில் தெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டுதான் ஊருக்குத் திரும்புவான். அல்லது "பெண்ணடி அந்த உத்தியோகம். ஊருக்குப் போயி என்னி தட்டியாவது பிழைக்கக்கலாம்" என்று கூப்பிட்டாலும் கூப்பிடுவான்.

இதற்காகத்தானா மாமா இந்தக் கிணை அங்கே?

வேலை வாங்கியது? "சென்ட் தான்ல வந்துடுவன். சூழத்தை கிணையும் கிணடையும் பாத்துக்க கொடு" என அந்தைவிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்த வனைக் கூர்ந்து பார்த்தான் கைத்தி.

வித்தியாசம் தெரிந்தது. மஞ்சள் பூசாவிட்டாலும் பனிச்சென்ற மூகம். அழுத்தி வாரிப் கொண்டை. விரல் நடிப்பில் நெற்றித்திறுது. சவையை உடுப்பு. அப்பா போன பிறகு - இந்த ஆறு மாதத்தில் - அம்மாவைப் பழைய கறுகறுப்புடன் பாசிப்பது இதுதான் முதல் தடவை.

"தீயம் வரீயாம்மா..." சந்தேகத்தை உறுதி செய்து கொள்ளக்கேட்டான் கைத்தி. ஆமாண்டி... உன்னைத் தனிவா எப்படி அனுப்பறது? மனசு கேக்கலா!"

மாமாதான் வரூறே அம்மா..."

"அவன் ஆம்பினை... என்ன தெரியும்? ஆபீஸ் எப்படி. தங்கற எடம் எப்படின்னு தான் பார்க்க வேணுமா?"

மேலே தொடர-ஒன்றும் இல்லை. ஆம்மா ஆரம்பித்த இடத்திற்கே மீண்டும் வருவதில் போலும்.

அப்பாவின் காரியம் முடிந்த போதும் இதை போவதான் சொன்னான் - "இனி என்ன?" என்ற கேள்வியோடு வட்டமாக கட்டார்த்த உறவுக்காரர்களிடம். "அவரு சோத்து சகம் வச்சிட்டுப் போகலாம்" என்று வாஸ்தவம். வாரிக்கு வேலை உண்டுவிருந்தும் வாஸ்தவம். பொட்டை களைப் பெத்து வச்சிருக்கேனே. எப்படி அனுப்பறது? தானுக்கு வராத பேரு வந்திருக்கன்னு எங்க போயி சாகறது? சொல் தூங்க...

அப்போதே விடைத்திருக்க வேண்டிய வேலையை அதுதான் தன்னிப் போட்டது. மறுபடியுமா?

ஆம்மா லுப்பது ஆண்டுக்கன்பின் தங்கிய மழை. சின்ன ஊரில், வெளி அனுபவம் அற்ற மனிதர்களின் சின்ன உலகத்தில் தனக் கொண்டு இடத்தை அமைத்துக் கொண்டவர். ஆசாரம்தான் மூக்கியம் அவனுக்கு. குனிந்த பார்வை. சந்தம் இல்லாத பேச்சு.

கட்டைத் தாண்டாத சிரிப்பு. அப்பா இல்லா விட்டால் கைத்தி வட்டாங்கினா ஸூக்கு பேஸ் தாண்டியிருக்க முடியாது. அவர்தான், "அதுகெட்டுகிணைத்துத்தவனை. படிம்மா... எவ்வளவு முடியுதோ அவ்வளவுக்குப் படி" என உற்சாகப்படுத்தினார்.

அடுத்த தெருவில்தான் ஸ்கூல். விடையும், கட்டிப் போகவும் அம்மா தானே வருவான். வழியில் செனெடுகள் 'ஹாய்' சொன்னாலும், விட்டிருந்து வந்ததும் ஹூ கேள்விகள், சந்தேகம்.

"அவ லாரு? என்ன பேரு?"

"எப்படிப் பழக்கம்?"

"சினிமாக்காரி மாநிரி விதிவில என்னடி சிரிப்பு?"

பள்ளி இறுதி வகுப்பு முடிந்ததும் மாப் பிள்ளை பாரிக்க ஆரம்பித்தான். காவலுக்கு முன்கேஷன் வாங்கி வந்ததைக் கிறித்துப் போட்டான். "அப்பனும் பெண்ணும் ஏன் கூத்தடிக்கிறீங்க? விட்டுப் பேச்சு விதிக்கு வரணும்னு ஆணையாக்கும்."

அவனது ரகசியம் கைத்திக்கு ஆணை அறிவுப் போயிற்று. "உன் யோசனை என்னமா?" என்ற அப்பாவிடம். "தான் படிக்க வில்லா..." என்றான். "அதுக்காக அம்மா சொல்றபடி இப்பவே கல்யாணப் பேச்சையும் எடுக்காதீங்கப்பா..."

அப்பா தலைவாட்டினார்.

அத்தகுணத்தில் அவனுக்கு அப்படி பொரு அபிப்பிராயத்தை வெளியிட முடிந்தது. குடும்பத்திற்குக் கடவுள் அளித்த சலுகை என்பது, அப்பாவின் இழப்பிற்குப் பிறகுதான் தெரிந்தது.

இறுதிச் சட்டத்திற்கு வந்த ஆபீஸ்காரர்கள், "பெரிய பொண்ணு என்ன படிச்சிருக்கு?" என்ற கேள்வியோடு, "இதுபோதும். விண்ணப்பம் அனுப்பச் சொல்லுங்க. வேலைக்கு ஏற்பாடு பண்ணலாம்" என்ற தகவலையும் சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள்.

மாமா தான் மீண்டும் ஆரம்பித்தவர். "என்னக்கா சொல்றே? பெரிய ஆபீஸ். சௌரமடான வேலை. சம்பளம்னு ஏதோ வந்தா குடும்பம் திம்மதிரா இருக்கும்."

"வேலையில் கௌரவம் இருந்து என்னப்பா... குடும்பத்துக்கு வேணுமா?"

"இந்தக் காலத்துல இடுகெல்லாம் சகலுக்கா, டவுன்ல எத்தனையோ பொண்ணுக..."

"இது டவுனும் இல்லை, தம்மகுடும்பமும் அப்படி இல்லை குமார்..."

"வயிற்றுன்னு இருக்கேக்கா. சின்னவற்றிலே கிணை வச்சுக்கிட்டு என்ன பண்ணுவோ?"

என்ன செய்வவாம் என்ற யோசனையில் இரண்டு மாதம் ஓடியது. எதுவும் புலப்படாமல்கைக்காக மெல்லமெல்லக்காரல...

"என்னடி இவனை... விடைக்கிற வேலையை ஏன் வேண்டுகிறே? இந்த அளவுக்காவது கடவுள் வழி பண்ணினாரேன்னு சந்தோஷப்படாம..."

ஊராரும் கவரத்தாரர்கள், என்ன நடத்தினோ?

"பத்து பருஷங்களுக்கு முந்தி நடந்த துப்பாக்கிச் சூடு சம்பவத்தை விசாரிச்ச விசாரணைக் கமிஷன் நீதிபதி இன்னைக்கு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்காராமே... என்ன சொல்லியிருக்கார்?"

"துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது கங்காவம் தான்னு உறுதியாகச் சொல்லியிருக்கார்."

— சுரடிருளம் தெயாபாரதிப்பிரியா

திடீரென ஒருநாள் மாமா வந்து சொன்னார். "இதான் அப்பனிகேஷன். வேலைக்கு எழுதிப் போடு ககந்தி."

அம்மா ஒத்துக்கணுமே மாமா..."

"அந்தக் கலைய உனக்கு வேணும்... முதல்வ எழுது."

வாங்கி கொண்டு போனார்.

அப்பா வேலை பார்த்த ஆபீஸுக்கு இரண்டு மூன்று தரம் போய் வந்தார். தெரிந்த சில புள்ளி களின் விடுகளுக்கு நடந்த தார், கடிதங்கள் எழுதிப் போட்டார். பலன் கிடந்தது —

முந்தா நாள் "ஸார்... போஸ்ட்" என வீட்டிற்குள் வந்து விழுந்த பழுப்பு உறையில் வேலைக்கான உத்தரவு. நாளைக்குச் சேர்ந்தாக வேண்டும். அம்மா வருவது எந்த வகையில் உதவும்? அவளது அப்பிராயம் என்ன என்று முழுவதுமாகத் தெரியாத நிலையில் எப்படிக்கட்டிப் போவது? அங்கு வந்ததும் தனது பழைய பல்லவியை மீண்டும் பாட மாட்டாள் என்பது என்ன நிச்சயம்?

"எல்லாம் ரெடியா?" எனில் சூட்டுக்கடன் மாமா உன்னை நுழைந்தார்.

"ஆச்சு மாமா... அம்மாவும் வரறதா திட்டமா?"

"ஆமாம்மா... ராத்திரிதான் முடிவாச்சு."

"அப்படியா?" ககந்தி ஆச்சரியத்தை அடக்கியே வெளியிட்டாள்.

இதென்ன கஷ்ட காலம்? இவரும் உடந்தையா?

கடிகாரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டா. "சீக்கிரம்... நேரமாச்சு" என்றார் மாமா.

பல்லவியை அப்படியொன்றும் கூட்டம் இல்லை. மாமா முன்னால் உட்கார்த்து கொள்ள அம்மாவும், அவளும் பின் இருக்கையில்.

சீர் வீரரென்று விலகும் தூர் ரோடு, வயல்கள்... தென்னத்தோப்பு. விசைக்கத்த னுன்னல் காற்று...

துமேலா, பல்லோ புதியது இல்லை அப்பா

டவுனில் வேலை பார்த்தாலும் குடும்பத்தைக் கிராமத்தில்தான் வைத்திருந்தார். லீவு நாட்களில் வந்து கூட்டிப் போவது உண்டு, அது ஒரு காலம். ஓர் அனுபவம். அப்பாவாணுவம் அம்மாவே ஆனாலும் அனுபவங்களின் மூலமாகத்தான் அறிந்து கொள்ள முடிவிறது. தனக்கு இப்படியெல்லாம் நேரக் கூடும் என்று யாராவது நினைத்திருக்க முடியுமா? நினைக்க முடியாததெல்லாம் நிகழ்வது தான் படைப்பின் சூட்சுமம் போலும்.

பஸ் ரதோ ஓர் ஊரில் தின்றிருந்தது. திமுதிமுதென்று முண்டியடித்துக் கொண்டு ஏழும் மனிதக் கும்பல். ஆனும் பெண்ணுமாய்...

அம்மா முகச் சுளிப்போடு அவர்களைக் கவனிப்பதைக் கண்ட ககந்திக்குப் பழைய அனுபவம் ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

அப்போது டவுனில் சர்க்கஸ் நடந்து கொண்டிருந்தது. அப்பா எல்லோரையும் வரச் சொல்லி எழுதி இருந்தார்.

பஸ்ஸில் இதே கூட்டம். உஷண முச்சு. வியர்வை நூற்றம்.

நின்று கொண்டு போன ககந்தியின் முதுகுப்புறம் ஏதோ அடிக்கடி உரசியது. திரும்பிப் பார்த்தால், ஓர் அரும்பு மீசைக் காரன். அவன் திரும்பியதை அடையாழிப்பாக நினைத்தானே என்னவோ, சிரித்தான். பின்னும் நெருங்கினான்.

ககந்தி சங்கடமாய் நெளிய, அம்மா கவனித்து விட்டாள்.

"வாரரா அது...? ஆம்பனையா நீ! போடா அப்பாவே."

பஸ்ஸிலிருந்தவர்கள் பார்வை அவள் பக்கம் திரும்பியது.

"கண்டக்டர்... பாருக்க, இந்த ஆணை, பொம்பளைக பக்கத்துலே என்ன வேலைன்னு கேளுங்க..."

"யாரப்பா அது? வண்டியை ஸ்டேஷனுக்கு விடணுமா?"

அரும்பு மீசை அரண்டு போனான். கூட்டம் பார்வையால் காழித் துப்ப தலை குனிந்து, ஒதுங்கி, சிக்கலுக்காக பஸ் திறை அலகரமாய் இறங்கி, மறைத்து போனான்.

"பொறுக்கி நாங்க... செருப்பாலே அடிக்கணும்..."

"விட்டிருக்கப்படாது சார் அவனை."

"இனி தென்மத்துக்கும் வாலாட்ட மாட்டான்."

ஆன் போன தைரியத்தில் அவரவர் பேச, அம்மாவின் முகத்தில் பெருமியம்.

ககந்திக்கு ஏதோ அவன் மீது பரிதாபமாக இருந்தது.

பஸ் நிலையத்திற்கு அப்பா வந்திருந்தார். முதல் வேலையாக அம்மா அவனைப் பற்றிச் சொல்ல அப்பா சிரித்தார்.

"இதெல்லாம் சகனம்சுமிற அளவுக்கு இங்க பழனிப் போயிருக்க. அப்படிக்க கத்திரகளை பண்ணி இருக்க வேணும். தெரியாம செஞ்சுட்டால், தனியாகச் சொல்லிக் கண்டிச்சிருக்கலாம்..."

அந்தத் தருணத்தில் அப்பாவை ரொம்பவும் பிடித்தது ககந்திக்கு.

அம்மாவிற்கு ஏன் அந்தத்தாராளம் இல்லை?
"இந்த அக்கொய்யைக் கசையும்போது ஆம்
பனைபிட்ட என்ன சொல்வது? தாவரங்களுக்கு
கெடக்கு. புள்ளைகளை எங்கட ஊரோடு
வந்திருக்கிறது எல்லாவிதமும் தவறாதப
போக்கை..." என்று அவன்.

உடம்பைப்பூனிடும் என்று நினைக்கிறார்களா?
உடலுக்கு நெருங்கி சங்கதிகள்தான் வாழ்க்
கையை திரிவிக்கிறது என்பதுதான் அவ
ளது அபிப்பிராயமா?

இப்போது மட்டும் தன்னைத் தனியே
வேலைக்கு அனுப்ப எப்படி இருக்கிறான்?

பல இன்னும் புறப்படுவதாக இல்லை.
கண்டக்டரையும் டிரைவரையும் காண
வில்லை. பயனிகள் கூட ஏறாமலும் இறங்கு
வதுமாக இருந்தார்கள்.

மாமா தெட்டி முறித்தார்.
"இவ்வளவு நேரமாக... எப்பக் கெளம்
புத்து தெரியவில்லை...?"

இன்னார் என்று இவ்வளவு பொது
வாகச் சொல்ல, எதிர் வரிசையில் இருந்த
கூலி விலாஸ் பையன்... "டிபன் சாப்பிட்டப்
பொயிருக்காங்க. என்ன நிமிஷம் ஆகும்"
என்றான். தான் சொன்ன அரிசனங்களுக்கு
தாக்கக் கத்தியை ஒருதரம் பார்த்துக் கொண்
டான்.

"இறங்குங்க... நாமும் ஒரு காப்பி சாப்பிட
லாம்" என்றார் மாமா.

"எனக்கு வேணும். நீங்க போய்டு
வாங்க" என்றான் அம்மா.

மாமாவும் அவளும் எழுந்திருக்க, சிறிது
இடைவெளி விட்டுப் பிள்ளைமேலே கூலி
விளாஸும் இறங்கினான்.

ஒன்றையோரத்திலே அம்மாவின் தலை தங்
களை நோக்குவது தெரிந்தது கைத்திக்கு.
அம்மா கற்பனாவாதி. யதார்த்தத்தை
விட்டு விவதி. தனது பார்வையில் மட்டுமே
உலகைக் காணுகிறவன். ஏதோ ஓர் எண்ணத்
தில் சம்மதித்து இருக்கக் கூடும். இப்போது
பின் தெட்டவும் இளைப்பென கூட அவன்
தனது சம்மதித்தை மறுபரிசீலனை செய்யக்
காரணமாகலாம்.

கைத்தி நினைவெனத் திரும்பி அந்த
இளைஞனை முறைத்தான்.

சற்றுத் தடுமாறி, பரவதையை மாற்றிக்
கொண்டு கிரெட் வாங்கப் போனான்
அவன்.

அம்மா சத்தோஷப்படுவாளா?

இருவரும் சற்று ஒதுங்கி இருந்த மே
லுக்குச் சென்று உட்காரத்தார்க்கள்.

தன்னளிக் தன்னரை வைத்துவிட்டு.
"என்ன?" என்றான் வெயிட்டர்.

"கொண்டு காப்பி..."

தனக்குள் ஒரு சின்ன ஒத்திகை பார்த்து
விட்டு, "உங்கிட்டே ஒரு சின்ன சத்தெகம்
கெட்டதும்தான்" என்றான்.

"நீ காப்பி சாப்பிட வரவில்லையா?" மாமா
கிரித்தார்.

"அம்மாவை ஏன் கூட்டி வரணும். எனக்

"வேலைக்கென்ற விஷயம் கொஞ்சது
பொறாட்டம்செஞ்சது நம்மங்கப் போக்கை."

"ஏன்?"

"கைத்தித்தனக் குறைச்சட்டசங்க..."

— கிழா அ. கதிர்வேல்

கென்னமோ மயமா இருக்கு." என்றான்
கைத்தி.

"வரணும்னு சிரிப்பப்பட்டது. ஏன் தடுக்க
ணும்னு சிரிப்பென்... என்ன பயம்...?"

"அம்மாவைக் குடும்பத்திலேயே இடம்
கொடலாது. டயர் வாழ்க்கையையும் அபி
விஷயம் பார்த்துட்டு மனம் மாறிடு
மோனனு..."

"மாறாது" என்றார் மாமா உறுதியான
குரலில்.

"அம்மாவைத் தெரியாதா? நிச்சயமுடிவு
பண்ணலாம்."

"அப்பப்பாதே. அதுக்கு அவசியமே இருக்
காது."

"எப்படிச் சொல்றீங்க?"

"வாழியம்மா... இனி வராமலாம் இல்
லானாலுன்ன அதுமனு உங்க அம்மாவைக்கும்
தெரியும்."

.....

"புரிவதென்னா? எம்மாதத்துக்கும் அடிப்படை
வாச விஷயம் இதான்மா? தெரிகுக்குக்
கிழி கொட்டுக் காட்டினார். "இங்க விழுந்த
அடியிலே எல்லாமே ஒடிப் போய்விடும்.
கொண்டை உப்பாடு ஒண்ணும் திக்காது.
முதல்விலை பேசிட்டுத்தான் அப்பனிகெ
ளையே வாங்கிக்கிட்டு வந்தேன். சம்மதம்
இல்லைன்னாலு விட்டேயேயே உன்னைத் தடுத்து
திறந்தி இருக்க முடியுமாதா? அக்கா எப்
பிவா சமரத்தனுக்குத் தயாராவிட்டுது. கை
வைப்பாடாதே...."

மாமா பிச்சை வாங்கிக் கொண்டு எழுந்
தார்.

"அது ஒண்ணு... நம்மவதான் இனிமேலும்
பத்துக்கு வாழ்வாய் என்று என்னம் எப்பவும்
உனக்கு வேணும். உங்க அப்பா பெயரைக்
காப்பாத்தணும். கண்டதுகல்ல மனத்தை
அடைய விடப்படாது..."

அப்படிச் சொல்ல நேர்த்தந்திர வகுத்தப்
படுகிற குரல்தான் அவர் சொன்னார்.

கைத்திக்குப் பழைய பயம் முற்றிலுமாக
விவதி விட்டது. அதைக் கேட்டதும் புதிய
தாக ஒரு பயம் முளைத்தது அவளுக்கு.

2. கருவியை சம்பந்தி ஒதுக்கி

[illegible]

அவ்வாறு, மெளலானாவுக்கு நயக்கவாய்வு ஏற்படுத்திக் கொண்டார் பாண்டி - கராதகி பரமசிவசுவாமி சம்மடர்.

“பாபாநிதியே, நான் சொல்லி விட்டேன்.... இரண்டு வருஷங்கள் பீரோன்ஸ் முதல் வந்தால் அந்த நேரத்தில் நான் இரண்டாவது வந்தால் அந்த நேரத்தில் அந்த கப்பலுக்குள் கன்கிரீட் பண்ணுவோம். கன்கிரீட் தான்”

[illegible]

மனநிலை மாற்றம் தடுத்தால் அருமை.

சான்றாங்கு, அங்குள்ள ஒரு பக்கத்தில்
எழுந்த ஏதோ ஒருவர், "அவ்வளவுதான்"
என்று சில சொல்வதாய்.

முது கழுதலையில் முன்மனப்பாட்டில்
புதுபுகல் ஏதும்.

“अथ त्वं हि भूः पृथिवी”

“செய்தவரையே நோக்கி” ஆதிதீரம்! ஆதிதீரம்!

Figure 1

④ 34.4% 30.7% 34.6%.....

“சனத்த நவநீதே! நவநீதே! அநு
பவம் கொடவதே!”

தேர்தல்கள் காலமாக நேர்த்துவிரிந்துப் போய்விட்டதாம். தேர்தல்களை கூட்டிப் போட்டு

இந்த சர்க்காரை அகற்று அதைக் கட்டிவிடும்
புரட்சி நடக்கட்டும்.

இந்த ஆதாய உறுதிப்பாடுகளை மேல் 1971-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 1-க்குப் பின்னர் தொடங்கப்பட்டன.

[illegible]

சென்னை நகரம் இராஜா காலத்திலிருந்து

July 1963

[illegible]

லாது?"

"எதுவும் எங்களுக்குத் தேவையில்லை... உன் மைனஸ் பாயிண்டுகளை நான் சொல்வதற்குமா...? தீ ஏதோ தான்—தொடங்கும் போதிலே மாதிரி யூரெஸ் சொல்லு கொண்டு வந்திருக்கிறாய். உன் பேச்சிலே பணிவு இல்லை.... காலை தீட்டி உட்கார்த்திருக்கும் விதத்தில் அமைச்சியம் அப்பட்டமாகத் தெரிகிறது...."

"செட்டென்று கால்களை இழுத்துக் கொண்டான்."

"இருந்தாலும் உன்னை நான் சொல்கட்டு சென்றிருக்கிறேன்... ஏன்? இன்னும் அது மாசுமாலாய் உனக்கு இருப்பதெட்டு வயது ஆகி விடும். உன் திட்டி இதே போலத் தொடருமாலாய், மனசுக்குள் ரொம்பவும் ஓடித்து போய்விடுவாய்.... ஏற்கெனவே உனக்குள் வளர்த்திருக்கும் நெடியில் சித்தனை இன்னும் திரீரமடைபுயம்.... உனக்கும் கமயில்லாமல், மற்றவர் களுக்குப் பயன்படாமல் போய்விடுவாய். அதைத் தவிர்த்து உனக்கு வேலை போட்டுக் கொடுக்க முடியு சொல்கிறேன்.... புரிகிறதா?"

"என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியாமல் மெனமமாக இருந்தான் அருண். பிறகு, "தாய்க்கு சாரி" என்றான். ஒரு வாரம் அவசரசம் கொடுங்கள். வேகித்து முடியு சொல்கிறேன்."

"யாடீ! ஒரு வாரம் டபமா? என்ன விஷயம்?"

"தழுட்டுச் சிரிப்புச் சி ரி த் தா ன். "இதுவரைக்கும் இண்டர்மீடியுக்குப் போன டூட்களில் இப்படித்தான் ப தி லு சொல்லி அனுப்பிவிடுக்கிறார்கள். ஒரு மாதத்துக்காக நானும் அதே போலச் சொல்ல ஆகைப்பட்டேன்... அதுதான் விஷயம்! உட்டாயம் தான் இந்த வேலையை - தீவகன் கொடுப்பதாகச் சொன்ன சம்பவத்தை - ஏற்றுக் கொள்கிறேன் சாரி!"

"பாணி வாய் விட்டுச் சிரித்தார். "து லைக் 84 !" என்றார்.

அந்தக் கட்டடத்தை விட்டு வெளியே வந்தான் அருண். சாலைவில் நுன்கும்பல் எதையோ பிடிக்க அல்லது எடுக்கப் போகிற அவசரத்தில் அலை மோதிக் கொண்டிருந்தது. பஸ்களும், காரர்களும், ஆட்டோக்களும் காற்றையும் அமைதியையும் வெதிலுடன் மனக்குழந்திக் கொண்டிருந்தன. தடைபாதையின் அறுபது சதவீதத்தை ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருந்த வியாபாரிகள், வாய்க்கை யாளர்களுக்கு வலை வீசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பத்திரிகைக் கடை ஒன்றின் எதிரே வந்ததும் கால்கள் நிற்ப, கண்கள் மேய்ச்சலுக்கு அழித்து விடப்பட்டன. வரிசை யாகப் பரப்பப்பட்டிருந்த பத்திரிகைகளில் நடிக்ககள் மாத நாவல்களின் எண்ணுடி அட்டைக்குள்ளிருந்து கவர்ச்சி காட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். இரட்டை அர்த்தத்

தலைப்புகள், சத்தம் கொடுக்கும் தலைப்புகள், கிழுகிழுகை வைக்கும் தலைப்புகள், கொலைகள், கற்பழிப்புகள், ஆஸ்கிகள், அச்சுறுத்தல் கள்....

செட்டென்று, எது முன்பு அந்த நிலப்பரண் அளையில் நடந்த சம்பவம் நினைவுக்கு வர, மனழக்காலக் காளான்களாக மண்ணடக்குள் கேவலிகள் முளைத்தன.

யார் அந்தத் தாடிக்காரன்? அவனுக்கு எப்படி என் பழைய பெயர் தெரிந்தது? தாடிக்காரனை நோக்கிச் சுட்டவன் யார்? ஏன் சுட்டான்? தாடிக்காரனைச் சூழ்ந்திருக்கும் ஆபத்து என்ன? அறிவிடுத்து தான் எவ்வாறு அவனைத் தப்புவிக்க முடியும் என்று எதிர்பார்க்கிறான்...?

சற்று நேரம் ஓர் இடத்தில் உட்கார்ந்து யோசிக்க வேண்டும் போலிருந்தது. அருகிலிருந்த நேறாட்டலுக்குள் நுழைந்தான்.

இன்னும் லஞ்ச டபம் ஆகவில்லைவாத வால் சுட்டம் அதிகமில்லை. மெனதுகள் தோறும் கக்கன் வட்ட, மாவட்ட, மாநில மாநாடுகள் நடத்திக் கொண்டிருந்தன.

ஒரு காப்பி கொண்டு வரும்படி சர்வரிடம் சொல்ல, அங்கு அடுத்த மெனதுவிலிருந்து இரண்டு தண்ணீர் டம்ளர்களை எடுத்து இவன் மெனது மீது வைத்துவிட்டு, சைமன் லாஜா என்ற புனைபெயர் தாங்கிய இருட்டுக் குகையில் போய்ப் பதுங்கிக் கொண்டான்.

சற்றுத் தண்ணி இருந்த பெரிய கண்ணாடி அலமாரியின் கதையைத் திறந்து, ஒரு தட்டு திரையப் பனபனக்கும் ஐரங்கிரக்கைக் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு அழுக்குத் துண்டை உதறிவிட்டு அப்பால் போனார் சேக்கு மாஸ்டர்.

"வேலை கடைத்துவிட்டது என்ற தவ்வு செய்தியை விட்டுவிட்டுப் போகப் போகிறேன். "வெறுங்கையுடன் செய்வதற்குப் பதில் இனிப்புப் பொட்டவத்துடன் போய் நின்று எல்லாசாரியும் சந்தோஷப்படுத்தி னுள்ளேன்" என்றுதொன்றியது அருணுக்கு. பணம் இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொள்ளும் உத்தோத்துடன் சட்டைப் பையில் கைவிட்டான். வீரல்களை வெளியே எடுத்த போது ஸ்பாய் நோட்டுக்களுடன் இரண்டாக மடிக்கப்பட்ட ஒரு துண்டுக் காகிதமும் சேர்த்து வந்தது.

என்ன இது?

ஆர்வம் வெனிட, பிரித்துப் பார்த்தான். முட்டைக் கண்ணாடி வளசலாக்கம், 18 வது குறுக்குத் தெரு. லுக்கும் தம்புக்கு இன்று மாலை 7 மணிக்கு வா!"

அடீ! அந்தத் தாடிக்காரன் வெளியேறும் போது தன்மீது தடுக்கி விழுந்தது இதைச் சேர்ப்பிக்கத்தானா!

"டொக்!"

அனுப்புகள் கொண்டு வந்து ஆக்கிராத்தூடன் வைக்கப்பட்ட காப்பிஸை மனமன

அஞ்சுவாக்கு

13—தம்மமான விஷயத்திலே மனவைக் கொஞ்சமாவது திறத்தப் பாரக் காமல் ஓராமல் காரியம் பண்ணிக் கொண்டு விடுப்பதற்குதாம்மனங்க, மன மனுஷ்யனாகப் பிறத்தேயிருக்க வேண்டாம். மெய்யினாகத் தம்மத்தையாவது பாக்டரி யில் பண்ணிப் போட்டிருக்கலாம். என் னைக்கொ ஒருநாள் தயானத்தில் பக்குவம் வா வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஆரம்ப முயற்சி பண்ணாமல் எப்படி முடியும்? இனிமேலேயே பக்குவம் வர வேண்டுமென்பதானேயே இப்போதுள்ள அபக்குவ மனஸை ஒருநாள் ஆரம்பித் தாக வேண்டுமென்றிருக்கிறது.

சொவியாஸிருக்கிறவன் யோகாசனம் போட்டால் பலசாலியாகலாம். யோகாசனம் போடுவதற்கே சோனிக் குக் கட்ட மாகத்தான் இருக்கும். அதற்காகப் பரயத் தத்தை விட்டுவிடுவதா? அதுக நிமிஷ மாவது பண்ண ஆரம்பித்து. அப்பறம் பத்து நிமிஷம், கால் மணி, அரை மணி என்று பண்ணிக் கொண்டு போய் எத் தையோ சோனிகள் ஆரோக்ஷ்யமாகி களானதைப் பார்த்திருக்கும் அப்படித் தான் இதுவும். ஷத்தமா என்ற நினைப்பும் அத்வைதத்தினாலே பரயாசையும் உங்களுக் கெல்லாம் இன்றிலிருந்தே கொஞ்சம் கொஞ்சமாவது இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லத்தான் உபந்யாசம் செய்கிறேன். இதற்கான சித்த உத்தியைப் பெற நிறைய ஷத்தந்தா சொய்ச் சொல்கிறேன். ஷத்தந்த டிடிவிசே, நினைப்பும், அதாவது தயானையும் போய் ஞான அநுபவமே விற்கும்.

— இவர்களுக்கு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்க ராச்சாரியு கவாயிகள்.

வென்று குடித்தான். ஒருவித காரத்துடன் அது கிதவியில் இறங்கியது.

ஒரு ட்ரஸ் ஸ்டாங்கி 'பார்சல்' கட்டி வாங்கிக் கொண்டு மொத்தமாகப் பில் டுக்குப் பணம் கொடுத்துக்கொடுத்து கவண்ட ரிக் இருந்தவரிடம் "காப்பிதான் கேட்டேன், சர்வா கொண்டு வந்து கொடுத்தது மறுத்துக் கவராய் போலிருந்தது" என்று புகார் சொல்லிவிட்டு, முகத்தைப் பார்த்தான்.

"யாரா அங்கே? காருக்கு அப்பது பைசா வுக்கு ஒரு பில் போட்டுக் கொடு!" என்று குரல் கொடுத்தவாரே. "காப்பி 70 காசு, கவராய் 1.50!" என்று முகத்தில் சவன மிளறி விளக்கம் சொல்லி, சில்லறைகளை மேலே மீது விட்டு, ஹிந்தார் ஹோட்டல் காரர்!

அந்தப் பெரிய மனிதர் மானிகை போன்ற தம் பங்காளியை பச்சை நிறக் காப்பிப் பெட்டி லித்தமாக அறைவிய வேகமாக நடைபயின்று கொண்டிருந்தார். அத்துடன் அடிக்கடி கவரில் மாட்டியிருந்த ஸ்பாஸிய க்வாண்ட் அளவாக கடிக்காரத்தைப் பார்த்துப் பொறுமைமிகுத்து கொண்டிருந்தார்.

அவர் இரப்பார்ப்பது இரண்டு போல் கால்களை. இரண்டுமே முக்கியமான நபர்க ளிடமிருந்து. இரண்டுமே பணம் தேடிச் கொடுப்பவை. மனக்குள் சின்னதாகக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தபொது ஒரு பெருந்தொனக்கான எண்கள் ஆளுபர னைவில் தோன்றி 'ஹிலோ' என்றன. உச்சி குளிர்ந்து அவர் ஹைந்து நின்ற போது, போன் அடித்தது. பாய்ந்து எடுத்தார் ரீனீ வரை.

"யாரது? நம்பர் முப்பத்திரண்டா?" என்று அகட்டியது மறுமுனைக் குரல். "நாவேதான் ஐயா!"—குளமுத்தார் பங்க ளாக்காரர்.

"பார்ப்பு ரெடி, நீங்கள் அதைக் கொண்டு போய்ச் கொடுத்து விட்டுப் பணத்தை வாங்கி வரவேண்டும்..."

"சரி ஐயா!"

"பார்ப்பு நம்பியிருக்கிற அட்ரஸ் சொல் தான். கேட்டுக்குங்க..."

"சொல்லுங்க ஐயா!"—கேட்டுப் பாக் கெட்டில் செருமியிருந்த பெண்கள். "தெய் இரண்டு நரம் உதறிப் பார்த்துவிட்டு, 3பானில் வந்த விலாசத்தை இடது உள்ளங் கைவில் எழுதிக் கொண்டார்.

"உடு முக்காதுக்கு நீங்கள் அங்கே இருந்தாக வேண்டும். பார்ப்பு அதற்குமேல் டுந்து நிமிஷம்தான் வெலிட் பண்ணுவார். என் லாபிப்பர்கலாம். இன்னொரு விஷயம்: கலாசாரப்படி அதிகமாக இருக்கிறது. அக் கொத்து."

"தெய்வோர் என்ன பார்த்துக்கிட வேல் லா?"

நேர்வழியில் நடப்பவர்களுக்கு

நேர்வழியில் செல்ல ன்ருப்பமுள்ளவனுக்கு விலங்கினமும் பறவையினமும் உதவியாக உள்ள நிலையை அடைகின்றான். அதனால்தான் இராமாயணத்தில் வானரங்கள், ஜடாயு, அணில், இயற்கை ஆகிய அனைத்தும் இராமனுக்கு துணைநின்றன. அதர்ம வழியில் நடப்பவன் எவ்வளவு பெரியவர்களாக இருப்பினும், எந்தத் திறமையும், எந்த பலமும் தர்மத்தின் முன் பலமற்றதாகும். தர்மமே சர்வ வல்லமைவாகும்.

துரியோதனன் பக்கம் பிஷ்மரும், துரோணரும் போரிட்டாலும் அதர்மம் வெற்றியடையாது என்பதை துரியோதனனுக்குப் புகட்டவே அவர்கள் இருவரும் துரியோதனர் பதில் போர் இட்டார்கள்.

பங்குனி மாதம் தர்ம சக்கரம்

எமது கிராண்ட் ஸ்லீட்ச்களை வாங்கி நல்லோர்களுக்கு விநியோகம் செய்யவும்

இனிப்பு வகைகள்: மங்கனூர் போளி, தேங்காய் போளி, ரஸமலாய், ஸோன்பப்படி, கேக், மாலாடு, ரவாலாடு, இனிப்பு ஸோமாஸ், முத்திரி கத்தி, கடலை உருண்டை, பொரிவிளங்காய் உருண்டை, தேங்காய் கோவா, கோதுமை ஹல்வா.

சாரவகைகள்: தட்டை, தேன்குழல், கைமுறுக்கு, சோடா, ஸ்பெஷல் மிக்ஸர், நவரத்ன மிக்ஸர், உருளைக் கிழங்கு சிப்ஸ், வாழைக்காய் சிப்ஸ், வறுபவறு, வெஜிடபிள் சமோசா, ரவீஸ் கட்டிடம், சிப்பூச் சோடா.

பொடி வகைகள்: கருவேப்பிலைப் பொடி, பருப்புப் பொடி, இட்லிப் பொடி, சாம்பார்ப் பொடி, ரசப் பொடி, ஊறுகாய் மிளகாய்ப் பொடி.

நிருமண வைபவங்களுக்கு: சீர்முறுக்கு, சீர் அதிரசம், முள்ளு தேன்குழல், பருப்புத் தேங்காய் வகைகள், திரட்டுப் பால், அப்பம் முதலியவை.

தி கிராண்ட் ஸ்லீட்ச் & ஸ்நாக்ஸ்

No. 24, 2-வது மெயின் ரோடு காந்தி நகர்
அடையாறு சென்னை-20 போன்: 412557

புதுவைப் பல்கலைக்கழகம்

128, ரெங்கப் பிள்ளை வீதி,
புதுச்சேரி

மகாகவி பாரதியார், பாவேந்தர் பாரதிதாசன் நினைவுத்
தமிழாராய்ச்சித் திட்டம்

ஆராய்வாளர் தேர்வு அறிக்கை

மகாகவி பாரதியார், பாவேந்தர் பாரதிதாசன் நினைவாக புதுவைப் பல்கலைக் கழகம் அரசுடன் சேர்ந்து திறுவிஷயுள்ள ஆராய்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் 45 வயதுக்குட்பட்ட ஆராய்ச்சி மாணவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. தமிழ் முதுநிலை (எம். ஏ.) படிப்பில் முதல் வகுப்பில் நெறிவழக்களும் தமிழில் எம். பி. பி. (ஆராய்ச்சிப்) பட்டம் பெற்றவர்களும் விண்ணப்பிக்கலாம். துணைவேந்தர் அவர்களால் அமைக்கப் பெறும் வல்லுநர் குழு விண்ணப்பங்களை ஆய்ந்து தேர்வுகூடு தேர்வு நடத்தி தகுதியின் அடிப்படையில் ஆராய்வாளர்களைத் தேர்த்தெடுக்கும்.

தேர்த்தெடுக்கப் பெறும் இரண்டு ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 800/- (எண்ணூறு ரூபாய்) எம். பி. பி., ஆராய்ச்சிப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டு காலத்துக்கும், எம். ஏ. பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு மூன்று ஆண்டு காலத்துக்கும் உதவித் தொகை வழங்கப் பெறும். இவை தவிர ஆண்டுமொன்றுக்கு ஆராய்ச்சித் தொடர்பான அனுமதிக்கப்பட்ட செலவீனங்களுக்கு ரூ. 3,000/- (மூவாயிரம் ரூபாய்) தனிவாக வழங்கப் பெறும்.

தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் மகாகவி பாரதியார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் ஆதிபேரின் வாழ்க்கை, படைப்புகள் தொடர்பான பொருள் குறித்து ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். புதுமைதோக்குகள் ஆராய்ச்சிக்குத் தக்க முன்னுரிமை பெறும்.

விண்ணப்பிக்க விரும்புவோர் தங்களுடைய சொந்தக் கையெழுத்தில் அவர்களுடைய கல்வித் தகுதி இதுவரை செய்துள்ள ஆராய்ச்சிகள், எழுதியுள்ள புத்தகங்கள், பிறந்த தேதி, முகவரி இவை போன்ற விவரங்களுடன் மே 15 ஆம் தேதிக்குள் ரூபாய் 25/-க்கு வந்தி வரவேண்டுகின்றதுடன் (புதுவைப் பல்கலைக் கழக நிதி அதிகாரியின் பெயரில்) புதுவைப் பல்கலைக் கழக பதிவாளர் அவர்களுக்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டும். மேலும் விண்ணப்பத்தில் தங்களை நன்கறிந்த இரண்டு தமிழ்ப் பேராசிரியர்/சான்றோர்களின் பெயர்களையும் குறிப்பிட வேண்டும். தேவைபெனில் பல்கலைக் கழகம் அச்சான்றோர்களிடம் தொடர்பு கொள்ளும்.

விண்ணப்பதாரர்கள் தங்கள் சொந்தச் செலவில் புதுவைக்கு தேர்வுகூடு தேர்வுக்கு வர வேண்டியதிலுக்கலாம்.

தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட ஆராய்வாளர்கள் புதுவைப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்து இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் அவர்கள் தகுதி பொறுத்து பி. எச். டி. பட்டம் பெற பதிவு செய்து ஆராய்ச்சி செய்வார்கள்.

விண்ணப்பங்கள் மே 15, 1987-க்குள் வந்து சேர வேண்டும். பின்னர் வரும் விண்ணப்பங்கள் திராக்கிக்கப்படும்.

பி. ஆர். ராமநாதன்., இ. ஆ. ப.,
பதிவாளர்,
புதுவைப் பல்கலைக் கழகம்,
128, ரெங்கப் பிள்ளை வீதி,
புதுச்சேரி-605 001.

புதுவை
17.3.87

நம்பர் லாக்னாக அமைத்துப் பூட்டினார்.
 நிமிர்ந்தபோது கடிதாரம் 5.55 வந்துது.
 குறிப்பிட்ட விவரங்களுக்கு அவர் சரியான
 நேரத்தில் போய்ச் சேர வேண்டுமானால்
 ஞானந்த பட்சம் அளவளவி பிழக்கும். மாலை
 நேர டிராபிக் வேறு. இப்போதே புறப்
 பட்டால்தான் சரியாக இருக்கும்.
 இரண்டாவது போய் காதுக்குக் காத்திரா
 மல் புறப்பட்டார் அந்தப் பெரிய மனிதர்.

"ஊ கஸ்க்லுஸ் மீ!"

புதினிலை.

"மிஸ்டர் கஸ்க்லுஸ்தான்!"

இரும்புலில்லை.

"சார், ஐந்து நிமிஷம்!"

பார்க்கவில்லை.

"ஐயா! கொஞ்சம் நின்று பேச முடி
 யுமா?"

பலனில்லை.

நான் ஐயக் கொஞ்சம் எட்டிப் போட்டு
 அந்த இளைஞனுக்கு எதிரே போய் வரிசைய
 மறிக்கிற மாதிரி எனக்கான அகல வரித்தபடி
 அந்தப் பெண் நின்று நிறுத்தான் அவனது
 சிந்தனை கலைந்தது.

"என்னைவா கூப்பிட்டீர்கள்?"

"ஓர் தரம் இல்லை... நான் தரம்! கூப்பிட்
 டுக் கொண்டேன். ஏன்? வேறொருவர் ஓடி வரவில்
 றேன்."

"அப்படியா?" என்றான். புதுமுகத்தைக்
 தெரிவு செய்யும் நட்சத்திர வாரக் கிள்
 கெட்டும் பார்வையிடும் அவளை அளந்தான்.
 எழும்பட்டி அவளது கண்களில்தான்
 வெளியான கவனம். கிள்காட்டியதே தவிர.
 மறப்படி அளவளிக்கவே காணப்பட்டாள்.

"நான் ஐரண்டனுக்குப் போக வேண்
 டும்." என்றான் எனதில் இருந்த கர்ச்சிப்பைப்
 முறுக்கியபடியே.

"போய்க்கொன்... நானா குறுக்கே நிற்
 றேன்?"

"அதற்கு உங்கள் வதவி தேவை..."

"துணைக்கு வர வேண்டுமா? எதற்கு?
 நீங்கள்தான் சுழத்திலே காடுபோல நடை
 கதுவும். போட்டுக் கொள்ளவில்லையே!
 வசனம் வந்து மிரட்ட மாட்டான்; பயம்
 படாமல் போங்கள்!"

"ஐயோ, அதிலே விஷயம்! என்கிலே
 னாறு ஐயம் தோட்டாக இருக்கிறது. பன்
 னாக்குக் கில்லாத இடம், ஒரு எண்பது
 ஐயம் கொடுத்து உதவ முடியுமானால்..."

"கொளையப் பிள்ளை போலிருக்கிறது"
 என்று எண்ணியபடியே ஒரு குரல்தான் தான்
 எடுத்துக் கேட்டான் அவன் - அருண்.

ஒரு நாங்கியூவை எடுத்துக் கொண்டு ஓடிய
 அந்தப் பெண்னை நன்றா, மேலே நடந்தான்
 அருண். வளசரவாக்கம் போகிற அவசரம்.
 அவனுக்கு.

அவன் திரும்பிப் பார்த்திருந்தான் அந்தப்
 பெண் சாலைவாய்க் கடந்து, எதிர்ப்புறம்
 இருந்த ஒரு துணிக் கடைமீது நுழைந்து.
 போய் பேசுவதற்கு அனுமதி பெற்ற கார்டி
 தென்பட்டிருக்கும்...

செஞ்சிக்
 கோட்டைச்
 சிறங்கம்

16 பக்க
 வண்ணப்படக்கதை
 கோகுலம்

மே இதழில்

கதை: ஆனந்தி

படம்: வினா

சந்திரிகாவின் மகிழ்ச்சிகரமான தமிழ் புத்தாண்டு
நல்வாழ்த்துகள்

THE NATURAL CHOICE

CHANDRIKA
AYURVEDIC SOAP

ஓ... அவ்வை?

கேட்டால் விட்டுப் புறப்படுகிறபோதே சதையம் சீரில்லை. ஏதோ ஓர் இனம் புரிவதையவரம் என்ன ஆய்வு வைத்தது. "இன்னொரு நாளைக்குப் போகலாம்!" என்று கூட இவரின் சொல்லிப் பார்த்தேன்.

"ஆத்திராணில் பிரமாதமாக ஓடிய படம். இங்கு எத்தனை நாட்கள் ஓடுமோ?" - எனப் பிடிவாதம் பிடித்தத் திவெட்டருக்கு அழைத்து வந்துவிட்டார்.

திவெட்டர் முகப்பித்தன் அழைப்போடு, அவன் இவர் மேல் எதேச்சையாக பிழைத்தான். தகர்த்து கொண்டு, "பெரி ஸாரி!" என்று கண்ணியமாக மன்னிப்பு கேட்டபோதுதான் அவரின் தான் பார்த்தேன். அவனும் என்னைக் கண் கொட்டாமல் பார்த்தான். எனக்குப் பயம் வந்தது. அவன் கைநிமிஷமாக எனக்குச் சவால் விடுவதுபோல் பார்த்தான்.

அவரின் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் பெரும் கதை...

பெரி பாபு. எங்கள் வீட்டுக்கு எதிர் வரிசையில் ஒரு லாட்டில் அறை எடுத்துக் கொண்டு தங்கி விருத்தான். பால்கில் ஆய்வுப் பேரவை பார்த்து வந்தான். தான் காமெஜுக்குப் போகும் போதும் வரும் போதும் பார்ப்பேன்.

சாதாரணமாகப் புண்ணாகிச் செத்து உட்கிடையாது. கண் கணிக் கொரகத் தெரிந்த அறிமுகத்துடன் சரி.

அன்று பாரதப் பிரதமர் கட்டுக் கொல்லப்பட்ட இனம். எல்லா பஸ்களும் திறத்தப்பட்டு விட்டன. எப்படி விடு திரும்புவது என்ற பிரச்சனை. பத்துக் கொலை விட்டிருக்கு மேல் நடக்க முடியுமா? அந்தச் சமயத்தில்தான் அவன் கைக்கட்டி என் பக்ஷம் வந்து நின்றது.

"ஆபத்திற்குப் பாவ மில்லை. ஏனிக் கொரகுகள். நெருங்கிய இறக்கி விட்டு விடுகிறேன்!" என்கும். திருப்பித் திருப்பி வந்து புறத்திலுள். ஏனிக் கொரகுகள். என் உடல் அவன் மேல் படாமல் பார்த்துக் கொண்டேன்.

வழியில் ஒரு சும்பல் எங்கள் வண்டியைப் குத்தி. கொண்டது. இறங்கிப் போய் ஏதோ பெரிவிட்டு வந்தான். நடுங்கியபடி நின்ற கொண்டிருந்த எனக்குத் கைநிமிஷம் சொல்லி வழி அனுப்பிவைக்கட்டம். எனக்குப் புரியவில்லை.

"உங்கள் அப்பா பெரிய காங்கிரஸ் தியாகி என்றும். பிரதமர் கட்டப்பட்ட சேதி கேட்டு இருதய வுனியால் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப் பட்டதாக 'சீல்' விட்டேன். மரியாதையுடன் வழி அனுப்பி வைத்தார்கள்." தான் கைகலிவென்று சிரித்தேன். என் அப்பாஸை தான் நினைவு தெரிந்து பார்த்ததெனில்லை.

இப்படி ஆரம்பித்த எங்கள் தட்பு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகவளர்ந்து அவனில்வாமல் தான் இல்லை என்ற தம்பிக்கைக்கு என் நெஞ்சில் விதிவிட்டது.

இருதான் இருக்கும்

சொத்து புதைப்படம் எடுத்துக் கொள்ள ஒரு ஸ்டேடியோ சென்றோம். பழங்காலத்து கட்டிடமோ, புதைப்படம் எடுப்பவர் மிகவும் வயதானவர். படம் எடுத்து முடிந்தது. மற்ற நாள் வந்து படம் வாங்கிக் கொள்ளச் சென்றோர்.

மறுநாள் காலை காலைத் போனபோது விடுமுறை அறிவித்தார்கள். மாணவரின் கமிட்டியின் மெம்பர் ஒருவர் மனைவியைப் போட்டுவிட்டாராம். போட்டோக்களை வாங்கி வர நானே புறப்பட்டுப் போனேன். போட்டோகிராபர் என்னைப் பார்த்தும் தயங்கித் தயங்கிப் போனார்.

"ஐயோ! என்னுடைய எதைக்குத் தெரியாது அம்மா, உன் அப்பா வயது எதைக்கு ஆகிறது. பொய்ச்சொல்வதாயினாலே கொள் முட்டுவதாயினாலே எதைக்கு வாயும் இல்லை, உன் கூட வந்தவையன் தயவன் இல்லை. பொய்ச்சொல் போதுகிற, எதைக்கு வெளிப்பே இருக்கும் இந்த ஸ்டேடியோவிற்கு எத்தனையோ பேர் வந்தால் கூட்டி வந்திருக்கிறான், வந்திருப்பதைப்பற்றிக் காண்பதும் படம் எடுத்திருக்கிறேன். பார்க்கிறாயா?"

அவர் உள்பெயிற்று ஓர் ஆய்வுகளை எடுத்துக் காட்டினார். நான் அதிர்ந்து போனேன்.

"ஐயோ... இந்தக் படங்கள்? எத்தனை நெருக்கம்! அடட... இது யார்? என் பள்ளித்தொழித் தொ? எவ்வளவு நம்பி ஏமாந்து தன்னைப் புத்தகம் கொண்டு அவரை எதைக்குத் தெரியும்."

"இதோ யார் அம்மா! நான் எதுவும் சொல்லாதே வெளியில் தெரியவேண்டாம். அவன் குரடன். இந்த போட்டோ சீலாக வானில்கூட என்று நான் போக்குக் காட்டி விடுகிறேன். (உன்னை எப்படியாவது காப்பாற்றிக் கொள்!) என்கிறேன்."

நான் நெருங்கிப் போனேன். இவர் கூடவும் போல் வந்து சென்றார். இன்னும் கொஞ்ச நாட்களில் நானும் கதானைப் போல் - கழுத்தில் தாவி ஏறுமேல் தாவாதி விடுப்பேன்.

அதற்குப் பிறகு அவன் நான் தவிர்த்தேன். நான் கொடுத்துப் போவதில்லை. தனியாக வெளியில் எங்கும் போவதில்லை.

ஒருநாள் எப்படியோ அவன் உன்னை மூக்கி விட்டான்.

"என் என்னை இப்படி ஒதுக்குகிறாய்? எத்தப் கொடுக்கப் பிடித்தவன் கதை கட்டி விட்டான்." என்கேட்டான்.

"எவ்விரு இல்லை, ஒதுக்கி..."

"யார் அந்தக் கழுதை..."

"விவரம் தாட்டுமா, போகாதா... உன்னை நம்பினால் யார்... போகாத வந்து தாக்கத்தில் கொள்ளு" என்றதும் அவன் அசந்து போனான்.

அதற்குப் பிறகு அவன் நான் பார்க்கவில்லை. அவர் விட்டு மாற்றம் வாங்கிப்

போனதாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

இன்றுக்கு வகுப்புகள் முன் எதைக்குக் கல்வானம் ஆகிறது. என் மாமா பார்த்து ஏற்பாடு செய்தது. பார்ச்சுக் கமாதாக இருந்தாலும் மனம் தங்கம். என் மேல் உயிராக இருந்தார்.

வாக்கியோ இருந்ததாகும் இந்த காலத்து மாற்றம் கிடைத்துப் போன மாதந்தான் வந்தோம். இப்போது இந்தப் பூதம் கிளம்பி விடுகிறது. என்னை விழுங்காமல் விடாது!

இப்போதுக்கு வெளிப்போக இருந்தவன் திரும்பி இவர் மனைவியைக் கொல்வதாக உரிசையில் தன்முன் எங்களுக்கு அடுத்த டிக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு அவர் பக்கத்தில் வந்து உட்காரத்தான்.

தாங்கள் நுழைவதற்கும் படம் தொடங்கவும் சீலாக இருந்தது. ஆகவே அவன் என்னை செவ்வியல் என்று என்னால் பார்த்த முடியவில்லை. தொடர்ந்து என்னைவரிடம் செல்லவாக ஏதோ சொல்லிக் கொள்ளுகிறான். அவரும் என்னை அடிக்கடி திரும்பிப் பார்த்தார்.

கூடியோ! என்ன சொன்னது இது? விட்டுக்குத் திரும்பிவரும் எத்தப் பிரளயத்தை எதிர் கொள்ள வேண்டியிருக்குமோ? வெட்டியை வெளிப்பே எடுத்துக் கழுத்தைப் பிடித்துத் தன்னைப் போகிறோ?

முன்பு ஒருநாள் அகஸ்மாத்தாக என் மேல் ஒருவன் கைபட அவன் உன்னைதான் பதம் பார்த்தவருக்கு. இவன் சொல்லியிருப்பது எத்தனை வெறி ஊட்டுமோ?

இன்னும் சொல்வதற்கு. "சொல்போகாய்! படம் பார்த்தது போதும்!" என்றார்.

நான் மனைவியைப் போட்டுத்தேன், அவன் தமட்டுச் செல்புடன் கைகளைத்து விட கொடுத்தான்.

ஆட்டோவில் விட்டிருந்துப் போகும்போது அவர் ஒரு வார்த்தை கூடப் போவில்லை.

விட்டைத் திறந்து உன்னை நுழைத்தவர் என்னை வெறித்துப் பார்த்தார்.

ஒரு நிற விசேசம் கூட இல்லாத எங்கள் தாம்பத்தியம் அல்லவோத்துடன் இப்போது சாயப் போகிறது.

நான் எதிர்பாராதவிதமாக அவர் நான் காலிலில் சாய்ந்து கொண்டு "இது இது" எனச் சொன்னார்.

"என்னை?" எனக் கேட்டேன்.

தன் கைகளைத் தொடருக் காண்பித்தார். "என்னுடைய நிறமில்லை-என் பாரட்டி தீர்த்துவிட்டது. எத்தமாக ஒரு வார்த்தை கேட்கவில்லை. எத்தனை நாளி ஊமைப் படம் பார்ப்பது? பக்கத்தில் ஒரு குடியன் வெறே தானேதான் வென்று கொண்டுட்டான் போ!"

ஓ! இவருக்குத் காலு கேட்காது என்று நான் சொல்லவில்லையோ? அந்தக் குறை எதைக்கு அடிமனத்தில் உண்டு! இப்போது அதுவா நிறைவாகத் தெரிகிறது.

வெளிப்பே மேலாட்டம் கிடைக்கத் தெரியும் பன்றி என்று சொன்னான், என் மனத்தைப் போல!

விரம் நிகுடம் நிற்கும் கொடியங்கள்

இரா மதிகொடியங்கள்

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று யாரை யாவது கேட்டால், அவர் எந்த மாநிலத்தவராக இருக்கிறாரும் சரி, இரா மேஸ்வரம் இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். இராமேஸ்வரம் கோயில் இரள் கன்னியாகுமரி யிலிருந்து கால்மீர் வரை பிரசித்தம். காதி செல் பவர்கள், இராமேஸ்வரம் சென்று திரும்பாவிட் டால் பிறையிப் பயன் இட் டாது என்ற எண்ணத் துடன் ரயில் ஏழிக் கடல் கடந்து இராமேஸ்வரம் சென்று திரும்பி விடு கிறார்கள்.

திராமேஸ்வரம் கோயில்

இம்மாவட்டத்தில் வேறு சுற்றுலாத் தலம் யுள்ள இல்லையா?

மாவட்டத்தில் காலை வைத்ததுமே தொன்றிய முற்ற கேள்வி இது. இந்தக் கேள்விக்குவிடை காணுவதற்காவே மாவட் டத்தின் முலை முழுக்குகளை எல்லாம் சுற்றத் தொடங்கினோம்.

மாவட்டம் திறையக் காய்ந்த கண்மாய் கள். கடலே வானைப் பார்த்து உயரும் கோயில்கொபுரங்கள்! நீர் விழ்ச்சி, பறவை தன் சரணாய்வும் போன்ற சுற்றுலாச் சமா சாரங்கள் இவற்றைகவிரெயே அளமையப் பெறுதலாலே என்னபோய், இம்மாவட் டத்தில் கோயில்களைக் கட்டிக் குவித்திருக்

கிறார்கள், இம்மாவட்டத்தை வழிவழியாக ஆண்டு வந்தவர்கள்.

இராமநாதபுரத்திலிருந்து தேவகொட்டை போதும் வழியில் இருக்கும் திருவாடாணக் கோயிலை நெருங்கினோம். கிழக்கு நோக்கும் கோபுரம். கோபுரத்தில் வெஸ்ப்பாடுகளும் அதிகம். சிதைபாடுகளும் அதிகம். தமார் 170 அடி உயரமுள்ள இக்கோபுரத்தின் வாகனாகக் கொண்டுதான் ஆடாண நாதர் தனது தலை வியாச் சிநேகவல்லியுடன் வரிக் கிறார்.

வருணனின் புதல்வன் வருணி தூர்வரச முனிவரால் சாபமிடப்பட்டு ஆட்டுத் தலை

* திருப்புகழ்

புடனும் மாலை உட புடனும் திரிந்து இக் கோயில் தாதுவா ஆதிசொத்தென்கவாது வழியிட தால் உயர் நீயென்க தன் பவமு உருவாய் பெற்றதால், கவாழி ஆடாது தாது என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறது. அது திருவாடா என்று அழைக்கப்படுகிறது.

திருப்புகழ் சம்பந்தரால் பாடப் பெற்ற இக்கோயிலில் கவாழிகளும் அங்கணங்களும் கருவகல்லினால் கட்டப்பட்ட தனிக் கோயில்கள் இருந்தாலும் பிராகார என்னவோ மண் தூண்டாதல். அவ்வளவு பெரிய கோயிலில், தாங்கள் சென்றபோது வாகனம் ஒரே ஒரு கிழவி அமர்த்தி நின்றாள். கோயிலுக்கு உள்ளே கவாழி, எரத்திறந்து வைத்துக் கொண்டு அர்ச்சனை சீட்டு வீர்பனை செய்கும் ஆசாமி இருந்தார். பரம்பாடு பிராகாரம் காலை. கவாழி சந்திப்புப் தவிர சந்திரமேழமயி நந்தன பெருக்குமுத்து வகா

* திருப்புகழ்: ஆதிசொத்தென்க கோயில்

விளக்கு அர்ச்சனை ஒருவர் எங்களைப் பார்த்தால், சந்தனவாக் திறந்து கற்பூர ஆராதனை செய்தார். இவ்வளவு பெரிய கோயில் திருத்திருவென்று நடைக்கொண்டல். ஸ்தலத்திடு புனக் குழந்தை, பணி ஒலையுடன், எந்தா முழக்கங்களுடன் இரும்பால் எப்படி இருக்கா என்று திரைத்துப் பார்த்தோம். எந்தக் கற்பூர ஒரு தனி அழகாகத்தான் இருந்தது!

இருந்து நான்கள் பயணப்பட்டது விஜய் கோயில், பரமக்குடியிலிருந்து கவாழி பதினாறு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் இக் கோயில் அமைந்திருக்கிறது. குடிசைகள் யுருப்பவர் தாகதாதர். நவீனக் கோயில் என்று பெயர் பெற்றதற்கு ஒரு விசேஷ காரணம் இருக்கிறது. இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் முகமதியர்கள் ஆதிக்கம் இருந்த தா கவாழி முகமதா சாகிப் என்னும் முஸ்லிம் நம்பர், தன் ஸ்தலம் பெண்ணோடு இந்த தாகதாதர் சத்திதிக்கு முன் தின்றபோது, அந்த ஸ்தலம் பெண் தாகதாதர் அருளால் 'அல்லா நவீனர் ஆண்டவா' என்று வாய் பேசுவதாக நவீனக் கோயில் என்று பெயர், பெற்றிருப்பதாகச் சொல்கிறது கோயிலின் கந்தைப் பூரணம்.

கோயில் பிராகாரத்தில் ஒரு பாம்புப் புந்து கோயில் இருக்கிறது. இந்தப் புந்து மண்ணை தீரிக் கரைத்து உ. கொண்டாலோ, உ. லித் நடவிக் கொண்டாலோ, திராத விவாதிகள் எல்லாம் தீரும் என்று சொல்லப்

படுகிறது.

மற்றவைகளுக்கொழியுள்ள காணப்படாத ஒரு விவரம் இந்தக் கோயிலில் காணப்படுகிறது. வேண்டுதல் செய்து கொண்டு ஆடு, மாடு, கோழிகளை இந்தக் கோயிலில் வந்துபக்திகள் காணிக்கொள் 4 அளிக்கிறார்கள். பெரியபுறம் ஆடு காணி கோயில்களிலும், ஆம்மன் கோயில்களிலும் மூட்டுமே இவ்வேண்டுதல் திகழும். சிவன் கோயிலில் திகழ்வது அச்சரிப்பே.

இந்தக் கோயில் முஸ்லிம்களும் வந்து தொழுநிலைகள் என்பது கோயிலின் இன்னொரு சிறப்பம்சம். மேலே சொன்ன புரானைக் களையே கூட இந்து, முஸ்லிம் ஒற்றுமையுடையதாகக் கொள்ளப்பட்ட களையாக இருக்கலாம். அது ஓர் அடிவாரத்தின் பெயர் இருக்கிறது.

நாங்கள் சென்ற கோயில்களில் ஓரளவு கூட்டம் இருந்த கோயில் இது ஒன்றுதான். பொங்கல் இ. 5, மாலினக்கு வந்தி வந்தி படும் உள்ளுறிக் கூட்டம் அக்கம்பக்கத்துக் கொயங்கனிலிருந்து வந்திருப்பவர்களாகவும் இருக்கலாம். கொயங்கனோடு அந்தி கோயிலையாகப் பழகும் இக்கோயிலுக்கு ஓரின்புடிகள் யாரும் வருவதாகத் தெரியவில்லை.

காரணம்?

கோயிலை அணுகச் சரியான பொக்கு வரத்து வரதி இல்லாதது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இராமநாதபுர மாவட்டத்தின்

• இராமநாதக் கோயில் கோபுரங்கள்

இன்னிவ்வ இடங்கள் இன்னிவ்வ சிறப்புக் கொண்டிருக்கின்றன என்று யாரும் என்னம்பப்படத்தொடும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

இருந்து நாங்கள் சென்றது இடம் திரை கோயில்கள். ஸ்வத்துக்கு இடமின்றி என்வான் என்பதற்கு கோயில் என்றும் தத்துவத்தை உத்தரமாக உபதேசித்ததால் உத்திர கோயில்கள் என்று பெயர் பெற்று விளங்கும் இக்கோயில் இராமநாதபுரத்திலிருந்து முத்துகாத்தாருக்குப் போகும் வழியில் இருக்கிறது. உறுமரன் சிவலாஸ நதி கோபுரம், கோபுரத்தின் மச்சினில் ஓற்றாறக் கலாம். அல்லலதால் இருக்கிறது மற்ற கலங்களைக் காண்கொத்திக் கொண்டு போயிருக்கலாம். கலாமிக்கு மரிகள் நாதர் என்று பெயர். மலையாடு மங்கலேஸ்வரி எய்து பெயர். மாணிக்கவாசகர் உபதேசம் பெற்ற நவமும் இதுவே என்பர் இங்குள்ள லிங்கத்தை சௌந்தரலிங்கம் என்கிறார்கள். "லிங்கத்தில் தும்பது நேர்கோடுகள். ஒரு கோட்டுக்கு இருபது லிங்கங்கள். மொத்தம் ஆயிரம் லிங்கங்கள்" என்று கம்புர சேனாதிபதி அச்சகர் சொன்னார். இந்தக் கோயிலில் தாய் தமிழ்தான். யுனெய் எங்கும் இவ்வாத ஒரு நடராஜர் இருக்கிறார். முற்றிலும் மரகதத் தாய் வடிக்கப்பட்ட நடராஜர். வருடத்தில் ஓற்றான், மாரிகறிபெளர்ணமி என்று அந்த மரகத நடராஜர் மேலிருக்கும் சந்தைக் காப்பை அகற்றிவிட்டு மரகதச் சிலைவைக்கொன்றில் காட்டுவார்களாம். நாங்கள் சென்ற அன்று சந்தைப் பூதியிருந்த மஞ்சள் மண்ணை நடராஜர்கள் காட்டி தந்தார்.

இந்தக் கோயிலில் கால் எட்டுமணிக்குக் கூட கூட்டம் இல்லை. கோயிலுக்கு வெளியே கடைகள் இருக்கின்றன. மயும் பவனும் உள் ஸூரக்காரர்களுக்காகக் காத்திருக்கின்றன. கூட்டம் இல்லாததால் மருமாவம் இல்லை. அதனும் கோயில் பராமரிப்புச் சரியில்லை. இவ்வளவு பெரிய கோயில் அதன் தெய்வயாத்திர கோபுரத்தால் சுவரத்தை அற்ற மாணிக்கவாசகருக்கவ்வப்பெய்தி உயர்ந்திருக்கிறது.

விழக்கொழிவிருந்து உச்சியுள்ளிருந்து போகும் பாதையில் அளவந்திருக்கும். இருப்பினும் இக்கோயிலுக்கு எகப்பட்ட சிறப்பு அம்சங்கள்.

இந்தக் கோயிலில் வழுத்தருக்கிறோடுபவர் சூதி ஸ்வத்துத் பெருமான்.

இவர்களைமேல் பாட வெடுத்துப் போகு முன் இராமன் வெரை வணங்குவதாகக் கூறுவர்.

விசேஷம் என். இராமலிபு உத்தரம் புகுந்த இடம்.

க. வசந்த தம்மலிவியு ன் இராமலிடம் காண்பா. நீத இடம்.

மகப்பேறு அற்றவர்கள் இக்கோயிலின் அரண்மனையில் நாகப்பிரதிஷ்டை செய்து பரமசிவத்துதரன் பிள்ளைப் பெறுவதாகக்

ஹிந்துஸ்தான்
மீட்டுமே தருகிறது
உங்கள் சேமிப்பிற்கு
மூலமுள்ள 100%
பாதுகாப்பு

உயர்ந்த வட்டி விகிதம்

1. பாங்கு காலச் சட்டிமிகேட்
உத்திரவாதத்துடன் கொண்டு
FD திட்டங்கள்

2. அங்கடனம் எம்பெனிகரில்
சட்டிமிகேட் உத்திரவாதம்
கொண்டு FD திட்டங்கள்

3. அங்கடனம் உயர் வட்டி
தரும் FD திட்டங்கள்

4. ஹிந்துஸ்தான் திறலியை
முதல் முறையாக
அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட
லிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட
சொத்து அடமான பாதுகாப்பு
கொண்டு FD திட்டங்கள்

5. ஒப்பந்த FD திட்டங்கள்

6. சொத்து பாதுகாப்பு கொண்டு
CTD திட்டங்கள்

7. சொத்து அனுபவ
உரிமையுடன் கூடிய FD திட்டம்

8. இரட்டிப்பு (200%) பாதுகாப்பு
மதிப்பில் மூன்று மடங்கு ஆதரவம்
தரும் திட்டம்

ஹிந்துஸ்தான்
பைனான்ஸ்
12 இராமசாமி தெரு
தி. நகர்
சென்னை-600 017

சென்னையின் 50 சிறந்த
பகுதிகளில் அரசு அங்கீகாரம்
பெற்ற வீட்டு மனைகள் ரூ 5,000
முதல் பல லட்சங்கள் வரை

சென்னையின் 70 சிறந்த
பகுதிகளில் FLATகள், வீடுகள்
ரூபாய் 1 லட்சம் முதல்
பல லட்சங்கள் வரை

வீடு, மனை, FLAT வாங்க
பிரத்யேக கான் வசதிகள்

**MURALI'S
ESTATS**

12 RAMASWAMY STREET
T. NAGAR
MADRAS-17

■ காணி இலிரா தெவி

கும் என்பார்.

இந்த கண்ணிருந்து தெற்கே ஐந்து கி.மீ. பயணம் செய்தால் கா நகரை வந்துவிடும். இந்தக் கா நகரையில் இருந்துதான் ஸ்ரீராமர் இலங்கை செல்ல சேது சாஸமத்திருக் கிறார். அதனால் இக்கடற்கரைக்கு சேதுக் கரை என்று பெயர்.

எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக ஸ்ரீராமர் தரிப்ப சாஸமத்தில் அடித்திருப்பதும் இந்தக் கிரும் புல்லாணியில்தான்.

இப்போது நிலாமை சொல்லிக் கொள் ளுமாடி இயிலை கொடுத்துக்கு எதிரில் ஒரு கயமானைப் பார் இருக்கிறது. கயமானை பந்தை ஓட்டி ஒரு குட்டை இருக்கிறது. புஷ்கரணி என்று சொல்லும் இடத்து எல்லா பக்கங்கள் பார்ப்பீம். வெள்ளை கட்டைப் பட்டைக்கள் கொண்டு மணலும். போளும் பேரகிற தென்று சிறிதளவு நீரும்தான் பார்க்க முடி கிறது. தீராத பிணியெல்லாம் இந்தக் கிரீக்கம்

ஒரு காலத்தில் தீர்த்திருக்கலாம். இப்போது இந்தத் தீர்த்தத்தை உப்போகித்தால் இதுவரை நாம் அறிவே அறியாத புதுப்புதுப் பிணிகள் எல்லாம் வந்தாலும் வந்து சேரும்! கொலி யுக்கு உள்ளே பொழுது போகாத பட்டா கள் துவாரபாலகர்களச் சாணைடந்து நறந்துகொள்கள். இந்தக் கொல்லிலும் கடட்ை போ இல்லாதது நாம் தலைவயத் தொங்கப் போட்டுக் கொள்ள வேண்டிய விஷயம்.

இராமநாதபுரத்திலிருந்து கமார் எட்டி கி.மீ. டார் தூரத்தில் இருக்கும் தெய்வீக பட்டி வம் என்று கணிக் கடற்கரையிலேயே அமைத் திருக்கிறது நவபாஷாண நவக்கிரஹக் கொலிய். கடலின் உள்ளே கமார் நூறடி தூரம் முழங்கால் அளவு நீரில் நடந்து போதலில் கடலில் அமைந்திருக்கும் நவக் கிரஹக் கிரீக்கங்கள் கணலாம். இராமபிரான் வைத்து வழிபட்ட. கிரீக்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஒப்பது கிரீக்களில் இரண்டு கிரீக்களை மூன்று கருவு. ஈர் காட்சி அளித்தின்றன. மற்ற கிரீக்களைக் கடல் அரித்தி ருக்க வேண்டும். இந்தப் பிரதேசம் சுற்றுலா விற்குப் பற்றது. கொஞ்சம் சீர்ப்படுத்தி தென் வந்திராப்புலுள்ள கருவாக்கி சில சிலலுரை வசதிக்காகச் செய்து தந்தால் புண்ணியத் தலம் என்பதொரு இராமநாதபுரத்தின் மிகச் சிறந்த பிச்சிக் ஸ்பா. இதுதான் எல்லாவி லிருந்

சுமங்கலி

15-4-87

சித்திரைச் சிறப்பிதழில் ஆரம்பம்

பாலகுமாரன் எழுதும்

குடும்பத்தின்

பாசப்பிணைப்பைச் சித்தரிக்கும் தொடர்

ஏகா தொயவைஊ?

93-கோடம்பாக்கம் தெருஞ்சாலை
எண்ண-600 034.

பா.கா.க. தஞ்சாவூர் இத்தர அகாடமிக்குத்
தரப்பட்ட பரிசு விருது.

இதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட எல்லாம் இராம
நாதராய் என்பதற்குத்தான் தீர்மானத்தில்
இதற்கெல்லாம் என்று தற்போது இராம
நாதராய் என்பதே கோரியது. இருந்தும்
தமிழகத்திலுள்ள கோடுக்கையிலுள்ள இராம
நாதராய் என்பதும், மக்களின் நினைப்பின்
பேரால் என்னும் தெரிய வரும் என்று
என்பதற்கு வாய்ப்பு உண்டாகிறது.

திருவாரூர் இராணுவப்படைத் தளத்தில் இருந்து
பெரிய அளவில் வசிப்பதற்கு இடம், அருள்முகம்
புத்திரன் சென்னை கோவில்களில் பற்றிக்
கொண்டிருக்கிறது. அங்கு அங்கு சென்றால்

[illegible]

அவர் ஆதரவில் நின்றான் என்றுதான் மிகுந்தது. அவரால் கோர்ட்டைக் கண்டு பிடிக்க முடியாது. அங்கங்கே கிணற்பாறையோடுகூட மூலக்கூறுகள் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களிலே ஆகப் பண்ட நெய்நீரும், பண்டங்களும் நெய்நீரும், கும்பதியாக அங்கிட்டுக் குத்தியிருப்பது இருக்கிறது என்பதை நிரூபணம் செய்தான் நெய்நீரும்.

இந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இந்த மண்ணாபி சாட்சி - ஐக்கியத்தின் பிரதானக் கொள்கை செயல்படவேண்டுகிறது. அம்மியன்றி, ஆசிரியர், மாற்றியமைப்பதில், இந்தப் பிரதம ஆசிரியராகத் தயார்நிதி செயல்படவொன்றி இந்த ஒரு சிந்தை இடமென்று இம்மண்ணிடம், மக்கள் கருதுகிறார்கள்.

நாங்கள் தஞ்சாவூரில் போன நேரம்தான் புகழ் மூர்த்தி. அந்த நேரத்தில் வெளியில் தால்பொலித்தது இருக்கின்றனவா. அப்போது அந்த இடத்திலும் எவ்வளவு நேரம் புகழ் மூர்த்தி போன மொத்தத்திற்கு என்ன என்ன

[illegible]

தக்காணித்து வெளிவே இருப்பதி கதா
வருத்தி வெளிவே இருப்பது கோவலுது கதை
தெரு. சகலமும் விற்பனைமாகும் கடை
தெரு. இராமேஸ்வரத்திற்கு அடுத்தபடிய

இன்றைய அரசியல் சூரிமடியன் யார்?

1. பி. எம். பிரபாகரன், திருமுககல்.

2. இன்றைய அரசியல் காடெடியன் யார்?

1. ரொம்பவும் குறும்பயன் உங்களுக்கு! ஏதோ ஒன்றுமே தெரியாத மாநிலி என்னைக் கேட்கிறேன்!

2. எம். கல்யாணசுந்தரம், திருநெல்வேலி.

1. அரியலூர் ரயில் விபத்தை நேரில் காண முதுமச்சைச் சென்றிருந்தால் அங்கு பெரு மளவில் மக்கள் கூடியிருப்பார்கள். அதனால் நடவடிக்கை அளித்து போலீசுக்கும் என, அமைச்சர் பங்குடைய ராமச்சந்திரன், சட்ட மன்றத்தில், தானில் மனோகரனின் கேள் விக்குப் பதில் அளித்துள்ளது பற்றி?

1. பொய் சொன்னாலும் பொருத்தவர, மாநிலி சொல்வ வேண்டாமா? ஒரு முத லமைச்சராகாகக் சக அமைச்சர் இப்படி பொரு சம்பளக் கட்டுக் கட்டுவது இந்த மாநிலத்துக்கே அசிங்கம்.

2. உமாசித்தி, கோவை.

1. இப்போது எழுத்தாளர்களுக்கு மதிப்பு கூடியுள்ளதா, குறைந்துள்ளதா?

1. தம் ஊரில் ஒன்றுக்கு இரண்டாக எழுத் தாளர் சங்கங்கள் இருந்தும், விடைக் ஆசிரி யர் பாலகம்பரமணிபன் கைது பற்றி ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் கூடப்போடாத போது எப்படி மதிப்பு உயரும்?

2. ஆர். கே. அருள்செல்வன், விக்கிரபான் டிரம்.

2. பாண்டிச்சேரியில் எதிர்க்கட்சி எம். எம். ஏக்கன் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருப்பது பற்றி?

1. அண்ணா, மாநிலத்தில் பாதிப்பு இருக் காதா பிச்சை!

2. அ. ராஜா சண்முகம், திருப்பரங்குன்றம்.

1. பதினெழு மாநிலங்களில் இ. காங்கிரஸ் அல்லாத எதிர்க்கட்சி ஆட்சி ஏற்பட்டிருப் பது, ராஜீவ் காந்தியின் வீழ்ச்சியைத்தான் காட்டுகிறது!

1. ராஜீவ் காந்தியின் வீழ்ச்சியை மட்டும் அல்ல; அது அந்த பங்களின் புத்தொலித்தலைத் தையும் காட்டுகிறது. இந்த வீழ்ச்சி ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை அளவிடும் ஏற்படுத்த வில்லையாறால் அடுத்த நடவடிக்கை எடுத்திருக் கவே முடியாமல் விழுந்து விட நேரலாம்.

2. தங்க காந்திகைராஜா, விருத்தாசலம்.

1. மத்திரத்தை நம்பியதுண்டா?

1. தாரக மத்திரங்கள் நன்மை செய்யும், தீயவழி, மத்திரத்தில் எச்சரிக்கை தேவை! மத்திரம் என்பதற்குப் பல அர்த்தங்கள் உண்டு. ஆலோசனை, மத்திரசபை, என் னாம், வேத மத்திரம், தெய்வீக மத்திரம், மாயகத்தி உள்ள மத்திரம் என்று பல. இவற் றின் கடைசி ஐட்டத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை இடையாது.

2. ஆர். கே. குருராஜ், விருத்தாசலம்.

1. விவாதிப்பின் நடிப்பில் தங்களைக் கவர்ந்த அம்சம்?

1. அய்யப்போது ஆலோச அறிக்கைகளை வெளியிடுவதும், பிறகு டெய்லி மேலிடத்தை நேரில் பார்த்தவுடன் இந்தப் பூனையும் பால் குடிக்குமா என்றவ மாநிலி அமைதி அடை

கூராசை அஞ்சலாமா?

* குடிதீர! எங்கள் தீராத பதற கடனாகிய ஆறுபிவி என்ற சிவோதரி "எம். ஜி. ஆனந்தராம நம்பியிருக்கோம். அவருடைய ஏதாச்சும் பண்பாடு" என்று சொல்வதற்கும் நம் முதலவர் அபே புகழ்ப்பாட்டுத் தன்மையிற் போய்தான் செம்மையானபடிதான் கடவுட்காட்டுகிறதென? விவாடகரை எங்கள் தீவன! பாலமுத்திரம், ம. உதயநியை.

* அமைச்சரின் பதிலையில் அறிவாய்வென வெளிப் பகுதிக்கு. கோட்ட முதல் பிறகு வந்ததில் தன்மையின் கஷ்டத்தைப் பற்றித் தீர்மானம் வேண்டும் என்று. 1957 ஆம் ஆண்டின் கஷ்டத்திலிருந்து ஏதும் உதவி கொள்ளவியலா, இரா?

ஜெ. சங்கர், பொதுச் செயலாளர், பாரதிய ஜனதா கட்சி, தமிழ்நாடு.

* 'மதுரைநிலம், மக்கள் பிழையையும் அளவுக்குத் தன்மையிற் கட்டுப்பாடு விட்டது' என்று அறிவிக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய சொற்பப் பத்திரிகைகளில் பகுதிக்குதான் தெரியும். இந்த தன்மையிற் கோட்டு மக்கள் செய்யும் பதிலும். இதுபோன்ற போய் களை யாய் உடனடி நிலம் அறிவிக்கத் துணியினால் தான் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுவதெனவே இருக்கின்றன.

மதுரை - 10, செஞ்செயல்.

* இ. சங்கரின் பதிலையில் உட்குக் காட்டி எச்சரித்து எழுதப்பட்ட தன்மையின் கண்டென். ராஜ்ய தமது போக்கை மாற்றிக் கொள்ளாவிட்டால், தோல் மிகள் தொடரும் என்பதைத் தெரிவிக்க உணர்த்தி விட்டார்கள்.

வங்கம் - 3, ஆர். மயதீன் பாட்சா.

* 'இன்றைக் கிராமத்தினரைப் போல எங்கள் கிராமத்தினரும் மத - மத ஒற்றுமையுடன் இருந்து விட்டால், இவ்வ மதக் கலாசாரப் பரிசுத்தியினாலும் தீர ஏற்படாதா? இன்றையக் கிராமத்தினரும், மதத் தொல்லைகள் தீர்க்கும்.

திருக்குவியல், தஞ்சை, கவிஞர் வெற்றிப் பேரோலி

* தஞ்சை நிவாரண தமது கலாசார அபிவிருத்தி, என்று குறிப்பிட்ட பிறகு, முதல்க்கை மூன்று ப. லிமர்சனத்தில் துன்பத்தையும் என்று போட்டு துன்பத்தின் குறைதது விட்டதோ? தீர் ஏற்கெனவே தஞ்சையில் பி. ஏ. வாக இருக்கிறோ?

செவகங்கை, ஆர். ஜெ. பரமன்.

* 'அரிவாள் தனில் விபத்தைப் பார்ப்பதில், தமது முதலவர் ஏன் மனிதர்போல குறுந்தையில் வரவில்லை என்று ஒரு சங்கரர் கேட்ட. கேள்விக்கு, தராக, நம் பதிலில், தராகம் எதிர்பார்த்த விபத்தைத் ஏன் உணர்த்து விட்டார் என்று புரியவில்லை. அதாவது, அபே தனியே ஒரு சிவோ விழாவில் கஷ்டம் கொண்ட விழாவை தராக அறிவித்ததா? இவ்வாறு பண்புகை விருத்தக் கலாசார குறைவு எத்து செந்தர, முதல் கிராம சிவோ விழாவில் கஷ்டம் கொண்டார், முதலவர்

தில் இன்றைய போக்கு குறித்து அமைச்சர்கள் அதன் கொள்கையில் அந்தம் உண்டு. தராக அறிவிக்கிறோம்? ஆகையால், வெள்ளையர் இரா, கத்தையா.

* மருவன் எவ்வாறு கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்க வேண்டுமென்றும், தன்மையு குறுந்தையில் எவ்வாறு வளர்க்க வேண்டுமென்றும் கூறி என்மையும் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கொண்டு வந்து டாக்டர் எம். என். உதய லுர்த்தி அவர்களுக்கு மிக்க நன்றி, எழும்பாளம், அ. இரக்கியம்.

* எம். என். உதயலுர்த்தியின் கட்டுரைத் தொட்டி வளக்கு விருத்த பணிக் கருகிறது. இதேபோல் கவிமொருக்கும் பண்புறம் என்னும் எண்ணுபிறை, செம்மைய - 32, செவதி அமுதா பதவி.

* கடல் மார்ப் 19, இதிலில் எங்கள் பகுதியில் - குறைகளை வெளியிட்ட காமக்கு நன்றி. ஆனால் அமைச்சர் பொன்றையன் பேட்டி கட்டுரைநிலம் எங்கென்றும் கட்டுமில் இருந்து தீக்கின்ன தாகத் தவறான செய்தியை வெளியிட்டு எங்கள் பகுதியில் குழப்பத்தை ஏற் படுத்தி இருக்கிறீர்கள். எங்கென இதுதான் வரை தீக்கையும் இவ்வாறு, தீக்கக் காரணமும் இவ்வாறு. அமைச்சர் அவர் கள் பதில் கூறியதைப் போல் கட்டத் உண்மையிற் தேர்தலில் தாங்கள் கட்டுக்கு எதிராக வேலை செய்யவும் இவ்வாறு, தாங்கள் எங்கள் பகுதியில், வார்டு தேர்தலுக்காக வேட்டி மூன்று தாக் கடல் செய்து உண்மை. ஆனால் எங்கள் கடல் கட்டுப்பாட்டுக்காகக் கடைசி தேர்த்தில் வாய்ப்பு வாய்விட்டோடாம், எங்கள் வார்டு கட்டணிக் கட்டுவாளை காங்கிரஸ் கட்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. எங்கள் பகுதியில் முன்னாள் தகரர் செயலாளர் இ. த. மருகரன் என்பவர்தான் கட்டுமில் இருந்து தீக்கம் செய்ப்பட்ட ஒன்றாக, தீக்கம் அமைச்சர் அவர்க ளிடம் மருகரன் என்று கூறியவுடன் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த தகரர் செயலாளர் மருகரன் என்று திரிந்துக் கட்டு மில் இருந்து தீக்கியுள்ளதாகக் கூறியிருக் கிறது. ஆகவே தமது செய்தி தங்கள் பத்திரிகையில் இத்தகைய தகவலையென விட்டு எங்கென்று திம்மதியாக்காமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

கூட்டப்பண்ணி, செங்கோடம்

பாதித் அச்சத்தில் அக்கிட்டவர் வி. முரளி. பாதித் பங்கிதேவன் பிளமேட் மிமிடெட் எர்ப்பா வெளியிட்டவர் வி. கைத்திவராதன். அக்கிரம்: வி. ராஜேந்திரன்.

திருவாகக் காலியாயம்: ரெண்டோன் காலி, கிண்டி, செம்மைய-600 021, போன்: 432243 434 187, அக்கிரம் குறு அனுமையம்: 28, துத்தாவது தெரு, சசி கூட்டம், துக்கம்பாக்கம், செம்மைய-600 034, போன்: 473535.

ஆண்டுத் தந்தா - உத்தரவு: ரூ 78/-; வெளி நாடு கடுபல் தபால் ரூ 250/-; விவாயத் தபால் ரூ 280/-, (ஆறு மாதத் தந்தா ஏற்கப்படுக.)

அழகோ அழகு ::ப்ரெஸ்கா **அற்புத நறுமணம் ::ப்ரெஸ்கா**

கோக்ரெஜ் அறிமுகப்
படுத்துகிறது ::ப்ரெஸ்கா—
அற்புதமான சோப்.

::ப்ரெஸ்கா—நினைந்த உகந்தம்,
நிகரில்லா நறுமண சோப்.

வளமான நுரை—தந்திலும்
வந்திலும் அதிக நாட்களுக்கு
::ப்ரெஸ்கா சோப்.

அடக்கமான விலையிலே
அற்புதமான சோப் ::ப்ரெஸ்கா.

அழகான அற்புதமான சோப் வாங்குவோர் கோக்ரெஜ்

**மீண்டும் பார்க்கத் தூண்டும் ஜொலிப்பு...
மின்னலடிக்குது ஸசிப்பர் ரின் வெளுப்பு.**

பின்வரும்படித் தரப்பட்டிருக்கிறது - சுதிரி விவரங்கள்.

இந்தியத் தாயகம் வீழ்ச்சித் தரமான ஆயாசிப்பு